

MARINA ROMÂNĂ

www.navy.ro

REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

OCTOMBRIE - DECEMBRIE

Ochiul Flotei

▲ 6 decembrie 2010, Portul Constanța.

„În ceață!” Fregata *Regele Ferdinand* acostează în Portul Militar Constanța la finalul unei misiuni reușite.

Foto: Mihai Egorov

◀ 29 octombrie 2010, Portul Constanța.

Copiii își petrec tații cu lacrimi în ochi, la plecarea fregatei *Regele Ferdinand* la operația ACTIVE ENDEAVOUR.

Foto: Mihai Egorov

▲ 1 decembrie 2010, Arcul de Triumf, București.

Detașamentul Forțelor Navale trecând pe sub Arcul de Triumf, la Parada organizată de Ziua Națională a României.

Foto: Valentin Ciobărcă, SMG

▲ 1 noiembrie 2010, Portul Souda Bay, Creta.

Instantaneu din timpul antrenamentului executat de militarii grupei de boarding a fregatei *Regele Ferdinand* la Centrul NMIOTC din Souda Bay.

Foto: F221

► 23 decembrie 2010, Comandamentul Flotei, Constanța.

Serbarea pomului de Crăciun oferită copiilor eroilor din Forțele Navale căzuți la datorie și copiilor camarazilor răniți în timpul îndeplinirii misiunilor.

Foto: Ion Burghisan, Comandamentul Flotei

Coperta 1: Revista *Marina Română*,
la 20 de ani de la prima apariție.

Coperta 4: Revista *Marina Română*,
la 20 de ani de la prima apariție.

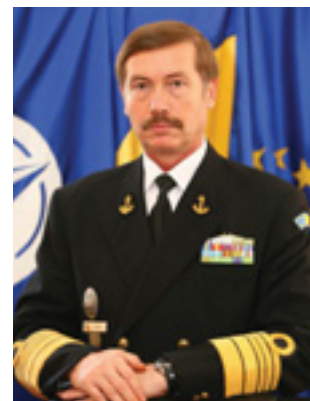
SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	4
EVENIMENT 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române	8
INTERVIUL REVISTEI Interviu cu domnul amiral dr. Gheorghe MARIN, șeful Statului Major General, septembrie 2006 – decembrie 2010	12
PAVILION NATO Fregata „Regele Ferdinand” la operația ACTIVE ENDEAVOUR 2010	16
SECURITATE MARITIMĂ	22
INSTRUCȚIE	25
PSIHOLOGIE NAVALĂ	30
PRESA NOASTRĂ <i>Marina Română</i> a împlinit 20 de ani	34
DUPĂ 20 DE ANI	35
RESURSE	38
ALMA MATER	44
MAGAZIN Veliere de legendă – GORCH FOCH	48
Nave militare românești – Avizoul „ROMÂNIA”	52
Navomodelismul ca mod de viață	55
ISTORIE NAVALĂ	57
MARINA ȘI BISERICA	59
AZIMUT CULTURAL	62

Realizări și perspective pentru Forțele Navale

MESAJUL ȘEFULUI STATULUI MAJOR AL FORTELOR NAVALE CU OCAZIA CRĂCIUNULUI ȘI A ANULUI NOU - 2011

Viceamiral dr. Aurel POPA,
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Sfârșitul de an, alături de magia sărbătorilor de iarnă, este și o perioadă în care obișnuim să analizăm și să evaluăm eficiența muncii și a efortului depus. Acesta este un lucru normal în viața fiecărui om, în viața fiecărei organizații, este modul prin care ne adaptăm acțiunile, în funcție de rezultatele pe care le-am obținut până în prezent, pentru a putea face față provocărilor care ne așteaptă anul viitor.

În anul împlinirii unui secol și jumătate de existență, Forțele Navale și-au îndeplinit toate misiunile încredințate, dovedind o bună capacitate de planificare, organizare, coordonare și execuție la toate nivelurile. Cu toate că am fost nevoiți să ne restrângem o parte din activitățile pe mare, înlocuindu-le cu pregătirea la cheu sau cu instruirea pe simulator, profesionalismul dumneavoastră a făcut ca și anul acesta să îndeplinim cu succes angajamentele asumate în cadrul Alianței NATO/UE și al inițiativelor regionale.

Operația NATO ACTIVE ENDEAVOUR, inițiativa regională BLACKSEAFOR, exercițiile multinaționale BLACKSEA ROTATIONAL FORCE 10, JACKAL STONE 10 și COMBINED ENDEAVOUR, marșul de instrucție al Navei Școală *Mircea*, dar și exercițiile naționale DACIA 10,

CETATEA 10, LITORAL 10, VEC-TORUL 10 și ROUSOFEX 10, au fost activități complexe care au solicitat la maximum pe cei implicați și au pus în valoare capacitățile de care dispun Forțele Navale.

Începem un nou an cu încrederea că ne vom îndeplini toate obiectivele și misiunile planificate, contribuind astfel la sporirea prestigiului de care se bucură Armata României.

Am convingerea că prin organizarea judicioasă și desfășurarea în siguranță a tuturor activităților, prin folosirea la maximum a timpului alocat antrenamentelor pe mare, fluviu și în teren, și nu în ultimul rând prin angajare fermă, devotament, seriozitate și muncă susținută vom asigura standardele de performanță ce definesc Forțele Navale în cadrul Armatei României și al Alianței NATO.

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă doresc să mulțumesc personalului Forțelor Navale pentru eforturile susținute depuse, în realizarea obiectivelor planificate și a misiunilor încredințate. Tuturor celor care v-ați legat destinul de întinderile de ape, familiilor dumneavoastră cât și celor ce vă sunt dragi, vă doresc sănătate, fericire și multe realizări în Noul An.

LA MULȚI ANI!

În luna decembrie s-a finalizat activitatea de autoevaluare a unităților din Forțele Navale, activitate începută în luna octombrie cu analiza desfășurată de instituțiile militare de învățământ de marină, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maștri Militari „Amiral Ion Murgescu”. La activitățile la care au participat reprezentanți ai Statului Major General și ai Statului Major al Forțelor Navale, a fost analizată activitatea desfășurată de fiecare structură a Forțelor Navale în parte, participarea navelor la misiuni internaționale, insistându-se pe necesitatea corelării și adaptării misiunilor la resursele existente și pe o mai bună gestionare a acestor resurse. La activitatea de analiza activității desfășurate de Forțele Navale în anul 2010, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, a prezentat aspectele privind restructurarea Forțelor Navale și misiunile îndeplinite, a evidențiat eforturile personalului pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite, în condițiile unui an 2010 dificil din punct de vedere al asigurării resurselor bugetare și a prezentat domeniile în care implicarea personalului din Forțele Navale trebuie să fie mai mare. Pe baza obiectivelor principale stabilite, cu resursele umane, financiare și materiale pe care le-au avut la dispoziție, Forțele Navale și-au îndeplinit misiunile. (C.O.)

Foto: Mihai Egorov

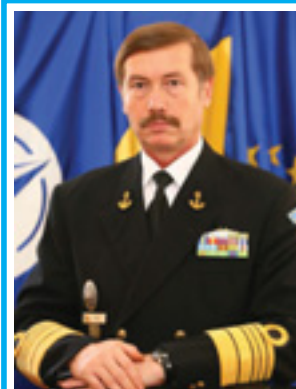

Ministerul Apărării Naționale a organizat pe 23 octombrie ceremonii de depunere a jurământului militar pentru studenții anului I ai instituțiilor militare de învățământ superior, maștrii militari din Școlile Militare de Maștri Militari și Subofițeri, pentru subofițerii care au urmat cursuri de formare pe filieră indirectă și pentru soldații voluntari. În Forțele Navale evenimentul s-a desfășurat între și sub egida marii sărbători marinești din 22 octombrie și Ziua Armatei Române din 25 octombrie, ceea ce nu a făcut decât să crească emoțiile pentru tinerii militari. Elevii din anul I ai Școlii Militare de Maștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au depus primul jurământ în prezența reprezentanților de la SMG și SMFN, comandanților de unități, reprezentanților școlilor și grupurilor școlare care au parteneriate cu instituția militară și un public numeros format din familiile elevilor. După momentul solemn al depunerii jurământului de către cei 39 de băieți și 4 fete din anul I, comandantul școlii, comandorul Marian Bardon, a înmănat fiecăruia insigna oficială a depunerii jurământului militar și chiar o floare pentru fiecare fată. În premieră, defilarea de la sfârșitul ceremonialului de depunere a jurământului s-a derulat pe muzica imnului școlii, de fapt a imnului Corpului Maștrilor Militari de Marină. (B.D.)

Joi 7 octombrie, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost gazda întâlnirii promoției 1955 a Școlii Militare Superioare de Marină. În aula Academiei Navale au fost prezenți 36 din cei peste 200 de absolvenți ai promoției 1955 și patru din profesorii care ne-au format ca marinari și ne-au îndrumat cu seriozitate în viața de zi cu zi. Cuvântul de deschidere a aparținut viceamiralului (rtg.) Constantin Iordache, urmat apoi de rectorul instituției gazdă, comandorul Vergil Chițac. S-au dat citire mesajelor primite de la șeful Statului Major General, șeful Statului Major al Forțelor Navale, s-a citit catalogul, iar în memoria colegilor decedați s-a ținut un moment de reculegere. Din cadrul absolvenților promoției 1955 a Școlii Militare Superioare de Marină, cinci au ajuns amirali, unul general, 17 comandanți de cursă lungă, patru diplomați, trei primari, iar alții au urcat treptele carierei militare ocupând diferite funcții. S-au depănat amintiri din școală și de la bordul navelor pe timpul ambarcării, s-au făcut fotografii, s-au schimbat impresii. Următoarea întâlnire a promoției a fost stabilită pentru anul 2015. (P.)

Marți, 28 decembrie, la sediul Ministerului Apărării Naționale s-a desfășurat ceremonia militară prilejuită de investirea generalului-maior Ștefan Dănilă în funcția de șef al Statului Major General, în locul amiralului dr. Gheorghe Marin. Ceremonialul de investire s-a desfășurat în prezența președintelui Traian Băsescu, a ministrului apărării naționale, Gabriel Oprea, a șefilor SRI, SIE, STS, a procurorului general al României, ai membrilor Guvernului, precum și atașatilor militari în România și a comandanților marilor unități ale Armatei României. Pentru serviciile deosebite aduse instituției militare și pentru rezultatele remarcabile în mandatul în fruntea SMG, Președintele României, domnul Traian Băsescu l-a decorat pe șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Comandor, cu însemne pentru militari. Momentul culminant al ceremonialului a constat în predarea-primirea steagului de luptă al SMG și a comenzii de către fostul șef al Statului Major General către noul șef al instituției. Mandatul generalului-maior Ștefan Dănilă la comanda Statului Major General a început pe data de 1 ianuarie 2011. (M.E.)

Prin Decretul Prezidențial nr. 1154 din 29 noiembrie, contra amiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a fost înaintat la gradul de viceamiral.

.....

Prin Decretul Prezidențial nr. 995 din 21 octombrie, comandantul Flotei, a fost înaintat la gradul de contraamiral de flotilă.

Foto: Valentin Cobârca, SMG

Joi, 23 decembrie, la Comandamentul Flotei din Constanța a avut loc Serbarea Pomului de Crăciun, oferită copiilor eroilor din Forțele Navale căzuți la datorie și copiilor camarazilor răniți în timpul îndeplinirii misiunilor. La eveniment au participat, alături de familiile invitate, cadre militare active, în rezervă și în retragere. Viceamiralul dr.

Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale a mulțumit tuturor pentru prezența la Comandamentul Flotei, în jurul bradului de Crăciun, apreciind că familia Forțelor Navale s-a reunit pentru a aduce copiilor un strop de bucurie. Bucuroși și surprinși de prezența lui Moș Crăciun, copiii au recitat poezii, au cântat colinde și i-au încântat pe cei prezenți cu „glumbușlucurile” lor. Șeful Statului

Major al Forțelor Navale i-a asigurat pe cei prezenți că Forțele Navale vor fi alături de acești copii pe parcursul dezvoltării lor, vor sprijini familiile eroilor din Forțele Navale căzuți la datorie și a camarazilor răniți în timpul îndeplinirii misiunilor și vor păstra această tradiție a pomului de Crăciun. (M.E.)

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia a organizat ceremonialul depunerii jurământului militar pe data de 23 octombrie și a încheiat seria ceremonialurilor din Dobrogea și din Forțele Navale. Actuala serie, formată din doar 37 de soldați voluntari, dintre care 4 fete, a depus jurământul militar în prezența membrilor familiilor, foarte numeroși, care au ținut să fie alături de ei în această zi și au primit, fiecă-

re, insigna care atestă că de acum înainte se află legați de drapel și țară, după care au putut să defileze mândri prin fața celor dragi. (B.D.)

25 OCTOMBRIE ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI

Ziua de 25 Octombrie va rămâne mereu în amintirea poporului nostru prin importanța sa istorică. Ea constituie un bun prilej pentru a rememora și cinsti faptele de vitejie ale înaintașilor, ale celor care au făcut suprema jertfă pe câmpurile de bătălie pentru eliberarea ultimei brazde de pământ de sub ocupație străină, ale tuturor celor care, prinși în vârtoarea marii confirații a Secolului XX, și-au făcut cu cinste datoria față de patrie. La 25 octombrie 1944, marile unități române au eliberat orașul Carei, fiind așezată borma de hotar pe ultima brazdă din teritoriul României. Ziua Forțelor Armate Române a fost sărbătorită pe 2 octombrie în primii ani după

sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Din anul 1959, 25 octombrie a fost stabilită ca ziua în care se aniversează eliberarea definitivă a teritoriului național temporar ocupat în urma Dictatului de la Viena.

25 octombrie, Ziua Armatei României, a fost sărbătorită prin arborarea Drapelului Național la toate sedile instituțiilor militare, ridicarea Marelui Pavoaz la bordul navelor militare maritime și fluviale și prin organizarea unor ceremonii militare și activități comemorative în toate garnizoanele din țară, în toate țărilor în care România are acreditati atașai ai apărării și în teatrele de operații. În cadrul manifestărilor, a fost prezentat

Ordinul ministrului apărării naționale, domnul Gabriel Oprea, emis cu prilejul Zilei Armatei României. Militarii din garnizoana Constanța au participat la ceremoniile militare desfășurate la Monumentele Eroilor din Primul și Al II-lea Război Mondial din Cimitirul Central. La aceste activități au participat reprezentanți ai autorităților administrației publice locale, Bisericii Ortodoxe Române, organizațiilor non-guvernamentale, veteranilor de război, cadrelor militare active, în rezervă și în retragere, precum și grupuri de copii. Activități similare s-au desfășurat și în celelalte garnizoane de marină: Mangalia, Brăila, Tulcea și Babadag. (B.D.)

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la București.

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la București.

Foto: Petrică Mihalache, TPA

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la București.

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la Mangalia.

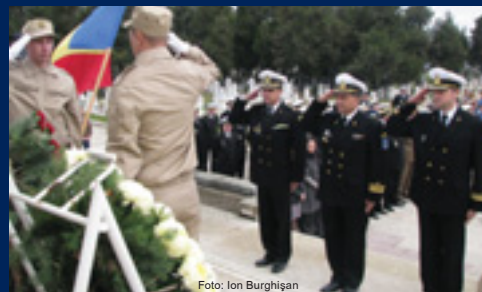

Foto: Ion Burghisan

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la Constanța.

Ceremonii organizate de Ziua Armatei României la Constanța.

Foto: Daniel Oaie

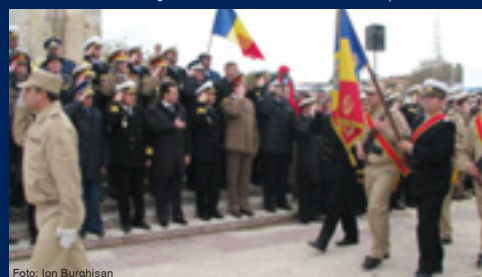

Foto: Ion Burghisan

1 DECEMBRIE ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Ziua Națională a României, zi care marchează prin simbolistica ei momentul sacru al reunirii tuturor provinciilor românești în interiorul aceluiași granițe, a fost sărbătorită în toate garnizoanele de marină. În cinstea sărbătoririi Zilei Naționale a României, Forțele Navale au participat cu efective la ceremonii militare și religioase în garnizoanele București, Constanța, Mangalia, Brăila și Tulcea, iar la bordul navelor maritime și fluviale militare a fost ridicat Marele Pavoaz. La Constanța, For-

țele Navale împreună cu alte instituții ale statului au organizat un ceremonial militar și religios cu depuneri de coroane de flori la Monumentul din Cimitirul Central dedicat Eroilor Români căzuți în Primul Război Mondial. De asemenea, Forțele Navale au participat la Parada Militară organizată la Arcul de Triumf, din București, cu aproximativ 200 de militari marinari și cu tehnică navală formată din două instalații mobile de lansare rachete și două ambarcațiuni de intervenție rapidă cu scafandri. (C.O.)

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la București.

Foto: Valentin Ciobărcă

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la București.

Foto: Petrică Mihalache

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la București.

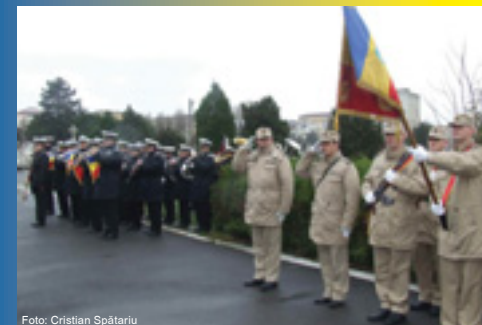

Foto: Cristian Spătaru

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la Constanța.

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la Mangalia.

Foto: Cristian Spătaru

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la Constanța.

Ceremonii organizate de Ziua Națională a României la Brăila.

Foto: Daniel Oaie

Foto: Dragoș Ichim

22 octombrie 1860 – 22 octombrie 2010

FORȚELE NAVALE – 150 DE ANI DE ISTORIE MODERNĂ

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV
Bogdan DINU
Olivia BUCIOACĂ

La 22 octombrie 1860, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a dat înaltul Ordin de Zi numărul 173, prin care a decretat unirea definitivă a flotilelor de pe întregul curs al Dunării într-un singur corp, sub comanda colonelului Nicolae Steriade. După acel moment, Corpul Flotilei a evoluat și transformat ajungând astăzi, după 150 de ani să reprezinte Forțele Navale Române, o structură modernă, capabilă să acționeze pe uscat, pe mare, în aer și sub apă, cu capacități de proiecție în afara Mării Negre, un instrument important al statului român la pace, criză și război.

Împlinirea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române a fost marcată în toate garnizoanele în care există unități de marină, prin organizarea unor simpozioane, prin cinstirea eroilor marinari, prin lansări de carte sau dezveliri de plăci comemorative.

Simpozion itinerant al Muzeului Marinei Române

Muzeul Marinei Române a organizat în toate garnizoanele de marină simpozionul itinerant cu tema „Forțele Navale Române 1860-2010. 150 de ani de istorie națională”, pe

4 octombrie desfășurându-se la Mangalia, pe 6 octombrie la Constanța și pe 11 octombrie la Tulcea și Brăila. Simpozionul a fost susținut la Cercul Militare din Constanța, Mangalia și Tulcea și la Comandamentul Serviciului Fluvial Brăila de directorul Muzeului Marinei Române, căpitan-comandorul Emanuel Olimpiu Glodarencu și muzeografi din cadrul aceleiași instituții în prezența unui public numeros format din personalul unităților militare și invitați. În cadrul simpozionului au fost susținute evocări privind evoluția Forțelor Navale Române de-a lungul celor 150 de ani de istorie, personalitățile Marinei Militare Române și momente semnificative ale participării Marinei la Primul și cel de-al Doilea Război Mondial. De asemenea, a fost prezentat un semnal editorial realizat la apariția celui mai recent

Simpozionul itinerant al Muzeului Marinei Române, în garnizoana Tulcea.

număr al anuarului Muzeului Marinei Române dedicat momentului aniversar, 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române.

Tot cu acest prilej, Muzeul Marinei Române a participat cu titlurile apărute la Editura Muzeului Marinei Române și la târgul de carte „Polemios” organizat de Editura Militară la Cercul Militar Național. Menționăm că între 2006 și 2010 au apărut la Editura Muzeului Marinei Române 21 de titluri, cele mai multe de carte militară. Până pe 25 octombrie, cei interesați au putut vizita expoziția „Marina Română – o istorie în imagini” din holul de onoare al Muzeului Marinei Române dedicată aceluiași moment aniversar.

Simpozion și spectacol pentru marea familie a marinarilor militari

Aula mare a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru numerosul public care a ținut să fie prezent la evenimentul din data de 21 octombrie, care a marcat debutul oficial al manifestărilor dedicate sărbătoririi a 150 de ani de la constituirea Forțelor Navale Române. Au fost prezenți, pe lângă conducerea actuală a Statului Major al Forțelor Navale, veterani și ofițeri marinari în retragere, studenți, invitați, reprezentanți ai asociațiilor și organizațiilor de marină, într-un cuvânt ceea ce noi numim marea familie a

Foto: Ștefan Ciocan

Invitați prezenți la simpozionul „Forțele Navale-150 de ani de istorie modernă”.

Foto: Ștefan Ciocan

Simpozionul „Forțele Navale – 150 de ani de istorie modernă” desfășurat pe data de 21 octombrie la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Forțelor Navale. Cuvântul de deschidere al simpozionului „Forțele Navale - 150 de ani de istorie modernă” a fost rostit de contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, după care au susținut comunicări, pe teme istorice, nume cunoscute din marina română. Este vorba de comandorul dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei de la Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul (rtg.) George Petre de la Liga Navală Română, filiala Constanța (care a prezentat o lucrare, Marina Militară Română, aparținând domnului Dan Șambra), comandorul dr. Marian Moșneagu, șeful Serviciului Istoric al Armatei Române (Marina Regală Română în perioada interbelică), doamna dr. Mariana Păvăloiu, reputat istoric al Marinei (care a prezentat succint cartea „Forțele Navale Române, 150 de ani de istorie modernă-monografie”), fiind unul dintre autori) sau căpitan-comandorul dr. Olimpiu Glodarencu, directorul Muzeului Marinei Române (care a prefațat lansarea de a doua zi a volumului „Istoria Statului Major al Forțelor Navale Române 1860-2010 - monografie”). Manifestarea s-a încheiat cu un spectacol susținut de formațiile și ansamblurile Cerculor Militare. Finalul a aparținut Muzicii

Militare a Forțelor Navale care a încântat publicul cu un concert extraordinar, ca de obicei sub bagheta locotenent-colonelului Cornel Ignat.

Ceremonii omagiale la Constanța

Vineri, 22 octombrie, pe faleză din fața Comandamentului Flotei din Constanța, s-a desfășurat ceremonialul de acordare a unor distincții militare și prezentarea mesajelor cu ocazia sărbătoririi împlinirii a 150 ani de existență a Forțelor Navale Române. La activități au participat reprezentanți ai Statului Major General, ai autorităților locale, ai instituțiilor militare și civile, ai ligilor/asociațiilor cadrelor militare în rezervă și retragere, precum și ale veteranilor de război.

În acordurile imnului național a fost ridicat pavilionul la catarg, iar în memoria marinarilor militari dispăruți de-a lungul timpului au fost aruncate ancore de flori în mare și a fost ținut un moment de reculegere. S-a dat citire Ordinului ministrului apărării naționale pentru această sărbătoare a marinarilor, urmat apoi de mesajele șefului Statului Major al Forțelor Navale și al șefului Statului Major General, prezentat de generalul de flotilă aeriană Ștefan Dănilă, locțiitor al șefului Statului Major General.

Foto: Ștefan Ciocan

Ridicarea pavilionului.

Foto: Ștefan Ciocan

Concertul susținut de Muzica Militară a Forțelor Navale la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale: „Astăzi, 22 octombrie 2010, sărbătorim 150 de ani de când prin ordinul Domnitorului Alexandru Ioan Cuza luau ființă Forțele Navale Române. Față de istoria de aproape două milenii a poporului nostru acești 150 de ani cu siguranță nu reprezintă mult, dar pentru noi, marinarii militari, înseamnă un secol și jumătate de istorie și afirmare a unei arme ce și-a demonstrat utilitatea atât în apărarea fruntanilor de apă ale țării cât și în promovarea valorilor naționale pretutindeni în lume. Cei 150 de ani de existență ai Forțelor Navale aproape se suprapun cu perioada istoriei moderne a statului român. Marinarii militari au primit botezul focului în „Războiul de Independență”, și-au adus tributul de sânge în luptele pentru „Reîntregire”, și-au îndeplinit cu demnitate datoria în campaniile celui de-al Doilea Război Mondial și au fost alături de popor pe timpul Revoluției din 1989. [...] Competența profesională a echipajelor, demonstrată pe timpul misiunilor executate, precum și dăruirea în muncă au făcut ca Forțele Navale Române să se prezinte astăzi ca o structură modernă, capabilă să acționeze pe uscat, pe mare, în aer și sub apă, cu

Foto: Ștefan Ciocan

Guarda de onoare, la sărbătorirea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române.

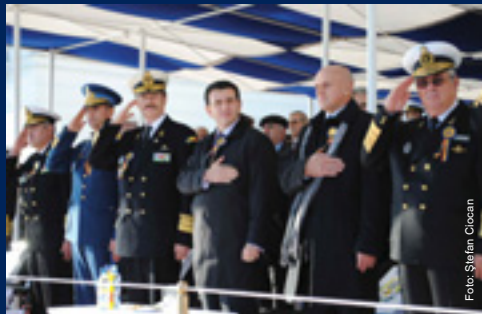

Foto: Ștefan Ciocan

Officialități prezente la Constanța la momentul aniversar al Forțelor Navale.

Foto: Ștefan Ciocan

Generalul de flotilă aeriană dr. Ștefan Dănilă, locțiitorul șefului SMG, oferind „Emblema de Onoare a Statului Major General”.

Foto: Ștefan Ciocan

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN oferind „Emblema de Onoare a Forțelor Navale” viceamiralului (r) Dorin Dănilă.

Foto: Ștefan Ciocan

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN oferind „Emblema de Onoare a Forțelor Navale” doamnei dr. Daniela Cișmigiu.

Epilog la Statul Major al Forțelor Navale

Îmbrăcat în haine de sărbătoare, Statul Major al Forțelor Navale a găzduit momentul de încheiere a manifestărilor organizate pentru sărbătorirea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române, odată cu dezvelirea unei plăci aniversare. La acest eveniment desfășurat joi, 28 octombrie, au participat reprezentanți ai Statului Major General, statelor majore ale categoriilor de forțe, din alte structuri centrale ale Ministerului Apărării Naționale precum și personalul Statului Major al Forțelor Navale, cadre militare în rezervă și retragere.

Contraamiralul dr. Aurel Popa: „Rememorând contextul istoric al înființării Flotei unice a României, marcat de placa aniversară, merită menționat Ordinul de Zi pe toată Oastea Română din ambele Principate, dat de ministrul de Război, generalul Florescu, la 6 octombrie 1860, prin care se hotăra ca până la definitivă organizare a Corpului Flotei, toată flota de pe Dunăre să

Omagiu adus eroilor marinari la Monumentul Marinarilor din Constanța.

Foto: Ștefan Ciocan

capacități de proiecție și în afara Mării Negre. Îndeplinirea principalelor misiuni și obiective de-a lungul celor 150 de ani reprezintă garanția că efortul conjunct al echipajelor și comandamentelor va fi concentrat și în viitor pentru îndeplinirea obligațiilor specifice, conform statutului de membru al Alianței. La acest moment aniversar, doresc să mulțumesc și să transmit sentimentul meu de recunoștință și considerație pentru eforturile susținute și activitatea depusă de-a lungul anilor, de către întregul personal din Forțele Navale și le doresc multă sănătate, bucurii și cât mai multe rezultate în activitatea viitoare”.

Pentru merite deosebite în activitatea desfășurată, mai mulți amirali, ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați voluntari și personal civil contractual, activi sau în retragere, au primit „Emblema de merit în serviciul Armatei României”, „Emblema de onoare a Forțelor Navale Române”, sau au fost avansați în grad. Defilarea gărzii de onoare a încheiat practic prima parte a activităților.

Activități omagiale în garnizoana Brăila.

Foto: Mihai Bertescu

Activități omagiale în garnizoana Mangalia.

Foto: Daniel Oaie

Foto: Mihai Egorov

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale dezvelind placa omagială, la sediul SMFN.

Foto: Mihai Egorov

Placa omagială la sediul SMFN.

formeze un singur corp. Aprobând cele cuprinse în raportul ministrului de război, la 22 octombrie 1860, domnitorul Alexandru Ioan Cuza, prin Înaltul Ordin de Zi numărul 173, decreta «reunirea flotilelor dupe întregul curs al Dunărei» într-un singur corp, numindu-l pe colonelul Nicolae Steriade în postul de comandant suprem al întregului corp, iar pe căpitanul Constantin Petrescu în cel de ajutor al său. [...] Placa aniversară realizează un arc peste timp în istoria Forțelor Navale și va rămâne ca martor al evenimentului pentru mult timp, aducându-ne tuturor aminte că tradițiile de luptă ale marinarilor datează de la 22 octombrie 1860”.

Ministrul apărării naționale, domnul Gabriel Oprea, a adresat un mesaj

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, oferind „Emblema de Onoare a Forțelor Navale” contraamiralului de flotilă Cristea Cuceșel.

Foto: Mihai Egorov

Foto: Mihai Egorov

Contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, oferind „Emblema de Onoare a Forțelor Navale” căpitan-comandorului Gabriel Șerbănoiu.

Foto: Mihai Egorov

Armata României poate exista și dăinuie ca pilon de stabilitate al neamului nostru. Cu acest prilej important pentru toată instituția militară, precum și cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la înființare, vă adresez, dumneavoastră, personalului de ieri și de azi al Statului Major al Forțelor Navale, cele mai calde felicitări, împliniri profesionale și satisfacții personale, sănătate și bucurii alături de familii și de toți cei dragi. La mulți ani! Așa să ne ajute Dumnezeu!”.

După momentul dezvelirii plăcii aniversare, șeful Statului Major al Forțelor Navale a acordat „Emblema de onoare a Forțelor Navale” unor cadre militare din cadrul Statului Major al Forțelor Navale.

Acesta a fost de fapt ultimul moment organizat de Statul Major al Forțelor Navale pentru a marca aniversarea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române.

Înființate la 22 octombrie 1860, prin Înaltul Ordin de Zi numărul 173 al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, Forțele Navale Române reprezintă astăzi o structură modernă, capabilă să acționeze pe uscat, pe mare, în aer și sub apă, cu capacități de proiecție în afara Mării Negre, un instrument important al statului român la pace, criză și război. ■

„Obiectivul fundamental al Statului Major General, pentru anul 2011, constă în continuarea procesului de transformare a Armatei României în vederea realizării unei structuri de forțe moderne, dislocabile, flexibile și sustenabile”

Interviu cu domnul amiral dr. Gheorghe MARIN, șeful Statului Major General, septembrie 2006 – decembrie 2010

Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV

- Domnule amiral, suntem deja la ora bilanțurilor activităților desfășurate în anul 2010 în toate unitățile militare. Cum a fost acest an pentru Statul Major General?

- Pe parcursul anului 2010, Statul Major General și-a concentrat eforturile pentru respectarea angajamentelor asumate în calitate de stat membru NATO și UE, participarea la misiuni în afara teritoriului statului român, precum și pentru continuarea procesului de operaționalizare și menținerea nivelului de operaționalizare a forțelor. Totodată au fost luate măsuri pentru continuarea programelor majore de achiziții și continuarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României. De asemenea, Statul Major General a contribuit, cu acțiuni și măsuri specifice, la îndeplinirea unor obiective din responsabilitatea celorlalte structuri centrale ale Ministerului Apărării Naționale, respectiv optimizarea cooperării cu țările participante în diferite formate de parteneriat; remodelarea învățământului militar; remodelarea sistemului informațiilor pentru apărare; continuarea optimizării managementului resurselor umane; continuarea reorganizării sistemului medical; optimizarea sistemului de management al resurselor de apărare și continuarea creșterii calității vieții personalului.

Astfel, în consens cu prevederile Strategiei de Transformare a Armatei României, obiectivul fundamental al Statului Major General în anul 2010 a fost continuarea implementării obiectivelor specifice etapei a II-a, **etapa integrării operaționale în NATO și UE**, planificată să se deruleze până în anul 2015. În acest sens, Statul Major General a dispus măsurile necesare și a acționat pentru: participarea în operațiile și misiunile conduse de NATO și pregătirea contribuției Armatei României la Forța de Răspuns a NATO (NRF) revizuită; continuarea procesului de operaționalizare și menținerea nivelului de operaționalizare a structurilor destinate NATO, afirmate, precum și operaționalizarea și evaluarea forțelor cu termen de punere la dispoziția NATO în 2011; inițierea procesului de afiliere la structura de forțe NATO (corpii de armată); îndeplinirea cerințelor „Obiectivelor Forței 2008”; dezvoltarea capacității proprii de a gestiona și continua procesul de integrare în NATO; coordonarea procesului de transformare a Armatei României cu procesul de transformare a NATO; continuarea procesului de acceptare și intensificarea implementării acordurilor de standardizare ale NATO, precum și asigurarea expertizei de specialitate necesare exercitării de către România, în perioada 01.07.2009-30.06.2010, a copreședinției Grupului NATO în domeniul proliferării.

Trebuie menționat faptul că pe parcursul anului 2010 s-au întreprins măsurile și acțiunile necesare pentru pregătirea și susținerea forțelor participante la misiuni în afara teritoriului național, alăturându-ne eforturilor comunității internaționale pentru asigurarea stabilizării în zonele de conflict din teatrele de operații din Balcani și Afganistan. În contextul creșterii în Afganistan a importanței misiunilor pe care le au de îndeplinit forțele statelor membre NATO, România și-a mărit sem-

nificativ nivelul de participare cu efective militare, începând cu acest an fiind prezentă cu 2 batalioane de manevră și alte structuri de comandă și sprijin, în provincia Zabul din sudul Afganistanului. De asemenea, Statul Major General a derulat activități pentru participarea la dimensiunea militară a politicii Europene de Securitate și Apărare (PESA) și la misiunile Uniunii Europene, care au vizat adoptarea de măsuri de susținere a nivelului de participare la operațiile de management al crizelor conduse de UE, a contribuției la procesele de dezvoltare a capabilităților militare ale UE.

- Care sunt prioritățile Statului Major General în următoarea perioadă?

- Obiectivul fundamental al Statului Major General, pentru anul 2011, constă în continuarea procesului de transformare a Armatei României în vederea realizării unei structuri de forțe moderne, dislocabile, flexibile și sustenabile, cu capacitatea de a fi angajată într-un larg spectru de misiuni, atât pe teritoriul național, cât și în afara acestuia, precum și participarea la adaptarea cadrului legislativ în domeniul apărării, care să permită afirmarea

intereselor României în cadrul comunității europene. De asemenea, se va acorda o atenție deosebită pentru perfecționarea sistemului de management al resurselor umane la nivelul Statului Major General și structurilor subordonate și realizarea unui sistem coerent de promovare a profesiei militare, recrutare și selecție a personalului militar în activitate, precum și a rezerviștilor voluntari, pentru asigurarea coerenței prevederilor strategiilor sectoriale aprobate în domeniul apărării și realizarea sinergiei acțiunilor desfășurate de mai multe structuri pentru dezvoltarea sau modernizarea aceluiași domeniu și de asemenea, pentru îndeplinirea angajamentelor asumate de statul român în cadrul NATO și UE și față de alte organisme și organizații internaționale.

Statul Major General va acționa în continuare pentru îmbunătățirea capacității operaționale și de reacție imediată a forțelor Armatei României, perfecționarea sistemului de comandă-control al structurii de forțe a Armatei României, continuarea implementării prevederilor Strategiei logistice a Armatei României, realizarea sistemului de comunicații și informatic al Rețelei Naționale Integrate a Punctelor de Comandă de nivel strategic, asigurarea sprijinului autorităților administrației publice centrale și locale în caz de urgențe civile, creșterea nivelului de securizare al obiectivelor prin implementarea sistemelor integrate de securitate, continuarea procesului de standardizare și realizare a interoperabilității în Armata României. Nu în ultimul rând, eforturile noastre se vor îndrepta și asupra procesului de implementare a prevederilor Planului-cadru pentru continuarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României, cu precizarea că prin desfășurarea activităților planificate pentru anul 2011, în cadrul Forțelor Navale se va finaliza procesul de restructurare a acestei categorii de forțe a Armatei României. În aceeași notă va continua și procesul de fundamentare a cerințelor tehnice și operaționale, precum și a necesarului de sisteme/echipamente militare planificate a se moderniza sau achiziționa în vederea dotării contingentelor dislocate în TO cu echipamente și

sisteme de armament care să asigure un nivel ridicat de protecție și securitate a acestora.

- 2010 a fost al doilea an consecutiv în care criza financiară s-a răsrânt și asupra resurselor bugetare alocate armatei. În ce măsură actualele resurse bugetare au afectat sau pot afecta procesul de instruire a personalului din armată?

- Aproape toate forțele armate ale țărilor europene au fost afectate în anul 2010, ca urmare a efectelor crizei economice și financiare, în unele cazuri bugetele destinate apărării fiind chiar în declin serios. Preziunea asupra bugetelor apărării a fost mult mai mare în Europa decât în alte părți, iar strategia guvernelor de contracarare a efectelor crizei financiare s-a bazat mai mult pe reducerea cheltuielilor de apărare. Firesc, și România a fost afectată. Anul 2010 a fost, într-adevăr, un an în care resursele financiare alocate structurilor din componerea și subordinea Statului Major General au fost mai mici decât cele aferente anului 2009. Dacă la începutul anului procentual bugetele erau semnificativ egale, respectiv reducerea față de bugetul anului 2009 era de doar 1,3%, până la sfârșitul anului decalajul s-a majorat la 10%. Situația a fost dificilă nu din cauza acestei diminuări ci faptului că planurile noastre au fost elaborate, conform Legii nr. 473/2004, privind planificarea apărării, pe o linie de bugetare mai mare, decalajul bugetar fiind de aproximativ 25%. Acest fapt a impus măsuri de reducere a cheltuielilor, implicit a celor aferente procesului de instruire.

Constrângerile bugetare au determinat regândirea modului de executare a instrucției comandamentelor și forțelor. Astfel, pe timpul executării exercițiilor cu dislocarea forțelor și a tehnicii militare, ieșirilor în zonele/raioanele de antrenament specifice mediilor de acțiune ale categoriilor de forțe ale armatei (poligoanele forțelor terestre, pe mare și în aer) au fost intensificate antrenamentele de specialitate ale subunităților, în scopul executării tuturor misiunilor de foc planificate, într-un cadru tactic specific acțiunii în comun a tuturor unităților luptătoare. De asemenea, am căutat ca instrucția să se desfășoare cu folosirea intensivă a simulatoarelor, urmărindu-se îmbunătățirea capacităților de comandă și control și perfecționarea procedurilor de stat major. Astfel, am dorit obținerea unui echilibru între instruirea practică, în condiții reale, și cea asistată de calculator.

Instruirea a fost planificată, organizată și s-a desfășurat, la toate nivelurile structurale ale armatei, având la bază prevederile Planului cu principalele activități ale Statului Major General în anul 2010, un plan foarte riguros fundamentat. În urma rectificării bugetare, planul a fost redimensionat, urmărind respectarea prevederilor Planului de măsuri aprobat de ministrul apărării naționale. În acest context, am decis ca resursele financiare să fie direcționate, cu prioritate, pentru susținerea pregătirii forțelor destinate participării la misiuni în afara teritoriului național (conform angajamentelor asumate de România pe plan internațional), desfășurarea activităților specifice operaționalizării de către structurile prevăzute în planul operaționalizării pentru anul 2010, menținerea nivelului operaționalizării forțelor care au încheiat acest proces în anii anteriori, precum și pentru menținerea nivelului pregătirii celorlalte forțe, în raport cu implicațiile acestora la îndeplinirea misiunilor de apărare a teritoriului național.

- Înzestrarea și dotarea armatei cu tehnică și armament nou este un subiect des dezbătut de presă, dar cu siguranță și una din prioritățile conducerii Statului Major General. Care sunt principalele programe de achiziții pentru următoarea perioadă și se pot derula aceste achiziții în condițiile scăderii fondurilor alocate?

- Obiectivele procesului de înzestrare a Armatei României sunt reprezentate de realizarea capacității de reacție rapidă și acțiune a forțelor la mari distanțe, asigurarea protecției multidimensionale și participarea la operații multinaționale conduse de NATO, UE sau ONU, în condiții dificile de mediu, asigurarea susținerii logistice a acestora în teatrele de operații, implementarea noulor tehnologii și utilizarea eficientă a informațiilor în câmpul de luptă. Din această perspectivă, pentru următoarea perioadă este vizată continuarea dotării contingentelor dislocate în teatrele de operații cu echipamentele și sistemele de arme necesare pentru realizarea capabilităților, achiziția echipamentelor necesare finalizării implementării concepției de comandă-control la nivel național și a echipamentelor pentru investițiile care contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicii de securitate a țării.

Realizarea unei structuri de forțe modernă este determinată de calitatea armamentelor și echipamentelor militare, aflate în dotarea acestora, în acest sens, sunt în diferite faze de derulare 78 de programe de achiziție a produselor și serviciilor necesare pentru înzestrarea și modernizarea armatei. Repartiția acestor programe pe categorii de forțe beneficiare este următoarea: 25 programe

Foto: Bogdan Dinu

În poligonul Babadag, la exercițiul DACIA 10.

pentru Forțele Terestre, 10 programe pentru Forțele Aeriene, 15 programe pentru Forțele Navale, 13 programe pentru Conducere strategică și informații pentru apărare, 6 programe realizate prin cooperare internațională și 9 programe finalizate, aflate în perioada de garanție. Având în vedere constrângerile bugetare actuale, în anul 2010 eforturile au fost concentrate pentru înzestrarea trupelor din Teatrul de Operații Afganistan și plata obligațiilor scadente aferente programelor în derulare.

Diminuarea succesivă a fondurilor și replanificarea unor plăți nefectuate în anii anteriori au condus la întârzieri importante în procesul de înzestrare a armatei iar planurile și programele de înzestrare au suferit modificări în ceea ce privește termenul de realizare, fapt ce a impus identificarea unor soluții adecvate pentru continuarea acestora. În ceea ce privește perspectiva dezvoltării capacității de apărare a României, planurile aprobate la nivelul Statului Major General vizează continuarea procesului amplu de transformare conceptuală, structurală și acțională a Armatei României, în paralel și în strânsă concordanță cu cel similar desfășurat la nivelul Alianței, aceasta reprezentând garanția asigurării apărării naționale și a angajamentelor internaționale asumate. Documentele de planificare emise până în prezent constituie baza promovării pachetelor de acte normative necesare atingerii obiectivului fundamental și prezintă obiective de negociere pentru Ministerul Apărării Naționale în relația cu NATO și UE.

Trebuie menționat însă că alocarea fondurilor financiare în volum redus a influențat deja în mod negativ realizarea obiectivelor de achiziții planificate și implicit a determinat menținerea limitărilor tehnico-operaționale la structurile operaționalizate.

Neachiziționarea echipamentelor/inefințirea programelor de înzestrare planificate pentru dotarea capabilităților operaționale a determinat certificarea și afirmarea cu limitări a structurilor planificate a fi operaționalizate iar neasigurarea tehnicii/echipamentelor militare pentru înlocuirea celor existente care au resursa tehnică epuizată, conjugată cu o eventuală continuare a diminuărilor în structura de forțe a Armatei României va necesita reevaluarea și redefinirea rolului, misiunilor și a angajamentelor asumate, inclusiv revederea sistemului de mobilizare actual și, implicit, regândirea acestuia în sensul modificării termenelor de operaționalizare a unităților cu termen lung de constituire. În perioada următoare se va pune accent pe finanțarea, cu prioritate, a achiziției de tehnică și echipamente militare pentru dotarea structurilor militare care acționează în TO, precum și a programelor de înzestrare aferente Obiectivelor Forței.

- Domnule amiral, la 22 octombrie 1860, prin Înalțul Ordin de Zi numărul 173, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a decretat unirea definitivă a flotelor de pe întregul curs al Dunării într-un singur corp. Cât de important a fost acest moment pentru dezvoltarea Marinei Militare Române, dar și pentru România?

- Într-adevăr, Înalțul Ordin de Zi numărul 173, certificatul de naștere a Marinei Militare române, survine după Ordinul de Zi pe toată Oastea Română din ambele Principate, dat de ministrul de război, generalul Florescu, în absența domnitorului, la 6 octombrie 1860, care hotărâra ca până la definitivă organizare a Corpului Flotei, toată flota de pe Dunăre, să formeze un singur corp. Unirea Principatelor Române în 1859 a atras după sine unificarea flotelor celor două țări surori, la 22 octombrie 1860, sub denumirea de „Corpus Flotilei” care trebuia să protejeze navele civile, să vegheze și să apere frontierele fluviale ale

Moldovei și Țării Românești. Reședința Flotei a fost stabilită inițial la Ismail fiind mutată, în anul 1864 la Brăila și ulterior la Galați în anul 1867. Unirea Principatelor Române în 1859 a avut implicații deosebite și asupra oștirii naționale, care urma să reprezinte una din temelile statului unitar român. Importanța actului de unificare a flotelor, din 22 octombrie 1860, este de netăgăduit, având în vedere evoluția ulterioară a flotei militare române. Odată cu constituirea flotei unice a Principatelor Unite, începea o nouă epocă de organizare pe baze moderne a Marinei Militare Române. Noua epocă s-a caracterizat printre altele, prin intensificarea eforturilor în vederea dotării Marinei cu noi nave, a creșterii efectivelor și pregătirii lor în pas cu cerințele epocii, a modernizării ținutei marinarilor, a adoptării noului pavilion, înființarea unui atelier pentru repararea navelor, care a constituit embrionul Arsenalului Marinei de mai târziu. Toate aceste înfăptuiri în domeniul flotei de război din anii domniei lui Alexandru Ioan Cuza s-au încadrat în planul general de faurire a armatei naționale moderne. Ținând seama de nivelul de la care s-a pornit, de greutatea învinse în perioada care a urmat Unirii Principatelor Române și a flotelor acestora, organizarea și dezvoltarea flotei militare apare ca o realizare deosebită. Marina română de la Dunăre a fost cea care și-a făcut o onoare din a îndeplini aceste deziderate naționale, mărturie fiind acțiunile militare duse cu eforturi mari, dăruire de sine și sacrificii atunci când țara a cerut-o: Războiul de Independență, precum și Primul și al Doilea Război Mondial.

Aspect de la festivitățile organizate de Zua Marinei Române 2010, la Constanța.

- Cum apreciați evoluția și stadiul actual al Forțelor Navale Române, categorii de forțe pe care ați comandat-o în carieră?

- Integrarea României în structurile de securitate ale NATO și în Uniunea Europeană, precum și caracteristicile mediului de securitate din zona Mării Negre au determinat în mod inevitabil transformarea conceptuală, structurală și acțională a Forțelor Navale. Îndeplinirea obligațiilor specifice ce revin țării noastre conform statutului de membru al Alianței a presupus menținerea operativității navelor și perfecționarea instruirii personalului la nivelul cerut de participarea la misiuni comune. În acest sens, eficientizarea procesului de instrucție și adaptarea acestuia permanent la condițiile impuse de standardele și procedurile NATO au constituit și constituie principalele priorități în Forțele Navale. De asemenea, crearea unei forțe navale multirol, capabilă să îndeplinească atât misiuni navale tradiționale, cât și misiuni specifice riscurilor asimetrice actuale, a reprezentat și reprezintă un obiectiv de maximă importanță. Astăzi ne putem mândri cu capabilitățile noastre de a desfășura acțiuni navale, aeriene și terestre alături de parteneri din NATO și nu numai. O demonstrează, printre altele, participarea cu cele două fregate, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, începând cu anul 2005, la operația NATO „ACTIVE ENDEAVOUR” în Marea Mediterană, care a arătat că suntem un partener important, responsabil, activ și de încredere în procesul de apărare colectivă și lupta împotriva terorismului și amenințărilor asimetrice. În cadrul inițiativelor regionale, Forțele Navale au intensificat colaborarea în cadrul grupării navale BLACKSEAFOR, România preluând în anul 2010 comanda grupării, pentru a doua oară, ceea ce a contribuit și contribuie la creșterea interoperabilității, întărirea prieteniei, a bunelor relații și încrederii reciproce.

Acțiunile actuale și de perspectivă ale Forțelor Navale sunt direcționale către realizarea unei structuri de forțe profesioniste, capabile să răspundă riscurilor și amenințărilor caracteristice noului mediu de securitate din regiunea Mării Negre și din zonele de interes. Printre obiectivele prioritare ale acestui demers se află modernizarea

echipamentelor și dotarea forțelor cu mijloace de luptă care să asigure interoperabilitatea pentru îndeplinirea misiunilor specifice în comun cu forțele participante. Aici doresc să reamintesc faptul că Forțele Navale au fost primele care au încheiat procesul de profesionalizare a forțelor sale. Strategia de înzestrare a Forțelor Navale pe termen mediu și lung are în vedere programe de achiziții și modernizări a căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri de capabilități moderne, echilibrate și flexibile, necesare executării unui spectru larg de misiuni. Prioritățile Forțelor Navale sunt focalizate pe programele majore de modernizare a fregatelor tip 22, de înzestrare cu corvete multifuncționale și cu vânătoare de mine, destinate participării la operații în comun cu forțe navale ale statelor membre NATO. În funcție de evoluția pe termen mediu și lung a indicatorilor macroeconomici la nivel național și implicit a resurselor ce vor fi alocate în viitor, Forțele Navale au în vedere și alte programe de achiziții și modernizări.

- Forțele Navale Române au preluat în luna august comanda Grupului Naval pentru Cooperare în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, precedentă „preluare a comenzi” desfășurându-se în timpul mandatului dumneavoastră la conducerea Forțelor Navale. Este important pentru Forțele Navale Române, să dețină comanda acestei grupări navale?

- Securitatea și încrederea reciprocă în zona Mării Negre reprezintă unul dintre scopurile principale ale Forțelor Navale ale țărilor riverane. Grupul de Cooperare Navală BLACKSEAFOR (BSF) este direct implicat în procesul de eficientizare a activităților pentru creșterea încrederii și interoperabilității între Forțele Navale ale acestor state. În anul 2010, ca urmare a nepreluării comenzii BSF de către Georgia, România a preluat președinția acestei inițiative, urmând ca în perioada Mai 2010 - August 2011, Statul Major al Forțelor Navale să organizeze, conducă și monitorizeze activitățile specifice pe linia BSF. Exercițarea comenzii unei Grupări multinaționale este o mare responsabilitate. Preluarea președinției acestei inițiative cu 1 an mai devreme decât planificarea inițială, realizată într-o perioadă de maximă austeritate a bugetului alocat apărării în contextul crizei financiare generale, cred că reprezintă o nouă dovadă a credibilității României ca partener loial de cooperare în cadrul unei inițiative regionale destinate întăririi climatului de încredere, stabilitate și securitate în zona Mării Negre. Totodată, Statul Major al Forțelor Navale a depus eforturi substanțiale pentru asigurarea condițiilor optime de desfășurare a activităților planificate și a demonstrat, încă o dată, modul profesionist și responsabil de abordare a oricăror solicitări apărute în contextul mediului internațional de cooperare. Flexibilitate, disponibilitate, promptitudine și seriozitate – acestea sunt atributele Forțelor Navale Române în exercitarea comenzii Grupării navale BLACKSEAFOR în anul care tocmai se încheie.

- România continuă să fie prezentă cu trupe în Balcanii de Vest, Afganistan și Marea Mediterană - teatrul de operații pentru Forțele Navale, acolo unde se desfășoară operația ACTIVE ENDEAVOUR. Cum puteți caracteriza prezența Armatei în teatrele de operații și cât de importantă este participarea contingentelor românești în aceste zone menționate?

- Anul 2010 a reprezentat vârful participării Armatei României la misiuni în afara teritoriului național în diferitele teatre de operații prin creșterea cu 50 % a numărului de militari față de anul 2009. Particularizând despre Balcanii de Vest amintesc că, pe lângă menținerea contribuției naționale la efortul NATO din provincia KOSOVO, simultan cu trecerea EUFOR la acțiuni non-executive și de instruire în BOSNIA și HERCEGOVINA am suplimentat participarea cu două echipe mobile de instruire. De asemenea, am continuat participarea cu 20 monitори, din care 7 militari, la Misiunea de Monitorizare a Uniunii Europene în Georgia. Efortul maxim rămâne totuși concentrat pe AFGANISTAN unde creșterea contribuției naționale, prin introducerea celui de-al doilea batalion de manevră, a fost semnificativă și s-a înscris în efortul Alianței de a redimensiona ISAF, impunând de asemenea reconfigurarea structurii, dotării și misiunilor forțelor noastre.

Referitor la Marea Mediterană, subliniez faptul că am continuat prezența anuală la Operația NATO art.5 ACTIVE ENDEAVOUR cu fregata *Regele Ferdinand* (F221), marcând deja cea de-a șasea participare. Privind cadrul larg de implicare la această operație pot menționa că, într-adevăr, obiectivele operaționale rezultate au acum un efect direct asupra securității și stabilității în întreaga regiune și asigură dezvoltarea comerțului liber și a activităților economice eficiente în acest spațiu maritim de importanță strategică.

Concluzionând pe acest subiect, pot afirma că prin participarea constantă și predictibilă la operațiile NATO, UE și ONU dispunem în

acest moment de un pachet de capabilități militare necesare îndeplinirii angajamentelor asumate.

- Adoptarea Noului concept strategic al NATO, în cadrul Summit-ului de la Lisabona, va determina anumite modificări în misiunile executate de militarii români?

- Unul din cele mai importante documente aprobate a fost Conceptul strategic NATO, care cuprinde răspunsurile pe care le oferă NATO privind amenințările la adresa securității. Conceptul strategic va ghida următoarea etapă de evoluție a Alianței, organizație care își continuă eficiența într-un mediu dinamic și schimbător, împotriva noilor amenințări, cu noi capabilități și cu noi parteneri. Documentul răspunde obiectivelor promovate de România. Domeniile de interes particular pentru România sunt reflectate și reprezentate în mod corespunzător. În cazul în care interesele naționale sunt amenințate sau securitatea statelor aliate este afectată, Armata României va trebui să fie pregătită să acționeze atât împotriva amenințărilor convenționale, cât și a celor asimetrice, independent, dar mai ales în cadrul alianțelor și coalițiilor din care țara noastră face parte. Deși pericolul unei agresiuni de tip convențional de amploare împotriva României sau aliaților săi este puțin probabil, ne neglijăm, pe termen lung, posibilitatea apariției unei asemenea amenințări. În acest sens, forțele armate ale României se pregătesc pentru executarea întregii game de misiuni, de la prevenirea crizelor, până la războiul de mare intensitate. Adoptarea Conceptului Strategic în cadrul Summit-ului NATO de la Lisabona atrage inevitabil și adoptarea unei politici naționale ferme în realizarea unor capacități naționale de apărare reale, cu structuri care să fie în măsură să răspundă cerințelor de apărare colectivă, precum și care să facă față noilor tipuri de amenințări (*actele de terorism, proliferarea nucleară și a tehnologiilor militare avansate, atacuri cibernetice direcționale către sistemele moderne de comunicații, sabotajul infrastructurii energetice*), dar și a unor misiuni expediționare, specifice operațiilor de răspuns la situații de criză.

În conformitate cu Noul Concept Strategic al NATO, adoptat la Summit-ul de la Lisabona, misiunile executate de militarii români în diferitele teatre de operații conduse de NATO nu vor fi afectate și nu vor interveni modificări ale acestora. Angajamentele asumate față de NATO vor fi respectate în perioada următoare, sub rezerva eventualelor decizii politice naționale, determinate posibil de restricțiile financiare. Forțele armate ale României vor continua pregătirea specifică și participarea la misiunile specifice în cadrul operațiilor conduse de NATO, pentru îndeplinirea obiectivelor de bază ale Alianței, reprezentate de **apărarea comună, managementul crizelor și securitatea comună**. România, în calitate de stat membru NATO, va continua să contribuie la securitatea și apărarea comună a aliaților și va continua procesul de reformă și transformare.

- Dornule amiral, pe 20 decembrie, revista *Marina Română* – care a avut onoreasa să vă aibă ca invitat în paginile sale, în decursul carierei dumneavoastră – va aniversa 20 de ani de la apariția primului număr al revistei. Este presa militară de marină necesară în acest moment și care considerați că ar trebui să fie rolul acesteia? Un mesaj pentru personalul Grupului Mass-media al Forțelor Navale?

- Presa militară de marină este nu doar necesară în acest moment dar reprezintă o datorie de onoare față de cititorii și beneficiarii săi, militarii Armatei României, dar și publicul larg obișnuit deja să găsească în paginile revistei răspunsuri coerente la întrebări punctuale sau de interes general legate de domeniul atât de complex, dar și spectaculos al oamenilor marii în haină militară. Alături de sistemul de relații publice din Forțele Navale, presa militară de marină, reprezentată de Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, este liantul dintre această importantă categorie de forțe a Armatei și societatea civilă. Nu intenționez acum să fac un bilanț al celor 20 de ani de activitate ai revistei *Marina Română* dar, ca persoană care cunosc acest fenomen și din interior fiind legat nu doar activ dar și prin natura funcțiilor pe care le-am îndeplinit de-a lungul acestor ani, doresc să remarc atitudinea mereu pozitivă, deschiderea, onestitatea și profesionalismul celor care au contribuit la perceperea corectă a realităților, împlinirilor dar și problemelor cu care marinarii noștri s-au confruntat nu de puține ori. Am urmărit cu interes și plăcere evoluția revistei *Marina Română*, nu întotdeauna lină, dar orientată întotdeauna ascendent și care face astăzi din această publicație, una apreciată de iubitorii întinderilor de ape, și nu numai, prin calitatea articolelor publicate, prin ținuta și grafica modernă.

Sunt convins că, la ceas aniversar, colectivul redacțional, căruia îi urez ani mulți de activitate cel puțin la fel de fructuoasă ca până acum, va avea deja o perspectivă clară și ambițioasă privind viitorul publicației. Le doresc tuturor împliniri în viața personală și succes în plan profesional.

Aspect din timpul vizitei oficiale în România a președintelui Comitetului Militar al NATO, amiralul Giampaolo Di Paola.

Referitor la rolul presei militare de marină în contextul actualelor provocări ce stau în fața militarii forțelor noastre navale, acesta trebuie să fie pe măsura sarcinilor și responsabilităților asumate atât în plan intern cât și ca membri ai alianțelor de securitate euroatlantice sau ca parteneri activi în cadrul inițiativelor regionale la Marea Neagră. Prezentarea realităților militare într-o manieră corectă, imparțială și obiectivă, înseamnă un serviciu în dublu sens cititori-realizatori, cu valențe multiple, pe termen lung. Opinia publică, și mă refer aici nu doar la publicul avizat ci și la societatea civilă, poate ajuta dezvoltarea procesului de reformă prin atitudini lipsite de echivoc și sprijin mediatic pomind de la o schimb de informații oportun și corect realizat de către oamenii de presă. Fără pretenția de a enunța o nouă teorie, practica a dovedit de nenumărate ori că a face cunoscut un fapt este la fel de important ca și acțiunea propriu-zisă, ceea ce aduce un plus de responsabilitate oamenilor de presă. Avem nevoie de o presă militară puternică și credibilă, pentru a ne putea face auziți și a ne susține punctul de vedere pe o piață media tot mai diversificată, selectivă și exigentă.

- Domnule amiral, la finalul anului 2010, ce mesaj aveți pentru personalul din Armată, și în mod special pentru marinarii militari?

- Sunt mândru de eforturile pe care le depun militarii români, oriunde își îndeplinesc misiunile, în țară sau în teatrele de operație. Păstrăm recunoștință militarilor români și ai națiunilor aliate, căzuți la datorie sau răniți în misiuni. Totodată, știu că orice pierdere umană trebuie să ne sporească determinarea de a crește gradele de protecție al forțelor, performanța echipamentelor, nivelul pregătirii și condițiile sociale. Militarii noștri vor continua să reprezinte cea mai mare valoare în toate eforturile pe care le facem pentru pace și securitate. Nicuiri nu este prea mare în raport cu oamenii pe care îi trimitem la luptă.

Vă cer să vă îndepliniți obligațiile cu cinste și demnitate, pentru a arăta lumii că sunteți nu numai apărători în uniformă ai intereselor naționale ale României dar și **ambasadori ai spiritului românesc** al respectului pentru valorile și civilizația țărilor în care temporar sunteți chemați să **reprezentați România** ca țară **membră NATO și UE**, în cel mai frumos și curat sens al cuvântului.

La final de an, doresc să mulțumesc tuturor celor care au depus eforturi considerabile pentru ca rezultatele obținute de Armata României să fie remarcabile, considerate de multe ori chiar de excepție. Mulțumesc veteranilor și înaintașilor noștri pentru pilda de eroism și lecția de demnitate pe care ni le oferă în fiecare zi, precum și tuturor celor care promovează și sprijină interesele instituției militare.

Vă doresc tuturor, dragi camarazi, să vă bucurați de magicele momente ale sărbătorilor de Crăciun și de Anul Nou alături de cei dragi, iar viitorul să vă aducă satisfacție și bucurie pe care vi le doriți.

Sunt convins că atunci când fărâncul colindelor strămoșești ne va încanta auzul, sau atunci când vom număra secundele ce ne apropie de anul 2011, vom găsi răgazul să ne gândim, peț de o clipă, la camarazii noștri aflați la datorie în țară sau oriunde în lume, la marea familie a Armatei Române.

Nu pot încheia fără a mă adresa camarazilor mei de armă, tuturor celor care, prin natura serviciului, contribuie la îndeplinirea obiectivelor Forțelor Navale, de la soldat la amiral, tuturor celor care se simt legați de mare și marină, precum și familiilor acestora. Le doresc să fie sănătoși, și să aibă un sfârșit de an cât mai plăcut alături de cei dragi, multă fericire și împliniri în Noul An!

Fregata „Regele Ferdinand” la operația ACTIVE ENDEAVOUR 2010

În perioada 1–30 noiembrie, fregata *Regele Ferdinand* a participat, pentru a patra oară, la operația ACTIVE ENDEAVOUR din Marea Mediterană. Fregata românească a executat misiuni specifice de prevenire și combatere a terorismului și a traficului ilegal, alături de alte nave și forțe aflate sub comandă NATO. Misiunea a reprezentat a șasea participare a Forțelor Navale Române la această operație militară prin care țara noastră contribuie activ la sporirea securității în Europa. ACTIVE ENDEAVOUR, singura misiune desfășurată în baza Articolului 5 din Carta Alianței Nord-Atlantice, care împreună cu eforturile aliate în zonă, reprezintă o demonstrație elocventă a solidarității NATO și determinării acestei organizații în combaterea terorismului internațional. Timp de o lună, cei 203 marinari români de la bordul fregatei și-au demonstrat profesionalismul, nivelul ridicat de pregătire dar și faptul că Forțele Navale Române pot participa cu succes la operațiuni internaționale coordonate de NATO. Luni, 6 decembrie, în portul militar Constanța, a avut loc ceremonia militară prilejuită de întoarcerea din misiune a fregatei *Regele Ferdinand*. Ceața deasă nu a împiedicat executarea în siguranță a manevrei de acostare a navei la cheu. Cum a fost această a patra participare a navei la operația ACTIVE ENDEAVOUR aflăm din reportajele scrise de cei care s-au aflat în mijlocul evenimentelor. (M.E.)

A patra participare la ACTIVE ENDEAVOUR pentru fregata *Regele Ferdinand*

Cu toate că în ziua precedentă NAVTEX-ul ne amenința cu un început de furtună, Dumnezeu dă fiecăruia după sufletul lui, așa că, în dimineața zilei de 29 octombrie strălucea un soare puternic, iar vântul bătea cât să pară mai falcic noul nostru pavilion de la pupa.

Importanța zilei acesteia și a misiunii în care am plecat se vedea și după numărul foarte mare de ofițeri din eșaloanele superioare care au participat la ceremonie. Faptul că doar o singură dată pe an, Forțele Navale participă cu o navă la o misiune NATO de asemenea anvergură ne determină pe noi, echipajul, cât și pe cei care ne sprijină și ne conduc, să avem unele emoții ce nu ar trebui să apară în astfel de momente.

Aceste misiuni sunt punctul culminant al pregătirii unui echipaj pe parcursul unui an, sau poate chiar mai mult de atât. Cu toții eram nerăbdători să auzim comanda „mola peste tot” și să începem să arătăm tuturor de ce suntem capabili. Este adevărat că ne-a fost tuturor greu să ne luăm „la revedere” de la familie, soție sau soț, copii sau pisică, dar

eram fericiti că în următoarea perioadă vom munci cu adevărat: vom naviga, supraveghea sau controla, vom aplica elementele învățate încă din prima zi a instruirii noastre.

Tot drumul până în insula Creta, mai exact portul Souda, „casa” noastră pentru următoarele 30 de zile s-a desfășurat conform planului, tranzitarea strâmtorilor Bosfor și Dardanele fiind executate cu mare precizie de către navigatorul navei, locotenent-comandorul Victor Durea, experiența spunându-și cuvântul pe timpul navigării în Dardanele, deoarece s-a navigat doar pe timp de noapte.

Cele aproape trei zile de staționare în port, nu au fost numai de refacere a capa-

Antrenament de specialitate la Centrul NMIOTC din Souda Bay.

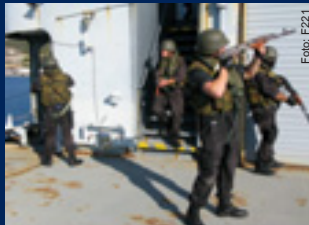

Foto: P221

cității de luptă a navei și echipajului, ci și pentru instruirea echipei de comandă și a echipei boarding aparținând fregatei *Regele Ferdinand*, la centrul NMIOTC (NATO Maritime Interdiction Operation Training Center) din cadrul bazei NATO aflată în Souda Bay. Pregătire ce și-a atins efectul scontat, adică definitivarea ultimelor detalii ale modului de acțiune în cazul depistării unei nave suspecte în aria de operații.

Comandantul centrului de instruire, contraamiralul de flotilă Athanasios Makris (Grecia), împreună cu locțiitorul său, comandorul Celebi O. (Turcia) și cu șeful de Stat Major, comandorul Markopoulos A. (Grecia), au efectuat o vizită la bordul fregatei *Regele Ferdinand*. S-au stabilit relații de colaborare și prietenie, echipa de comandă a NMIOTC fiind încântată de prezența noastră în cadrul cursurilor oferite de baza NATO din Souda Bay.

După o scurtă realimentare cu combustibil, în data de 3 noiembrie, fregata *Regele Ferdinand* a ridicat pavilionul NATO la catarg și a luat drum spre raionul destinat pentru supraveghere: operația ACTIVE ENDEAVOUR 2010 a început!

Prima perioadă de patrulare s-a soldat cu interogarea a 67 de nave comerciale și cu depistarea uneia care făcea contrabandă cu țigări. Întreaga perioadă a însemnat un

Foto: P221

Locotenentul Alexandru Roxana pe pupa de comandă a fregatei *Regele Ferdinand*.

Foto: P221

Escală în portul Souda Bay pentru realimentare cu combustibil.

antrenament continuu pentru echipa de comandă, perfecționarea procesului de luare a deciziei, dar și antrenamentul celor doi noi ofițeri de cart, printre care m-am numărat și eu. A fost evident faptul că ne lipsea antrenamentul practic, zilele de ieșire pe mare și exercițiile fiind reduse aproape la zero pe tot timpul anului din cauza crizei economice, dar aceste zile de patrulare și marș spre/din raionul desemnat au fost ca o uriașă gură de oxigen. Executarea cartului pe comanda de navigație, dublați de unul dintre ofițerii cu experiență ai navei, a însemnat completarea lipsurilor pe care le aveam în pregătirea noastră practică. Antrenamentele pe mare trebuie susținute periodic, deprinderile căpătate trebuie repetate, deoarece navigarea nu este ca mersul pe bicicletă, ci este un complex șir de evenimente ce se pot întâmpla simultan și pe care ofițerul de cart trebuie să

fie în măsură să le gestioneze indiferent dacă este zi, noapte, furtună sau ceață. Pregătirea ofițerului care este responsabil de siguranța unei nave de aproape 150 m și cu peste 200 de militari la bord ar trebui să fie primordială.

Tot pe timpul primei patrulări a avut loc și botezul marinăresc al tuturor militarilor care se aflau la prima lor participare la misiunea ACTIVE ENDEAVOUR, printre ei aflându-se și comandantul navei. Totul a fost excelent organizat, echipa Zeului Neptun fiind dotată cu vaselină, băutura „secretă” a marinarilor, o turtă special preparată pentru cei botezați, chiar și fulgi de ovăz, lucruri care au făcut deliciu spectatorilor.

Cele trei zile de refacere în portul Souda Bay după această perioadă ne-au ajutat să ne revenim după rutina destul de obositoare a carturilor, refacerea plinurilor navei, atât cu combustibil cât și cu alimente, participarea

echipei de comandă la briefinguri de planificare a celei de-a doua perioade de patrulare și a surge-ului, cu reprezentanți ai celorlalte nave din grupare: *ITS Bettica*, *ITS Espero*, *HS Hydra*, *UPS Temopil*.

A doua perioadă de patrulare a început pe 14 noiembrie, luând drum direct spre coasta de nord a Africii, ajutați încă o dată de vremea bună și marea liniștită. „Surge-ul” a fost condus de contraamiralul de flotilă MB Hijmans, comandantul Task Group-ului 440.03, aflat la bordul navei olandeze *De Zeven Provinciën* ce făcea parte din gruparea permanentă SNMG2. Încă din primele zi am început să avem exerciții de vitalitate, om la apă, avarii la cărne și mașini, astfel încât pregătirea noastră ca ofițeri de cart a fost definitivată și am putut executa serviciul pe pupa de comandă fără a mai fi supravegheați. Se subînțelege că nu numai cei de la navigație sau de la operații au avut mult de muncit... serviciul de luptă mentenanță a fost tot timpul „în priză”, deoarece tehnica le-a dat de furcă în fiecare zi... serviciul de luptă electromecanic s-a îngrijit permanent ca nava să aibă turbine funcționale în parametri normali, apă potabilă, curent electric și un aer calitativ... iar serviciul de luptă logistic a încercat să asigure, în limita posibilităților (!! criza, bat-o vina!), materialele necesare pentru reparații și mâncarea a 203 de suflete, zi de zi. Grupa de boarding a fost și ea într-o continuă pregătire, punând în aplicare tehnicile și procedurile învățate pe timpul celor două zile de curs de la NMIOTC.

Cele 8 zile de patrulare au fost din plin folosite pentru exerciții în comun cu celelalte nave participante la OAE 2010 sau chiar cu nave din componența SNMG2. N-am antrenat în executarea exercițiilor de luptă la suprafață și de căutare a submarinului, fiind folosit submarinul italian *ITS Todaro*. Puținele momente libere din programul nostru zilnic au fost ocupate de mult așteptatele campionate

sportive: volei, şah, table, tenis de picior, tras la pară și skandenberg.

În perioada 21-25 noiembrie fregata *Regele Ferdinand* s-a aflat în perioada de refacere, în portul Souda Bay și mai apoi Marathi, mare parte din echipaj fiind implicat în remedierea defecțiunilor tehnice apărute pe timpul patrulării, în reprovizionarea cu alimente și combustibili, dar nu în ultimul rând

Căpitanul Răzvan Crîntea la consola radarului de navigație.

Foto: Ștefan Căcan

Ops-ul armat, pe timpul operației ACTIVE ENDEAVOUR.

în refacerea fizică și morală ce apare după o perioadă mai lungă de marș și carturi. „Firele” telefoanelor s-au înroșit, fiind nerăbdători să aflăm dacă familiile noastre sunt sănătoase și ne vor aștepta cu dor chiar în sfânta zi de Moș Nicolae.

În ultima noastră escală în Insula Creta am încercat să mai vizităm locurile minunate ale acestei „stânci”... Elafonisis, Sugia sau Falasarna vor fi în amintirea noastră pentru mult timp.

25 noiembrie 2010 a însemnat plecarea de la cheu către ultima perioadă de patrulare, dar poate cea mai importantă, datorită mărimii raionului desemnat. Bineînțeles că am profitat și de aceste zile pentru a executa exerciții în comun cu *ITS Espero* și submarinul *ITS Todaro*, deoarece este o ocazie rară pentru noi, antrenamentul cu un submarin real. Antrenamentul operatorilor sonar din OPS Room a fost de o maximă importanță, „lecțiile” luate în doar câteva ore de exerciții fiind de bază pentru pregătirea lor.

1 decembrie a însemnat sărbătorirea Zilei Naționale a României, dar și terminarea participării noastre la operația ACTIVE ENDEAVOUR, adică ziua bilanțului: 360 de nave monitorizate, 237 de nave interogate, 4.818 mile parcurse în 437 ore de marș, 10 exerciții complexe de luptă la suprafață sau sub apă în comun cu navele SNMG2 sau participante la ACTIVE ENDEAVOUR. Concluzia a fost că totul s-a desfășurat „conform planului” (expresia preferată a echipei de comandă). Această zi ne-a făcut parcă să ne simțim mai români, mai mândri că reprezentăm patria cu succes în teatrul de operații, să ne mărească dorul de țară și familie. După terminarea patrulării, nava a luat drum către Constanța, dar cu o scurtă escală de două zile în portul Golcuk, cea mai mare bază navală a Turciei, în partea de nord est a Mării Marmara. A fost o vizită oficială, de îmbunătățire a relațiilor bilaterale dintre România și Turcia, având loc vizite reciproce ale membrilor echipajului fregatei *Regele Ferdinand* la fregata *TCG Turgutreis* și un prânz de lucru la bordul navei noastre,

„Întrebări” pe comanda de marș

Cu capacitatea operațională refăcută, fregata *Regele Ferdinand* părăsește cheul K10 al bazei NATO din Marathi, îndreptându-se către raionul în care se va desfășura prima patrulare din cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR 2010. Rând pe rând, întrebări se nasc în mintea mea, primindu-și răspunsurile cu aceeași rapiditate: „Ce fac cei de acasă? Cei trei copii și soția sunt bine, am vorbit la telefon de dimineață Cum va fi vremea în raionul de operații? Bună, am primit prognoza pe INMARSAT. Când ajungem? Peste 27 de ore, am făcut calculele și am introdus datele în echipamentele de navigație disponibile la bord (au făcut o treabă extraordinară băieții de la mentenanță integrând toți senzorii de pe puntea de comandă)”. Și perechile întrebare-răspuns își continuă cursul. O întrebare pare să nu își găsească răspunsul imediat: „Prin ce diferă această misiune față de cele din 2007 și 2008 la care am luat parte?” Hm, sunt multe de spus... misiunea navei este aceeași și vom

Foto: FZ21

Family Photo, cu membrii delegației de ofițeri din Turcia, care au vizitat nava în portul Golcuk.

executa la ordinul comandantului manevre de acostare sau plecare de la cheu.

Continuând raționamentul, o altă responsabilitate se conturează a fi mai importantă decât toate celelalte enumerate anterior: transmiterea cunoștințelor acumulate în mii de ore de cart executate la bordul navelor românești sau străine către cei doi ofițeri de cart aflați la prima lor misiune importantă, creșterea încrederii lor în abilitățile dobândite de ei în școală și la bordul navei.

Este cu siguranță îndatorirea cea mai importantă pe care o am, și nu numai pentru această misiune. Sper să găsesc tactul pedagogic necesar și metodele potrivite ca ei să profite la maxim de experiența mea și a celorlalți membri ai echipajului, să asimileze cât mai mult, să se antreneze, să se perfecționeze, să devină într-o zi... NAVIGATORUL!

Locotenent-comandor **VICTOR DUREA**
Ofițerul cu navigația

Nevoia de normalitate

Anul acesta, Operația ACTIVE ENDEAVOUR, una dintre principalele misiuni internaționale ale României sub steagul Alianței Nord-Atlantice, a adus din nou în prim plan un tandem de excepție al Forțelor Navale: fregata *Regele Ferdinand* și binecunoscutul său echipaj.

Experimentați și încrezători, inspirați de instrucția specifică *Royal Navy* acumulată în Anglia cu șase ani în urmă, întăriți de evaluările naționale și NATO nivel 1 și 2, dar și de „forțe” proaspete în căutarea afirmării, mândri de blazonul sub care luptăm, dornici de a străbate mările (deocamdată) alături de forțele aliate, am părăsit la sfârșitul lunii octombrie locul de dislocare permanentă, în căutarea... normalității.

De ce a normalității? Pentru că unor marinari le stă bine pe mare, navigând și punând în practică ceea ce au fost antrenați să facă. Iar dacă instrucția de pe dană este cu totul alta decât cea de pe mare, atunci s-au antrenat și instruit, din nou ... pe mare.

Se spune că „*nicio misiune nu seamănă cu cealaltă*”; este adevărat, chiar dacă lucrurile nu mai aveau niciun secret pentru cei mai „bătrâni” – având alte trei astfel de operații sub comandă NATO la activ, cu siguranță erau

necunoscute pentru marinarii care participau pentru prima oară la această misiune, în teatrul de operații din Marea Mediterană.

Iar pentru a dovedi acest lucru, zeul Neptun și „făpturile” mării au botezat, la bordul navei, nu mai puțin de șaizeci și cinci de „aspiranți” la statutul de „lupi de mare” ... Și asta face parte din normalitate! Ca și lecturarea unei cărți de beletristică, a unei reviste, vizionarea unui film sau - dacă tehnica și navigația permit - a unui program la televizor, jucarea unei partide de şah, de table, sau de *darts*.

De multe ori ne ferim să vorbim despre astfel de lucruri, de parcă nu ar face parte din viața noastră obișnuită, din cotidianul vieții pe mare. Căci, așa cum stă în firescul lucrurilor ca după zi să urmeze noapte, tot așa, după o perioadă de muncă și concentrare este necesar a urma odihna și refacerea. Iar cel mai important „bun” de pe navă rămâne Omul.

Însă cea mai obișnuită „boală”, ce poate apărea în sânul unui echipaj aflat o perioadă îndelungată pe mare, este apariția rutinei, acea „oboseală” – inexplicabilă, de obicei - care te face să îți pierzi pe zi ce trece acuitățile, atât cele fizice, dar mai ales profesionale. Iar pentru un marinar, a cărui misiune este - în fapt - să lupte pe mare, aceasta poate deveni,

la un moment dat, fatidică. Deoarece fiecare este responsabil să aibă grijă de navă și de colegii săi. Iar în final, să-și îndeplinească misiunea la cele mai înalte standarde, permise de instruire și de dotare.

De aceea, planificarea atelierelor mixte, cu toți membrii echipajului, organizate pentru instruirea și antrenamentul în diverse aspecte marinărești (cunoașterea navei, vitalitate, supraviețuirea pe mare, acordarea primului ajutor), a avut ca scop nu doar binevenita împropătare a cunoștințelor sau ocazia de a îmbunătăți instruirea militarilor - activități obligatorii, de altfel -, rezultatul fiind și menținerea atenției, coerenței, a capacității de reacție și chiar a coeziunii și cunoașterii între militari.

Același efect l-a avut și planificarea întrecerilor sportive, competițiile și echipele nemai fiind de-acum organizate doar între servicii de luptă, ci lăsate la alegerea competitorilor, efectul fiind acela de a nu favoriza disputele între categoriile de militari, ci relaxarea, buna-dispoziție și plăcerea de a face sport. Cu alte cuvinte ... „să fie bine, să nu fie rău”!

Iar când a fost de muncă, atunci s-a muncit așa cum scrie la carte. Permanent, zi și noapte, pe servicii de luptă, pe carturi, la posturile de luptă. Împreună. Ca un adevărat echipaj; în comanda de navigație, în *OpsRoom*, în stația radio, în spațiile ce deservesc senzorii și armamentul de la bord, în compartimentele mașini, în bucătărie sau la infirmerie. Sau cum spunea un fost comandant: „*de la prova la pupa, de la tribord la babord, de la puntea 03 la puntea 4 ...*”.

Adeverindu-se încă o dată faptul că misiunile nu seamănă deloc una cu cealaltă, anul acesta ACTIVE ENDEAVOUR a mai însemnat și participarea la exerciții împreună cu navele din grupare, în paralel cu misiunea de bază, ceea ce a pus o presiune și mai mare pe membrii echipajului. Exercițiile tip SURFEX, în care am „jucat” ambele roluri - de băieți buni sau răi, care „aveau grijă” de convoaiele comerciale, precum și exercițiile tip CASEX - de căutare a submarinului, au ținut trează atenția și concentrarea „luptătorilor” din *OpsRoom* și de pe puntea de comandă. Din păcate, însă, trebuie să fim realiști și să ne recunoaștem învinși sau neputincioși, atunci când limitările impuse de capacitățile echipamentelor din dotare depășesc dorința arzătoare de a demonstra că putem fi mai buni la capitolul „*factorul uman*”. Însă, pentru noi și aceasta a început să devină

Botez marinăresc în Marea Mediterană.

Foto: FZ21

Foto: Mihai Egorov

Locotenent-comandor Victor Durea, „conducând” nava prin strâmtoarea Bosfor.

o altă față a normalității. De aceea sunt și frustrări. Acum cinci-șase ani, cu ocazia achiziției celor două fregate, eram mândri și siguri că ne vom pregăti și vom conta în misiunile din cadrul Alianței. Prima evaluare NATO, obținută cu sudoare, dăruire, dar mai ales satisfacție, ne dădea speranțe pentru ceea ce va urma: evaluarea și afirmarea operațională nivel 2 NATO. Unul dintre evaluatori ne spunea pe atunci că acestea: „Depind de mândria statului român și a Forțelor Navale”. Se referea - bineînțeles - la dotarea cu echipamente și armament.

Al doilea examen de evaluare și afirmare, trecut și acesta la doar un an, a pus eticheta pe ceea ce reprezentăm, de fapt, pentru partenerii noștri: „navă cu capabilități operaționale limitate”. Nu pentru că nu putem mai mult, ci pentru că acestea sunt dotările pe care ni le permitem. Poate că, totuși, nu suntem făcuți doar pentru ACTIVE ENDEAVOUR, iar mândria națională va grăbi mult-și îndelung-ășteptata fază de modernizare a fregatelor tip 22, ceea ce ne poate reduce în rândul forțelor care „contează” pe mare.

Și poate că a mai fost o frustrare, aceea că în decursul celor treizeci de zile de misiune, militarii din grupa de boarding nu au avut ocazia de a îndeplini o misiune reală, deși s-au antrenat cu seriozitate și au rămas permanent în block-start-uri, gata de acțiune.

În rest ... totul a fost normal. A fost așa cum ne așteptam, a fost așa cum eram instruiți că va fi. Poate că și pentru noi, nava și marinarii de la *Regele Ferdinand*, a intervenit - oarecum - rutina misiunii ... *Acestei misiuni*. Pentru că am fost mereu *Primii*. Nu neapărat într-o competiție, ci în ceea ce am avut de îndeplinit. Poate că suntem prea mândri și ne dorim - de-acum - și altceva, mai mult, o nouă misiune.

Maior Dănuț BUTNARU
Ajutorul comandantului SL 2 (și logistică)

Frânturi de gând

Viceamiral dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale: „A șasea misiune la care Forțele Navale au participat cu fregatele Tip 22, și respectiv a patra misiune pentru fregata «Regele Ferdinand» a reprezentat un bun prilej pentru Forțele Navale Române pentru a-și consolida poziția de partener credibil al flotelor militare din statele membre NATO, capabile să-și îndeplinească cu responsabi-

misiuni. A fost o operație mai dificilă pentru că am desfășurat și exerciții complexe cu diferite forțe aflate în zona de operații, cu submarine și elicoptere reale. Este foarte greu să performezi, dar este foarte plăcut să vezi că un echipaj performează, când realizezi că ne-am îndeplinit misiunea pentru care țara ne-a trimis în această zonă”.

Căpitan-comandor Marian Ioan, ofițer-sekund: „Au fost momente deosebite în cadrul acestei misiuni. Operația a început printr-o pregătire a comenzii navei și a grupei de boarding la Centrul NMOTC din Souda Bay. Am avut ca elemente de noutate operațiunea prin care ne apropiam de navele mai mici de 300 t, pentru a verifica legalitatea activității lor și pentru a promova utilitatea și imaginea operației ACTIVE ENDEAVOUR, ca o operație în sprijinul comunității Mării Mediterane. În cadrul acestei operații am executat și aplicații cu nave NATO, am avut exerciții cu submarin real și exerciții de luptă la suprafață. Echipajul a acționat la standardele impuse cu ani în urmă, toți au încercat să ajute cât mai mult nava să ne îndeplinim misiunile cu succes și să arătăm partenerilor de alianță că suntem un partener de încredere. Astăzi, la intrarea în port, am experimentat ceea ce doar teoretic ne pregătisem până acum, intrarea pe pilotaj radar, am avut o echipă de comandă foarte bună, condusă de navigator și coordonată de comandantul navei, care a reușit să se coordoneze foarte bine astfel încât să putem executa intrarea în siguranță”.

Locotenent-comandor Adrian Gobijlă, șeful operațiilor: „Fregata a executat patrulare, inclusiv „patrulare search”, împreună cu celelalte nave din SNMG-2, o operațiune care acoperă întreaga Mare Mediterană, iar ca un fapt inedit am executat două antrenamente cu submarine reale. Am executat patrulare într-o zonă nouă pentru noi, cu un alt trafic, cu noi provocări. Fiecare misiune are provocările ei. Climatul în care s-a desfășurat ACTIVE ENDEAVOUR 2010 s-a modificat, inclusiv documentele care reglementează desfășurarea misiunii au fost modificate, făcând din ACTIVE ENDEAVOUR o misiune din ce în ce mai complexă cu provocări mai mari. Centrul de greutate s-a modificat spre nave de dimensiuni mai mici, ceea ce a implicat operațiuni asimetrice pentru o navă de dimensiunile fregatei «Regele Ferdinand». Pentru mulți dintre membrii echipajului ACTIVE ENDEAVOUR 2010 a fost o provocare, punând mult suflet și multă ambiție în a rezolva problemele apărute. Fără experiența lor și fără

Fregata Regele Ferdinand în strâmtoarea Bosfor.

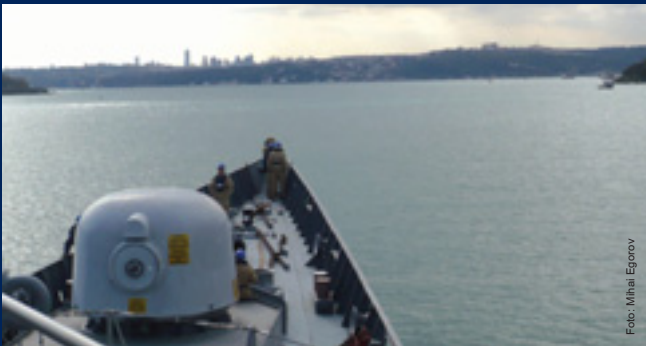

Foto: Mihai Egorov

Viceamiralul Aurel Popa, șeful SMFN, felicitând comandantul navei, căpitan-comandorul Mihai Panait, la revenirea din misiune.

cunoștințele lor, multe din acțiunile desfășurate la ACTIVE ENDEAVOUR nu ar fi putut fi duse la bun sfârșit.”

Căpitan Cristian Ungureanu: „În perioada 1- 2 noiembrie, la centrul NMOTC, Souda Bay, s-a desfășurat pregătirea grupei de boarding. Din cadrul echipajului fregatei «Regele Ferdinand» au participat 17 militari. Prima zi de pregătire a cuprins partea teoretică și au fost acoperite aspecte practice de autoapărare și coborârea în rapel de pe containere, la care grupa boarding a fregatei noastre nu a putut executa coborârea în rapel deoarece membrii grupei nu sunt calificați pentru acest procedeu, acesta fiind un deziderat. Tehnicile de autoapărare exersate au fost apreciate de membrii grupei boarding, contribuind la creșterea încrederii reciproce în rândul militarilor. În cea de a doua zi de pregătire militarii grupei boarding au parcurs următoarele module practice, exersate la bordul fostei nave-școală Aris în condiții de vizibilitate redusă și forțe opozante. La sfârșitul acestor module a fost exersată procedura de Emergency Exfill. Instructorii, de un înalt profesionalism, au apreciat nivelul de pregătire al grupei de boarding ca foarte ridicat și au recomandat parcurgerea unui modul de autoapărare, tehnici speciale de înot, coborâre în rapel și demolări controlate pentru completarea nivelului de pregătire”.

Aspirant Claudiu Udrea: „Eram deja în întârziere. Nu ne-ar fi «coafat» (mă amuză exprimarea asta ...) să așteptăm dimineața. Era doar o porțiune mai dificilă, un S de la nord la sud, cam îngust, dar pentru care

trebuia să așteptăm mai bine de două ore. Deja din primul sector se instalase bine noaptea, și ca să fie mai palpant era și un pic înorat în noaptea ceea de început de lună. Personal, nu distingeam mare lucru... o masă amorfă neagră, străpunsă ici acolo de lumini albe, roșii sau verzi. Nu știu cum au gândit-o dar majoritatea farurilor erau roșii și unele aveau aceleași caracteristici, doar că erau în alt sector. Tare frustrant, mai ales când te orbeau feriboturile care-ți tăiau sfidătoare calea. Încercam să mă țin treaz, intensificând observarea vizuală și recunoașterea, dar când navigatorul ne-a trecut cu bine zona dificilă, nu am putut decât să simt ușurare și o relaxare mentală. Se făceau 24 de ore de veghe și pentru a doua oară mi se confirma că urasc Dardanele noaptea”.

Aspirant Traian Ștefănescu: „Pot spune cu deosebită bucurie că mă număr printre cei care tranzitează pentru prima oară strâmtoarea Bosfor la bordul fregatei «Regele Ferdinand». Prima misiune internațională mă face să mă simt mic pe o navă mare, dar în același timp îmi oferă satisfacția «celui ales», deoarece puțini ajung să facă parte din echipajul «cremei» Forțelor Navale. Trecerea prin strâmtoare mi-a dat definiția «haosului organizat»: multă lume agitată, fiecare cunoscându-și bine rolul și poziția în acest uriaș angrenaj. Personal, pot spune că m-am pregătit intens pentru această misiune, vreme de șapte luni. Țin minte nenumăratele controale de la eșaloanele superioare, evaluările CISE și chiar temuta evaluare

Bucuria revederii după 40 de zile de misiune.

Foto: Mihai Egorov

Foto: Mihai Egorov

Familia marinarii de pe fregata Regele Ferdinand au înfruntat frigul pentru a-și aștepta rudele.

sportivă din luna mai (!). Deși funcția mea la această navă este ofițer 5 electromecanic, cuiozitatea trecerii prin strâmtoare nu m-a ținut departe de coloanele de vizare pentru țintele aeriene sau de suprafață. Experiența mea este cu atât mai interesantă pentru că, spre deosebire de multitudinea de oameni care trec prin Bosfor, eu am avut oportunitatea să mă implic în problemele navei, nu doar să fiu un simplu spectator”.

Caporal Valentin Gelu Milea: „Pe data de 29 octombrie am plecat de la locul de staționare permanentă, în a patra misiune OAE, încrezători în forțele proprii, chiar dacă unii membri ai echipajului sunt la prima lor participare la o misiune NATO. Suntem optimiști că ne vom putea îndeplini atribuțiile de serviciu în cele mai bune condiții. Fac parte din echipa de boarding și din echipa înotătorului de serviciu. Am avut o pregătire intensă pentru această misiune cu personalul calificat de la CISE, program care a constat în pregătirea pentru vitalitatea navei, trecând prin două module de lucru. Unul pentru lupta cu focul, iar celălalt modul pentru lupta contra găurilor de apă. O pregătire mai complexă a fost cea pentru grupa boarding și pentru echipa înotătorului de serviciu, punându-se mai mare accent pe pregătirea fizică, urmată de antrenamente specifice grupei boarding. Pe timpul desfășurării antrenamentelor am dat dovadă de seriozitate și profesionalism. Experiența acumulată în cele patru misiuni reale de boarding efectuate în misiunile internaționale anterioare au fost benefice trecând mai ușor peste această pregătire. La finalul misiunii pot să afirm cu tărie că ne-am făcut datoria și am acumulat o experiență în plus”.

Fruntaș Magdalena Necula: „Când eram copil, în vacanțe veneam cu părinții la mare; în multe dintre vacanțele noastre s-a nimerit să fie și Ziua Marinei. Îmi plăcea atât de mult ceea ce vedeam încât mi-am dorit să fac același lucru. După o perioadă de pregătire și multă muncă, acum sunt, cum ar zice marinarii cu experiență, un lup de mare. M-am atașat foarte mult de meserie și de colegi, încât nu cred că aș ști să fac altceva. Însă, cel mai emoționant moment din viața mea de marină pot să zic că a început odată cu pregătirile pentru misiunea ACTIVE ENDEAVOUR: exercițiile și toată pregătirea pentru această misiune m-au făcut să înțeleg cât de important este să muncesc cu dăruire, tenacitate, cu profesionalismul cu care s-au obișnuit până acum Forțele Navale Române.” ■

Locotenent-comandor
ing. Denis DOLCEANU
Statul Major al Forțelor Navale

Simpozionul Puterea Maritimă (SEAPOWER) al marinelor militare din Marea Mediterană și Marea Neagră, desfășurat în perioada 19 – 22 octombrie, a ajuns în anul 2010 la cea de-a VIII-a ediție. Forumul se desfășoară o dată la doi ani în Veneția, gazda tradițională fiind marina militară italiană.

Delegațiile naționale din toate țările riverane Mării Mediterane și Mării Negre au fost conduse de șefii forțelor navale sau locuitori ai acestora iar, în situația țărilor în care garda de coastă este militarizată, din delegații au făcut parte și comandanții acestora. Forțele Navale Române au fost reprezentate la acest simpozion de contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel, locuitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale. Cu statut de observatori au participat reprezentanți ai: NATO, Statului Major al Uniunii Europene (European Union Military Staff), Forumului Nord-Atlantic al Gărzilor de Coastă (North Atlantic Coast Guard Forum), Forțelor Navale Americane din Europa (USNAVEUR). În calitate de invitați speciali au participat reprezentanți ai: Comisei Europene, Uniunii Africane, Australia, Canada, Organizației Maritime Internaționale, Forțelor Navale din China, Brazilia, India, Singapore, Japonia, Somalia, Senegal, Africa de Sud, Emiratele Arabe Unite și Mexic. În total au fost prezente un număr de 43 de delegații.

Marea: spațiu continuu de inter-relaționare și colaborare

Tema simpozionului din acest an a fost *Dialogul și Cooperarea*. Lucrările s-au desfășurat în trei sesiuni care au dezbătut rolul dialogului și cooperării în contextul „cunoașterii situației maritime, operațiunilor de securitate maritimă și dezvoltării capacității maritime” toate acestea contribuind la obținerea dezideratului de securitate maritimă.

În intervenția sa, reprezentantul DG MARE (Comisia Europeană), Eddy Hartog, a subliniat că marea nu trebuie considerată ca o graniță, ci ca un spațiu continuu de inter-relaționare și colaborare ce trebuie securizat în interesul tuturor țărilor. La securizarea acestui spațiu contribuie esențial cunoașterea situației maritime, cunoaștere definită ca înțelegerea tuturor aspectelor din domeniul maritim care pot avea impact asupra securității, siguranței, economiei și mediului unui stat. Importanța acestei componente a securității maritime este relevantă și de faptul că acest concept este tot mai des prezent în doctrinele militare.

Supravegherea este unul dintre mijloacele care asigură cunoașterea situației maritime, împreună cu realizarea schimbului de date și informații între toate autoritățile care își desfășoară activitatea în acest domeniu, la nivel național dar și la nivel regional. Acest proces complex de colectare, procesare, punere la dispoziție și stocare al informațiilor reprezintă

o provocare în acest moment deoarece sunt implicate mai multe organizații civile și militare al căror rol nu este întotdeauna distinct în cadrul procesului și datorită faptului că trebuie depășite anumite mentalități organizaționale. Toate acestea pot fi depășite prin dialog și cooperare, tema și scopul învederat al simpozionului.

O realizare remarcabilă în ceea ce privește efortul internațional de obținere a cunoașterii situației maritime a fost semnarea în cadrul simpozionului a acordului operațional T-RMN – *Trans-Regional Maritime Network*. Acest acord, al căror membri semnatori sunt 23 de țări, inclusiv România, reprezintă fuzionarea dintre sistemele regionale de supraveghere a traficului maritim V-RMTC – *Virtual-Regional Maritime Traffic Centre* gestionat de Italia cu sistemele MSIS – *Indian Maritime Surveillance Information System* gestionat de India, OASIS – *Singaporean Open & Analysed Shipping Info System* gestionat de Singapore și SISTRAM – *Brazilian Maritime Traffic Information System* gestionat de Brazilia. Această fuzionare trans-regională, non-centrică, va conecta sistemele de supraveghere maritimă amintite permițând schimbul de informații între membrii comunităților semnatare.

Forțele navale nu se confruntă cu „inamici” ci cu „delincvenți”

A doua sesiune a avut în dezbatere operațiunile de securitate în domeniul maritim luând în considerare dimensiunea sa

geografică, principiul libertății de navigație și riscurile specifice acestui mediu. Pentru realizarea securității, rolul tradițional al marinelor militare a fost parțial modificat cuprinzând astăzi misiuni de patrulare și de protecție a traficului comercial împotriva acțiunilor de piraterie.

Șeful Forțelor Navale Franceze, amiralul Pierre Forissier, afirma că în contextul actual al operațiunilor de securitate maritimă forțele navale nu se confruntă cu „inamici” ci cu „delincvenți”. Această situație fără precedent pune militarii în situația de a impune legea prin aplicarea de proceduri polițienești. A cui este jurisdicția? Care este procedura? Ce dovezi trebuie adunate? Cui vor fi încredințate persoanele reținute? Toate acestea sunt aspecte care necesită abordare specifică în baza unei legi internaționale (UNCLOS – *United Nations Convention on the Law Of the Seas*) care își are limitările sale în fața provocărilor de securitate actuale.

necesitatea unei coordonări unitare a tot ceea ce reprezintă acțiuni de asigurare a securității maritime. Din aceleași considerente unele state utilizează forțele navale și pentru exercitarea atribuțiilor specifice poliției de frontieră (Georgia, Cipru, Franța) fie au garda de coastă ca structură subordonată organismului militar (Portugalia, Norvegia, Italia).

Notabilă din punctul de vedere al rolului dialogului și cooperării la nivel internațional pentru realizarea securității este semnarea, la începutul lunii noiembrie, a unui parteneriat militar între Marea Britanie și Franța. Aceste două țări, deși au o istorie seculară marcată de conflicte și neînțelegeri reciproce au optat, din considerente economice, pentru crearea unei forțe expediționare comune având în componere efective și tehnică aparținând ambelor state. Soluția nu este obligatoriu creșterea capacităților militare ci mai curând buna coordonare a eforturilor individuale/naționale.

Dialogul și cooperarea contribuie la dezvoltarea capacității maritime deoarece facilitează transferul de cunoștințe și aptitudini, aplicarea metodologiilor și procedurilor deja testate și îmbunătățite, susținerea financiară a unor proiecte de interes comun, sinergia acțiunilor forțelor navale din regiune și multe altele.

Cunoașterea situației maritime este elementul de bază care inițiază măsurile necesare realizării securității acestui domeniu. Informațiile obținute sunt evaluate și, în funcție de amenințarea identificată, structurile abilitate desfășoară acțiuni pentru restabilirea climatului de securitate, concret *operații de securitate maritimă*.

Fostul Secretar General al ONU, Kofi Annan susținea axiomatic că „nu poate exista dezvoltare fără securitate și nici securitate fără dezvoltare”, subliniind legătura de reciprocitate dintre securitatea maritimă și dezvoltarea capacității maritime. În condițiile unui mediu internațional

Family Photo la SEAPOWER 2010.

Operațiile de securitate maritimă prezintă răspunsul la amenințările curente și cele viitoare la adresa activităților de pe mare. Acestea nu pot fi exclusiv militare și reprezintă o sinergie a misiunilor tradițional atribuite forțelor navale cu cele specifice poliției de frontieră. Aici intervine rolul dialogului și cooperării interinstituționale.

În luările de cuvânt unii șefi de delegații au prezentat eforturile pe care le fac pentru o bună colaborare cu poliția de frontieră, scoțând de fapt în evidență sincope în relaționarea dintre cele două structuri. Reprezentantul Africii de Sud, contraamiralul Bernhard Hein Teuteberg, a subliniat că „nu ne putem permite să avem și marină militară, și gardă de coastă” atât ca urmare a costurilor cât și din

Nu poate exista dezvoltare fără securitate și nici securitate fără dezvoltare

Cea de-a treia sesiune a avut ca temă dezvoltarea capacității maritime. Conceptul de dezvoltare a capacității (*capacity building*), adoptat de ONU se referă la propășirea unei țări în ceea ce privește resursele umane și materiale, avansare științifică și tehnologică, progres instituțional și organizațional. În domeniul maritim acest model se referă la posibilitatea unui stat cu ieșire la mare, pe de o parte de a-și putea exploata domeniul maritim, iar pe de altă parte, de a preveni și combate amenințările din aria de responsabilitate.

În continuă schimbare, vulnerabil în fața crizei economice și financiare mondiale, competiția pentru obținerea resurselor de orice natură este considerabilă. În această competiție stăpânirea domeniului maritim este într-adevăr un obiectiv strategic iar secolul XXI va fi de referință din acest punct de vedere. Temele Simpozionului SEAPOWER propuse în acest an nu au fost întâmplătoare ci în strânsă legătură cu două direcții de acțiune importante ale oricărei strategii maritime: *protecția* cetățenilor și a granițelor – cunoașterea situației maritime și operații de securitate maritimă – și *proiecția* – prezență pe mare, progres tehnologic, creșterea capacității operaționale, în ansamblu dezvoltarea capacității maritime. ■

Retragerea din Afganistan

Summitul NATO de la Lisabona.

Foto: www.nato.int

Cpt.cdor.prof.univ.dr. **Ioan CRĂCIUN**
Director al Departamentului Operații
JOINT, Școala NATO, Oberammergau,
Germania

În istoria de șaizeci de ani a NATO, au existat unele momente extraordinare care au avut un impact major asupra relațiilor din interiorul Alianței sau au determinat schimbări esențiale în privința rolului și importanței acesteia în sistemul relațiilor internaționale. Fără îndoială, evenimentele desfășurate între 1989 și 1991, care au determinat dărâmarea Zidului Berlinului și colapsul Uniunii Sovietice, au marcat cea mai importantă perioadă din viața Alianței. Acele momente, nu numai că au plasat NATO pe un curs care a condus în cele din urmă la încheierea Războiului Rece și au prefăcut schimbări majore în sistemul relațiilor internaționale, ci au contribuit decisiv și la transformarea radicală a Alianței Nord-Atlantice. Readaptarea relațiilor interne atât la nivel politic cât și militar, promovarea cooperării, a parteneriatelor externe și în cele din urmă extinderea Alianței, redefinirea misiunilor, a capabilităților convenționale și nucleare, reorganizarea forțelor și promovarea mecanismelor Non Art. 5 de gestionare a crizelor, au reprezentat repere de bază pe drumul transformării NATO dintr-o organizație de apărare colectivă într-o organizație exportatoare de securitate la nivel global.

Acest mod de abordare și redefinire a strategiei NATO a constituit rezultatul adaptării Alianței la un mediu de securitate în care geografia amenințărilor și a securității este variabilă și nu statică, și se află preponderent în afara spațiului tradițional recunoscut Euro-Atlantic. Și chiar dacă în momentele cu adevărat importante readaptarea strategiei a însemnat de fapt reinventarea NATO, filozofia de bază a Alianței a rămas întotdeauna aceeași așa cum unul dintre cei mai cunoscuți experți

ai German Marshall Fund, Ronald Asmus, arăta: *NATO este despre apărarea comună a valorilor, intereselor, și a teritoriului nostru împotriva oricăror amenințări care ar putea apărea. Dacă amenințările se schimbă, trebuie să ne modificăm și noi modul în care ne apărăm.*

Și astfel, după mai bine de șase decenii de existență NATO nu este doar un bătrân veteran cu un trecut glorios ci e un veteran, cu foarte multă experiență, este o organizație vie, în plin proces de reînnoire pentru a răspunde provocărilor secolului XXI, așa cum secretarul general al NATO, Anders Fogh Rasmussen arăta într-un interviu acordat pe timpul vizitei efectuate anul acesta în țara noastră. Operațiunea NATO din Afganistan, sistemul de apărare antirachetă, noul concept strategic al Alianței sunt temele principale care ne arată că Alianța se află din nou într-un moment important al istoriei sale când trebuie să se reinventeze pentru a-și păstra relevanța pe piața securității și să devină o organizație chiar mai puternică și mai de succes decât a fost în secolul trecut.

Așadar, pentru a răspunde provocărilor la adresa securității euroatlantice la începutul secolului XXI, a venit din nou momentul ca doctrina strategică a Alianței Nord-Atlantice să fie reanalizată și reorientată cel puțin pentru următorii zece ani. În acest context, la Summitul de la Lisabona, desfășurat în zilele de 20 și 21 noiembrie 2010, NATO a adoptat noul său concept strategic, „Angajament activ, apărare modernă”, care va ghida acțiunile Alianței în următorii 10 ani. Ultimul Concept Strategic fusese adoptat în 1999, iar asta se întâmpla înainte de 9/11, înainte de o mare parte a extinderii NATO, de războiul trans-atlantic, și mai multe tensiuni trans-atlantice ce au însoțit aceste evenimente.

Documentul de 11 pagini adoptat la Lisabona redefineste rolul NATO de forță creatoare internațională gata de a înfrunta cele mai noi provocări și amenin-

țări la adresa securității globale, și arată că drumul pentru a atinge acest obiectiv este condus de îndeplinirea eficientă a două dintre sarcinile strategice actuale: misiunea din Afganistan și revitalizarea relației cu Rusia.

Conceptul confirmă angajamentul fondator al statelor membre de a se apăra reciproc împotriva unui atac, inclusiv în cazul noilor amenințări și de a crea condițiile pentru o lume fără arme nucleare, deși NATO va rămâne o alianță nucleară atât timp cât vor exista arme nucleare în lume. În același timp Alianța își definește capacitatea de apărare împotriva unui atac cu rachete drept unul dintre elementele centrale ale apărării sale. În acest domeniu, Alianța va căuta activ cooperarea cu Rusia, cooperare ce rămâne de o importanță strategică, dar și alți parteneri euroatlantici, în special cu Uniunea Europeană. NATO își ia angajamentul să prevină și să gestioneze crize susceptibile să degenereze în conflicte și să contribuie la stabilizarea situațiilor postconflict sau să ajute la reconstrucție. Alianța va crea, pe baza învățămintelor de până acum, o structură civilă de gestionare a crizelor adecvată, dar modestă, pentru a interacționa mai eficient cu partenerii civili. Terorismul, atacurile informatice și securitatea energetică apar printre sarcinile noi ale NATO.

Așadar, liderii NATO se declară hotărâți să continue modernizarea Alianței, pentru a putea face față provocărilor de securitate din secolul al XXI-lea și să îi mențină eficiența, ca alianță politico-militară care a avut cel mai mult succes în lume.

Fără îndoială, relația cu Rusia și scutul antirachetă reprezintă punctele cele mai sensibile de pe ordinea de zi a summitului dar nu trebuie să trecem cu vederea ca neimportantă decizia anunțată de liderii Alianței de a retrage treptat trupele ISAF din Afganistan până la finele anului 2014.

Anunțarea unei cronologii a retragerii din Afganistan, chiar dacă este de perspectivă pentru câțiva ani în viitor, va ajuta liderii europeni, în special pe cei aflați sub presiune politică, să explice cât timp țările lor vor mai menține forțele angajate în Afganistan. Decizia că operațiunile militare ale NATO se vor încheia în 2014, cu excepția celor pentru pregătirea noii armate afgane, ridică desigur semne de întrebare referitoare la ce se va întâmpla în viitorul apropiat, ce vor mai fi dispuși aliații să mai facă din punct de vedere militar în epoca de după Afganistan. Cu toate că, țările NATO vor mai avea în continuare timp pentru a decide ceea ce se va întâmpla cu viitorul militar al Alianței se pare că bazele acestei decizii s-au pus încă de pe acum. Deși un nou concept strategic al NATO a fost adoptat pentru următorii 10 ani, probabil că încă multe decizii referitoare la viitorul militar al Alianței depind în continuare de retragerea din Afganistan. ■

Cooperare fructuoasă între Forțele Navale și ISU

În baza Planului de cooperare pentru intervenția la dezastre în garnizoana Constanța, în luna noiembrie s-au executat două antrenamente comune ale flotei de Fregate cu ISU. N-au fost nici primele, nici ultimele exerciții de acest gen pe care cele două structuri le-au executat sau le vor executa, pentru antrenamentul în intervenția la diferite situații ce pot apărea – accidente, poluări etc.

Foto: Ștefan Ciocan

Urgență și al Serviciului de Ambulanță. O altă prioritate a fost verificarea planului de acțiune și al cooperării între aceste structuri. Militarii Grupului de Elicoptere de la Tuzla desfășoară periodic acest gen de antrenamente, fapt demonstrat și pe parcursul acestui exercițiu prin modul profesionist în care au intervenit. (C.O.)

Intervenție în Portul Militar Constanța

Marți, 24 noiembrie, a avut loc un exercițiu comun de intervenție în caz de calamitate în dana militară a Portului Constanța. Acest antrenament a fost organizat de Flotila de Fregate în colaborare cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență și Serviciul Mobil de Urgență Reanimare și Descarcerare. Inedit la această activitate a fost scenariul acestui exercițiu care a impus accesul personalului din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență la bordul unei nave militare pentru a putea interveni la stingerea incendiului și la evacuarea răniților. „Catastrofa” imaginată s-a declanșat odată cu aprinderea unei pete de petrol descoperită în zona babord a navei *Grigore Antipa*. Odată cu declanșarea alarmei de vitalitate s-a trecut la neutralizarea petei de petrol cu substanțe specifice, întinderea barajului ce împiedică răspândirea petei de petrol, precum și intervenția pompierilor. Colaborarea între structurile participante a dat organizatorilor încredere într-o bună acțiune comună în situații reale, continuarea acestui gen de activități fiind binevenită. (C.O.)

Foto: Ștefan Ciocan

Întâlnirea grupului de lucru BLACKSEAFOR

În zilele de 24 și 25 noiembrie a avut loc la Căminul Militar Constanța, sala Elite, întâlnirea grupului de lucru BLACKSEAFOR. Activitatea a fost condusă de comandorul Constantin Ciorobea, comandantul grupării. La reuniune au participat reprezentanți ai celor 6 state semnatare ale protocolului de colaborare, chiar dacă reprezentantul Rusiei a ajuns în a doua zi de lucrări. Principalul obiectiv al activității a constat în analiza misiunilor desfășurate pe parcursul activității din luna august a grupării, precum și planificarea următoarelor acțiuni comune din aprilie 2011. De asemenea, au avut loc și discuții referitoare la o activitate importantă pe care marina turcă dorește să o desfășoare la Istanbul în perioada 7-8 aprilie 2011 și anume marcarea a 10 ani de la înființarea grupării BLACKSEAFOR. Însă până atunci vor mai avea loc consultări între parteneri cu scopul armonizării relațiilor și procedurilor de lucru. (C.O.)

„Manevrele de toamnă” din Dobrogea

EXERCIȚIUL DACIA 2010

Un exercițiu de tip joint desfășurat și în poligonul Babadag unde alături de Forțele Terestre și Forțele Aeriene a acționat și Batalionul de Infanterie Marină

Text și foto: Bogdan DINU

La începutul lunii noiembrie, în perioada 1-5 noiembrie, s-a desfășurat exercițiul de nivel strategic "DACIA 2010" care s-a finalizat cu exerciții tactice cu trageri de luptă executate simultan în poligoanele Cincu și Babadag. Activitatea a fost planificată și condusă de Statul Major General în conformitate cu standardele și procedurile NATO și a avut ca obiectiv principal antrenarea simultană a structurilor de conducere operațională de nivel strategic, operativ și tactic în planificarea și desfășurarea de acțiuni militare întrunită. Exercițiile planificate s-au bazat pe scenariul fictiv al unei campanii care include acțiuni militare cu întrebuințarea forțelor într-o operație întrunită de apărare pe teritoriul României. La exercițiu au participat aproximativ 2.700 de militari din toate cele trei categorii de forțe ale armatei și peste 200 de mijloace tehnice. Acestea ar fi informațiile generale despre exercițiul în sine. Cum s-a desfășurat DACIA 10 în Dobrogea și cum s-a văzut el din poligonul Babadag adică din zona noastră de responsabilitate puteți afla din rândurile următoare. Chiar dacă prin "fișa postului" noi acoperim mai ales activitățile din Forțele Navale, este evident că reflectăm imaginea Armatei Române în întregul ei astfel că articole cum este cel de față își au rostul lor.

Ce forțe (mai) avem în Dobrogea?

Considerăm util așadar să începem prin a prezenta cititorilor noștri unitățile din Forțele Terestre din Dobrogea, mai ales

că informația vine după o perioadă în care majoritatea structurilor au fost desființate, restructurate sau resubordonate. Revenirea în forță s-a produs cu un an în urmă atunci când la 1 octombrie 2009 a fost constituită, în garnizoana Constanța, Brigada 9 Mecanizată „Mărășești”; prin transformarea comandamentului Brigăzii 1 Logistică „Prahova” și dislocarea acestuia din garnizoana Ploiești, precum și prin preluarea în subordine a unităților fostei Brigăzi 34 Infanterie dislocate în Dobrogea. Din 18 mai 2010 Brigada 9 Mecanizată „Mărășești” este în subordinea Comandamentului Diviziei 2 Infanterie „Getica”. Brigada are în componență Batalionul 341 Infanterie „Constanța” de la Topraisar, Batalionul 911 Infanterie de la Medgidia (înființat la 1 decembrie 2009), Batalionul 345 Artilerie „Tomis”, tot de la Medgidia, Batalionul 912 Tancuri (înființat anul trecut, nu a participat la DACIA 10 dar care urma să vină și el în poligonul Babadag începând cu 15 noiembrie pentru

Trageri cu instalațiile de rachete antitanc dirijate ale Batalionului 345 Artilerie „Tomis” în poligonul Babadag.

a demonstra gradul de operaționalizare și de constituire atins, desigur tot cu trageri de luptă) și Batalionul 348 Apărare Antiaeriană „Dobrogea”, ambele de la Murfatlar, Batalionul 168 sprijin Logistic din Constanța precum și Comandamentul brigăzii cu unitățile subordonate (Cp. Cc., Cp. Com. Inf., Cp. Ge., Cp. Ap. CBRN și o Cp. Sprijin). Așadar o toamnă a primelor aniversări pentru brigadă și unele din unitățile sale.

O anvergură (aproape) fără precedent

Revenind la DACIA 10 din poligonul Babadag, să mai precizăm că a fost un exercițiu destinat instruirii comandamentelor de nivel operativ și tactic, prin verificarea viabilității concepției de comandă și control, perfecționarea procesului de planificare a operațiilor, concomitent cu testarea funcționării sistemului de comandă-control până la nivel tactic și validarea deciziei comandanților prin executarea unor misiuni specifice în poligon. A fost o dislocare aproape fără precedent a unităților Forțelor Terestre din Armata României, după cum ne preciza colonelul Adrian Soci, șeful de stat major al Brigăzii 9 Mecanizate: „Anvergura exercițiului este una fără precedent. DACIA 10 își propune, printre altele, și să valideze noua concepție de comandă-control a structurilor de forțe din Armata României, să valideze manualul de planificare operațională care este în

Militarii și drapelul Batalionului 341 Infanterie „Rechinii albi” de la Topraisar.

Trageri de artilerie cu tunul antitanc calibrul 100 mm.

fază de proiect, urmând ca după acest exercițiu și după culegerea lecțiilor învățate să fie omologat și introdus ca manual de reglementare a planificării operațiilor în Armata României”. La Babadag au acționat peste 100 de mijloace tehnice și aproximativ 500 de militari din Brigada 9 Mecanizată „Mărășești”, respectiv Batalionul 341 Infanterie „Rechinii Albi”, Batalionul 911 Infanterie, Batalionul 345 Artilerie „Tomis” și subunitățile comandamentului (compania geniu, cercetare, apărare NBC și compania sprijin). Dar fiind un exercițiu de tip joint au acționat și unități din Forțele Aeriene, Batalionul 60 Parașutiști „Băneasa-Otopeni” și din Forțele Navale, respectiv Batalionul 307 Infanterie Marină din Babadag. Pe scurt, DACIA 10 a fost un exercițiu de comandament, cu comunicații și informatică în teren, de nivel strategic, combinat cu executarea de trageri în poligon la nivel tactic, în baza unui scenariu semi-fictiv, adecvat îndeplinirii obiectivelor de instruire a participanților. În cadrul exercițiului s-a executat și evaluarea structurilor recent constituite, este vorba de comandamentul Brigăzii 9 și Batalionul 911 Infanterie.

Trageri și calibre

Cu toate că, în opinia noastră, în centrul atenției a fost poligonul de la Cincu unde a fost prezent și ministrul

1 noiembrie în poligonul Babadag. Vizita amiralului dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major General (centru). De la stânga la dreapta colonelul Adrian Soci, șeful de stat major al Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești”, generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, comandantul brigăzii, generalul maior Valentin Petre, șeful Direcției Logistice din SMG, generalul de brigadă dr. Mihai Tofan, locțiitorul comandantului Diviziei 2 „Getica”, colonelul Vasile Vreme, locțiitorul comandantului Brigăzii 9.

În tranșeele poligonului în așteptarea ofensivei „inamicului”.

apărării naționale, trebuie să precizăm că pe data de 1 noiembrie în poligonul de la Babadag s-a aflat și amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major General care a participat la briefingul de prezentare a exercițiului, unde a purtat discuții directe cu toți cei implicați, după care a vizitat punctele de comandă și celelalte locații din teren. Timp de trei zile poligonul a răsunat de zgomotul motoarelor mașinilor de luptă și mai ales al tragerilor reale. Nu dorim să vă plictisim cu desfășurătorul detaliat al acțiunilor din scenariu. Să spunem doar că printre mijloacele tehnice s-au aflat transportoarele amfibii blindate de toate categoriile, mașina de luptă a infanteriei MLI M84 Jderul (o premieră în poligonul Babadag, Batalionul 911 fiind singura unitate din Dobrogea care le are în dotare) inclusiv în varianta de recuperare tehnică și evacuare medicală sau TAB-urile cu instalații de rachete antitanc dirijate. Și pentru că am ajuns la artilerie, să menționăm și varietatea calibrelor folosite, de la cele de infanterie, la AG 9, aruncătoare de 82 și 120 de mm, tunuri antitanc de 100 mm până la tunul-obuzier de 152 de mm, cel mai mare calibrul din dotarea Armatei Române. De altfel artileria și-au respectat blazonul și parcă au dorit să „sărbătorească” în avans prin trageri cât mai precise Ziua Artileriei din

10 noiembrie. Au fost felicități imediat după exercițiu și de generalul maior Valentin Petre, șeful Direcției Logistice din Statul Major General.

Concluzii la DVDDay

Pe data de 3 noiembrie a avut loc Ziua Distinșilor Vizitatori. Gazdă a fost generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, comandantul Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești” iar printre numeroșii invitați s-au numărat generalul-major Valentin Petre, șeful Direcției Logistice din Statul Major General, generalul de brigadă dr. Mihai Tofan, locțiitorul comandantului Diviziei 2 „Getica” din componența căreia face parte Brigada 9 (ambii prezenți pe toată durata exercițiului în poligon), contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei dar și viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache sau generalul maior (rtg.) Constantin Zeca.

Chiar după încheierea exercițiului, în poligon, unitățile s-au aliniat și au dat onorul, militarii fiind felicități personal de către comandanții și generalii prezenți. A fost și momentul formulării concluziilor, a doua zi unitățile urmând să defilească spre locurile de staționare permanentă. „Dați-mi voie să cred că acest exercițiu a fost o provocare pentru noi – ne-a declarat colonelul Vasile Vreme,

locuitorul comandantului Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești”. Exercițiul a decurs în condiții foarte bune, a fost și o evaluare pentru brigada noastră și unitățile din componență. Este vorba de Batalionul 911 Infanterie și Batalionul 912 Tancuri, nou înființate. Ele au dovedit că îndeplinesc misiunile pentru care au fost înființate. Cât despre nominalizări, cred că pot doar să nominalizez Brigada 9 în ansamblul ei și să aduc mulțumiri militarilor din brigadă

desfășurat pe hartă, însă acum am avut ocazia să vedem și felul în care se desfășoară trupa și tehnica în teren și a fost o încununare a tuturor eforturilor pe care le-am desfășurat în partea anterioară.”

Infanterie și infanteriști marini

Și după cum a fost un exercițiu integrat de tip joint să vedem care sunt părerile participanților despre această colaborare. Locotenent-colonelul Daniel

de stat major la Brigada 9 Mecanizată puncta: „Suntem deosebiți de onorați de participarea Batalionului 307 Infanterie Marină la această activitate, am observat că și ei sunt foarte încântați de colaborarea cu Brigada 9 și sperăm ca în activitățile viitoare să avem posibilitatea să reluăm acest parteneriat, să-l dezvoltăm și să-l aducem la noi nivele de abordare.” Iar colonelul Vasile Vreme, locuitorul comandantului Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești” concluzionează: „Având în vedere că ne aflăm în zona de sud-est este firesc și normal să lucrăm integrat. Am lucrat foarte bine cu colegii noștri de la marină, ne și cunoaștem foarte bine, ne-am sprijinit tot timpul în diferite situații, la fel cu aviația, și este firesc și normal ca astfel de activități să se desfășoare joint”.

BIM-ul la DACIA 10. Sub semnul unei duble aniversări

Batalionul 307 Infanterie Marină a reprezentat Forțele Navale la acest exercițiu. De ce și infanteriștii marini? „Batalionul a avut un rol foarte bine definit fiind sub control tactic subordonat Brigăzii 9 Mecanizate iar pentru a definitiva și termina acest an de instrucție batalionul a acționat ca desant maritim în cadrul brigăzii pentru a nimici forțele debarcate ale inamicului debarcate pe litoral.” ne-a declarat locotenent-

Generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, comandantul Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești” îl felicită pe subordonații la terminarea exercițiului.

Mașinile de luptă ale infanteriei MLI M84 Jderul aparținând Batalionului 911 Infanterie, evaluat în cadrul exercițiului.

pentru că am trecut prin perioade deosebit de grele, am dovedit că suntem militari profesioniști, am ajuns acolo unde trebuia să ajungem și am dovedit celor care și-au pus încrederea în noi că suntem demni de ceea ce dășii au gândit și am ajuns pe aliniamentul pe care trebuia și aceasta este o bucurie pentru întreg efectivul Brigăzii 9 Mecanizate. Anul acesta am mai avut câteva exerciții premergătoare, de comandament, care s-au

Frumosu, comandantul Batalionului 307 Infanterie Marină ne declara: „O colaborare foarte bună, în principal pentru că este prima oară când pot spune că am făcut un joint între unitățile Forțelor Navale și unitățile terestre aparținând Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești” înființate anul trecut, o colaborare în care am testat inclusiv noul sistem de comandă și control pus în aplicare în acest an”. Colonelul Adrian Soci, șef

Ziua Distingiților Vizitatori la exercițiul DACIA 10 din poligonul Babadag. De la dreapta la stânga: comandorul dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei la SMFM, generalul maior Valentin Petre, generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, generalul de brigadă dr. Mihai Tofan, generalul maior (r) Constantin Zeca, viceamiralul (r) Constantin Iordache, contraamiralul de flotă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei.

Locotenent-colonelul Daniel Frumosu, comandantul Batalionului 307 Infanterie Marină (stânga) și maiorul Marius Gheorghescu.

„Întotdeauna am căutat să le insuflui subordonaților mei mentalitatea de învingători.”

Două întrebări pentru generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, comandantul Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești”

Cum apreciați rezultatele brigăzii dumneavoastră la exercițiul DACIA 10?

Pot spune că Brigada 9 Mecanizată și-a îndeplinit misiunea. Am satisfacția obținerii acestui rezultat în urma unor eforturi deosebite desfășurate de întreg personalul comandamentului brigăzii cât și al unităților subordonate în decursul unui an de zile de la înființare. Vă reamintesc că brigada s-a înființat la 1 octombrie 2009 în baza hotărârii Consiliului Suprem de Apărare S-47 și iată că după un an de zile, în urma eforturilor de pregătire, brigada a dat azi examenul final în urma căruia se evaluează de către comisiile Statului Major al Forțelor Terestre și Diviziei 2 Infanterie nivelul de operaționalizare atins. Eu personal sunt mulțumit de felul în care au acționat subordonații mei, au demonstrat că au o experiență deosebită căpătată atât pe timpul exercițiilor desfășurate în țară cât mai ales pe timpul exercițiilor și misiunilor desfășurate în teatrele de operații din afara teritoriului României.

Aveți un mesaj pentru subordonații dumneavoastră?

Întotdeauna am căutat să le insuflui subordonaților mei mentalitatea de învingători și nu întâmplător deviza noastră, a brigăzii, este „În spiritul victoriei”. Văd că subordonații mei au înțeles acest mesaj și vom continua pe această linie pentru ca brigada, chiar dacă este una dintre cele mai noi structuri ale Armatei Române să ajungă în cel mai scurt timp la nivelul celorlalte mari unități și unități.

colonelul Daniel Frumosu, comandantul unității. Batalionul a participat cu o companie de infanterie marină, un pluton de infanterie marină asalt pe TAB și o grupă EOD. În cifre aceasta înseamnă 100 de infanteriști marini, 7 camioane, 9 ambarcațiuni ușoare de asalt de tip Zodiac, ambulanțe, alte mijloace de sprijin, armament de infanterie, mitraliere, armamentul de pe TAB-uri. Care a fost misiunea fiecărei subunități am aflat de la maiorul Marius Gheorghescu, șeful operațiilor și instrucției de la Batalionul de Infanterie Marină: „Compania de infanterie marină a marcat acțiunile inamicului în prima fază, un asalt amfibiu în zona lagunară, iar în faza a doua a exercițiului am marcat o operație de contradebarcare în sprijinul operațiilor antidesant maritim. Cu grupa EOD am marcat atât focul artileriei inamicului cât și al artileriei proprii iar cu plutonul de infanterie marină asalt pe TAB am marcat acțiunile detașamentului înaintat din fâșia

de asigurare a Brigăzii 9 Mecanizate.” La doar o zi după încheierea exercițiului DACIA 10 infanteriștii marini erau din nou în poligonul Babadag pentru o ultimă sedință de tragere din anul de instrucție. Și cum în 2010 s-au marcat 70 de ani de la înființarea armei iar la sfârșitul lunii noiembrie 39 de ani de la reînființare le urăm și noi „La mulți ani” celor care au drept deviză „Semper Praesens”, urări regăsite și în mesajele adresate subordonaților de către comandant, locotenent-colonelul Daniel Frumosu: „Să nu dezarmeze, să-și vadă de treabă și cum spun marinarii, Vânt bun din pupă!” sau ale maiorului Marius Gheorghescu: „Le doresc mai întâi de toate sănătate și multe succese în acțiunile următoare și să fie, dacă se poate, peste nivelul prezent, mă refer la performanța lor în exercițiile și operațiile multinaționale în teatrele de operații. Sperăm să mai plecăm și în anii următori. Semper praesens”.

EURASIA PARTNERSHIP CAPSTONE 2010

Căpitan Ion Claudiu VIȘAN
ORP Batalionul 307 Infanterie Marină

În perioada 13 – 20 noiembrie, a avut loc în Malta exercițiul „Eurasia Partnership Capstone 2010”. La exercițiu au participat peste 100 de militari din USA, Malta, Ucraina, Bulgaria, Grecia, Azerbaidjan, Georgia și 13 militari din cadrul Forțelor Navale Române. Exercițiul a cuprins seminarii și ateliere de lucru pe următoarele teme: Căutare și salvare pe mare, Boarding, Protecția mediului, Leadership, precum și activități de team building sau de ajutorare persoane defavorizate – Activități de modernizare a unui centru pentru refugiați și a unui Centru pentru persoane cu handicap. Obiectivul

exercițiului a fost creșterea nivelului de pregătire a militarilor participanți, dezvoltarea încrederii și a cooperării între militarii țărilor participante în scopul promovării securității maritime în zonă. Activitățile de instruire s-au desfășurat în cadrul Centrului pentru Siguranță și Securitate Maritimă din Malta și a Divizionului de Nave al Armatei Malteze, sub conducerea instructorilor americani din cadrul Flotei a 6 - a pentru Europa și Africa , maltezi din cadrul echipelor de boarding și greci din cadrul centrului NMTOC de la Souda Bay. La activități au participat Comandantul Flotei a 6-a a Forțelor Navale ale USA viceamiralul Harry B. Harris Jr. și Comandantul Forțelor Armate Malteze generalul de brigadă Martin G. Xuereb.

RELATIE ÎN ACTUL PSIHOLGIC

Psiholog **Magdalena VASILE**, U.M. 02039
Psiholog **Monica TUZLUCHI**, U.M. 02052

Rolul psihologului de unitate

Așa după cum bine știm, domeniul de activitate al psihologului de unitate este reprezentat de cunoașterea și asistența psihologică. Scopul fundamental al acestei activități constă în „monitorizarea, menținerea unui potențial ridicat de eficiență individuală a resursei umane, asigurarea asistenței psihologice cu caracter preventiv/ameliorativ, în vederea facilitării îndeplinirii obiectivelor, misiunilor, sarcinilor și cerințelor specifice activității în mediul militar”.

Principalele activități desfășurate de psihologul de unitate sunt: cunoașterea longitudinală (într-un timp mai lung) a personalului; selecționarea personalului destinat executării serviciului interior; recomandarea/nerecomandarea S.G.V.-ilor în vederea prelungirii contractului de muncă; recomandarea/nerecomandarea personalului pentru diferite tipuri de misiuni; identificarea personalului cu nevoi de asistență psihologică și asigurarea acestor programe de asistență de suport, consiliere psihologică sau psihoterapie; întocmirea de „note de relație” către medicul specialist și psihologul clinician pentru situații de boală, tulburare afectivă sau de adaptare și înaintarea acestora în vederea consultului de specialitate.

Din această perspectivă, considerăm că unul din aspectele semnificative în activitatea psihologului și cu impact maximal asupra calității actului psihologic îl reprezintă **relația** stabilită între psiholog și subiect (beneficiarul actului psihologic).

Relația psiholog-subiect

Relația dintre psiholog și subiect reprezintă o preocupare permanentă a specialiștilor în domeniu, fiind subiectul al numeroase studii și cercetări. Relația diferă, funcție de *specificul actului psihologic* (diagnoză, consiliere, terapie etc.) și de *teoria psihologică* din perspectiva căreia este abordată (relație de tip directiv/nondirectiv etc.).

Preocupările vis-a-vis de relația psiholog – subiect au luat amploare în urma numeroaselor studii ce au evidențiat influența psihologului asupra manifestărilor subiectului, indiferent de activitatea desfășurată – de evaluare, observare, până la activitatea de consiliere sau terapie. „*Observatorul influențează pe cel observat*”, spunea De Shazer în 1985, iar influența consilierului sau terapeutului asupra subiectului și rezultatelor actului psihologic este de necontestat – calitatea relației terapeutice având o pondere de 30% în succesul terapiei, în timp ce tehnicile și metodele specifice ar influența doar în proporție de 15%.

Considerăm că problematica relației poate fi abordată atât din prisma rolului psihologului în sistemul militar cât și din prisma motivației și angajamentului subiectului.

Din metodologiile ce reglementează activitatea de cunoaștere și asistență psihologică, considerăm că se desprind două direcții principale, anume: **activitatea de „evaluare”** pe care am ales să o numim așa datorită existenței unui aviz psihologic de „recomandat/nerecomandat” sau chiar de „apt/inapt” în scopul: selecționării personalului pentru serviciul interior, numirii personalului pentru îndeplinirea unor misiuni cu risc crescut, avizării personalului militar și civil pentru participarea la misiuni interna-

Foto: Ștefan Ciocan

ționale cu durată mai mică de 30 de zile, trimiterii unor persoane în caz de necesitate, către instituții de specialitate în vederea clarificării situației medico-militare; **activitatea de asistență psihologică**: totalitatea acțiunilor și măsurilor acordate de către un specialist în vederea întăririi, fortificării sau însănătoșirii psihice a unei persoane cu astfel de nevoi.

Fiecare dintre aceste direcții de activitate imprimă un anumit specific relației dintre psiholog și subiect. Activitatea de „evaluare”, diagnoză sau selecție prin scopul specific induce o *relație asimetrică, inegală* - de tip „evaluator/specialist - subiect” supus procesului de evaluare, susceptibil a primi un aviz favorabil sau nefavorabil.

În acest context apare problema manierei în care subiectul se angajează în această relație și a intensității motivației, implicațiilor pe care avizul psihologic obținut le are asupra vieții subiectului. Este de așteptat ca într-un proces de evaluare, ceea ce subiectul aduce în relație să fie „*prezentarea de sine*” definită de Serge Moscovici ca și „*comportament care vizează influențarea manierei în care suntem văzuți de către ceilalți*” și „*imaginea de sine*” – ansamblul ideilor pe care un individ le are despre el însuși, inclusiv despre rolul său (meserie, clasă socială etc.), despre trăsăturile de caracter și corpul său („Psihologia socială a relațiilor cu ceilalți”, S.Moscovici).

S-a demonstrat științific că unul dintre neajunsurile evaluărilor efectuate prin modalități clasice (chestionare de personalitate, chestionare de atitudini etc.) îl reprezintă tocmai aceste aspecte – focalizarea exclusivă pe aspectele conștientizate ale psihicului („*imaginea de sine a subiectului*”) și dezirabilitatea socială ce implică „*prezentarea de sine*” în acord cu anumite norme și valori considerate juste de către subiect.

În acest context ne punem problema creșterii eficienței activității de evaluare pe de o parte prin valorificarea datelor obținute din probele de tip proiectiv incluse în metodologiile de specialitate, din observarea directă a comportamentului subiectului (angajarea în sarcini specifice, manifestarea în grup, atitudinea în timpul evaluărilor, comportament nonverbal, discurs etc.) și interviuri, iar pe de altă parte prin diminuarea fenomenului de „*prezentare de sine*” a subiectului. Acest din urmă aspect considerăm că este mai dificil de realizat, dar în același timp poate fi considerat unul dintre scopurile activității psihologului de unitate și reflectă chiar calitatea intervenției. Este ceea ce ar putea modifica chiar inegalitatea

implicată de această relație evaluator – evaluat. Dacă subiectul se raportează la evaluare din perspectiva unui beneficiu reprezentat de avizul primit, se va accentua fenomenul „*prezentării de sine*”, dar în contextul în care subiectul devine conștient de beneficiul personal ce rezultă din participarea la acest proces de evaluare, indiferent de avizul obținut, considerăm că implicarea sa în activitate va fi mai puternică. Vorbim practic de echitatea unei astfel de relații – *a da și a primi* – subiectul se dezvăluie pe sine în procesul evaluării și considerăm util ca rezultat al acestei evaluări să primească un feedback din partea psihologului – informare cu privire la profilul obținut, cu accent asupra aspectelor pozitive ceea ce facilitează autocunoașterea, consolidarea încrederii în forțele proprii și modificarea atitudinii și manierei de raportare a subiectului la psihologul evaluator.

Pe de altă parte rolul psihologului de unitate constă și în „*identificarea personalului cu nevoi de asistență psihologică și includerea acestuia, după caz, într-un program de asistență de suport, consiliere sau asistență prin psihoterapie*”. Psihologul este cel care are inițiativa și ia decizia privind activitatea de asistență psihologică, ceea ce ridică același tip de problemă – cum se raportează și cum se angajează subiectul în activitatea de asistență. Vorbim în acest context tot de o relație asimetrică, de inegalitate, în care psihologul este expertul și are o poziție de autoritate față de subiect.

O astfel de relație aduce în discuție problema rezistenței sau a conflictului manifestat de subiect în raport cu psihologul, sau cu actul psihologic. „*Rezistența este un concept crucial în istoria psihoterapiei. Ea se referă la dificultățile în general înconștiente și mai mult sau mai puțin dificil de adus în câmpul conștiinței pe care pacientul le manifestă în inițierea procesului terapeutic și atingerea scopurilor sale*” (I. Dafinoiu). Rezistența și conflictul sunt noțiuni intercorelate, astfel rezistența conduce la conflict, iar rezolvarea conflictului presupune depășirea unor rezistențe și demararea schimbării pe una dintre direcțiile ce constituiau conflictul. În cadrul relației dintre psiholog – subiect, relație de asistență, consiliere sau psihoterapie, pot apărea așa cum precizau Mugny și Perez „*conflicte de tip normativ și identitar*”.

Conflictul normativ poate fi declanșat de utilizarea de către terapeut a etichetelor nosologice psihiatrice, care accentuează asimetria relației terapeut-client, făcând din primul exponentul majorității normale, iar din al doilea, elementul unei minorități deviate, anormale sau patologice. În fața unui terapeut ce-l etichetează ca având manifestări anormale sau patologice, pacientul are mai multe alternative: *respinge eticheta nosologică* și conflictul va fi rezolvat prin negarea competenței terapeutului, prin utilizarea unor „norme” proprii în scopul diferențierii de categoria de persoane la care face trimitere eticheta nosologică. În acest caz eficiența terapiei este nulă; *acceptă eticheta nosologică* - acest fapt poate să conducă fie la interiorizarea conflictului și la prelucrări cognitive, având ca rezultat o influență manifestă și latentă în sensul scopului terapeutic propus de terapeut, fie la un conformism manifest, la disimularea simptomului (alcoolul care bea pe ascuns). În acest ultim caz conformismul poate introduce o „paralizie sociocognitivă”, conflictul normativ fiind rezolvat prin adoptarea comportamentului manifest” (I. Dafinoiu).

Cercetările realizate în domeniul psihoterapiei, ce au abordat subiectul eficienței actului terapeutic și a factorilor ce influențează o schimbare durabilă, au evidențiat că „*schimbarea autentică este făcută în momentul în care pacientul recunoaște că are o problemă*” (I. Dafinoiu).

Tocmai de aceea considerăm că este dorit ca psihologul să evite astfel de etichete, să adopte o atitudine și manieră de lucru specifică terapilor strategice, orientată asupra resurselor și soluțiilor. Psihologul este cel care trebuie să vină în întâmpinarea subiectului, să întâlnească subiectul pe teritoriul lui, să pornească în intervenție de la aspectele sau „problemele” aduse în discuție de către acesta, să identifice resursele subiectului și să ghideze intervenția în direcția schimbărilor vizate. Considerăm

Foto: Ștefan Ciocan

că principalul „instrument” pe care psihologul îl are la îndemână este **limbajul** – „*ca terapeut/consilier influențăm puternic, în cursul interviului, imaginea pe care clienții noștri și-o formează despre situația și problemele lor. Ceea ce ne interesează, ceea ce ignorăm, felul în care formulăm întrebările, faptul de a întreba clientul sau de a rămâne tăcuți, toate acestea influențează imaginea pe care clientul și-o construiește despre situația sa*” (I. Dafinoiu, J.-L. Vargha).

Tocmai de aceea aducem în discuție problematica... realității subiectului.

Realitatea subiectului

Subiectul aduce în actul psihologic propria realitate psihologică, în fapt este vorba de maniera sa personală de abordare, interpretare a evenimentelor, faptelor, relațiilor din viața sa – „*pentru a descrie realitatea psihologică utilizăm nume, cuvinte. Ori, există riscul de a confunda cuvintele cu lucrurile pe care le denumesc, imaginea pe care o avem despre ceva anume – cu acel ceva «real»*” așa cum spunea Korzybski, atrăgând atenția asupra acestui lucru prin celebrul dicton „*numele nu este lucru; harta nu este teritoriul*” (I. Dafinoiu).

O parte importantă a concepției privind viața sau experiența subiectivă este considerarea acesteia prin analogie cu construirea unei hărți. Ne raportăm la lume în primul rând prin simțurile de care dispunem, acestea reprezentând modalitatea primordială prin care cunoaștem lumea în sens generic. Dincolo de simțuri, aducem în relație cu lumea seturile de construcții subiective, idei, presupuziții, amintiri, experiența anterioară, moșteniri educaționale, sociale sau familiale și nu în ultimul rând, fiziologia organismului. Acestea reprezintă tot atâtea **filtre** care mediază relația noastră cu lumea, imaginea noastră despre realitate, practic lumea în care trăim fiind influențată, filtrată prin simțuri, fiziologie și experiența anterioară. Rezultă că imaginea despre realitate nu se află în relație de identitate cu realitatea însăși, la fel cum harta nu este teritoriul pe care-l reprezintă. Lumea în care trăiește fiecare este diferită în funcție de filtrele pe care le folosește. Dispunem de două mari categorii de filtre: acelea care țin de fiziologia noastră sau de capacitățile funcționale ale organelor de simț și acelea ce țin de universul experiențial al fiecăruia, de moștenirea sa educațională, familială, de principiile, valorile, cunoștințele, introiecțiile sale, cu alte cuvinte de structura experienței sale subiective. Consecința cea mai interesantă care derivă din această presupuziție este aceea că schimbând filtrele pe care le folosim atunci când ne raportăm la realitate putem schimba practic lumea în care trăim.

Prin urmare, intervenția psihologică, pornind de la nivelul de interviu, până la consiliere/terapie are ca principal obiectiv modificări la nivelul „hărții” sau construirea unei noi „hărți” care să-i permită subiectului să descopere alternative sau soluții. ■

LA MULȚI ANI! 2011

ianuarie/january

L/M 3 10 17 24 31
M/T 4 11 18 25
M/W 5 12 19 26
J/T 6 13 20 27
V/F 7 14 21 28
S/S 1 8 15 22 29
D/S 2 9 16 23 30

februarie/february

L/M 7 14 21 28
M/T 1 8 15 22
M/W 2 9 16 23
J/T 3 10 17 24
V/F 4 11 18 25
S/S 5 12 19 26
D/S 6 13 20 27

martie/march

L/M 7 14 21 28
M/T 1 8 15 22 29
M/W 2 9 16 23 30
J/T 3 10 17 24 31
V/F 4 11 18 25
S/S 5 12 19 26
D/S 6 13 20 27

aprilie/april

L/M 4 11 18 25
M/T 5 12 19 26
M/W 6 13 20 27
J/T 7 14 21 28
V/F 1 8 15 22 29
S/S 2 9 16 23 30
D/S 3 10 17 24

mai/may

L/M 2 9 16 23 30
M/T 3 10 17 24 31
M/W 4 11 18 25
J/T 5 12 19 26
V/F 6 13 20 27
S/S 7 14 21 28
D/S 1 8 15 22 29

iunie/june

L/M 6 13 20 27
M/T 7 14 21 28
M/W 1 8 15 22 29
J/T 2 9 16 23 30
V/F 3 10 17 24
S/S 4 11 18 25
D/S 5 12 19 26

iulie/july

L/M 4 11 18 25
M/T 5 12 19 26
M/W 6 13 20 27
J/T 7 14 21 28
V/F 1 8 15 22 29
S/S 2 9 16 23 30
D/S 3 10 17 24 31

august/august

L/M 1 8 15 22 29
M/T 2 9 16 23 30
M/W 3 10 17 24 31
J/T 4 11 18 25
V/F 5 12 19 26
S/S 6 13 20 27
D/S 7 14 21 28

septembrie/september

L/M 5 12 19 26
M/T 6 13 20 27
M/W 7 14 21 28
J/T 1 8 15 22 29
V/F 2 9 16 23 30
S/S 3 10 17 24
D/S 4 11 18 25

octombrie/october

L/M 3 10 17 24 31
M/T 4 11 18 25
M/W 5 12 19 26
J/T 6 13 20 27
V/F 7 14 21 28
S/S 1 8 15 22 29
D/S 2 9 16 23 30

noiembrie/november

L/M 7 14 21 28
M/T 1 8 15 22 29
M/W 2 9 16 23 30
J/T 3 10 17 24
V/F 4 11 18 25
S/S 5 12 19 26
D/S 6 13 20 27

decembrie/december

L/M 5 12 19 26
M/T 6 13 20 27
M/W 7 14 21 28
J/T 1 8 15 22 29
V/F 2 9 16 23 30
S/S 3 10 17 24 31
D/S 4 11 18 25

Marina Română a împlinit 20 de ani

Imaginea a ceea ce suntem

Locotenent-comandor ing. Mihai EGOROV

Un distins comandant de mare unitate le spunea subordonaților la trecerea în rezervă, că mai mult de jumătate din reușita unei acțiuni militare o reprezintă imaginea. Imaginea, atât exterioară cât și imaginea acțiunilor pe care aceștia le întreprind. Pe ce se baza? Poate pe vasta sa experiență de comandant de navă, de unitate de nave, de ofițer care a încadrat funcții la diferite comandamente, de ofițer care a planificat exerciții, care le-a executat sau care apoi le-a evaluat. Poate pe imaginea marinei reflectată prin prisma jurnaliștilor, participanți la anumite evenimente. Sau poate pe ceea ce personalul Forțelor Navale ar trebui să reprezinte în orice situație.

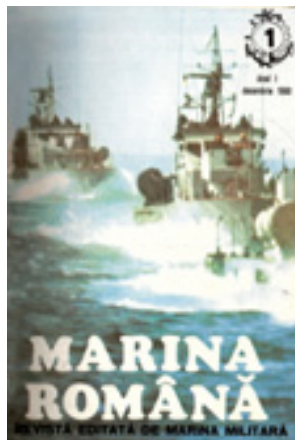
Nu ne place uneori când ne vedem în fotografii sau înregistrări video în „imagini reale” pe care le ignorăm sau nu vrem să le acceptăm ca existente. Câți dintre noi ne amintim însă să fim atenți la imagine în fiecare moment? Câți dintre noi ne amintim însă să fim mai atenți la imaginea noastră în momentele în care presa, chiar și cea militară, participă la activitățile noastre? Câți dintre cei care și-au perfecționat pregătirea prin cursuri în străinătate, sau care au încadrat funcții în comandamente NATO, au reușit să aducă o parte din rigoarea de acolo și să se facă înțeleși atunci când e vorba de schimbarea imaginii noastre sau de promovarea imaginii unității din care facem parte?

La mijlocul lunii decembrie se împlinesc 20 de ani de când revista *Marina Română* promovează imaginea Forțelor Navale, aducând în atenția factorilor de decizie politico-militari, a personalului din Forțele Navale dar și a publicului larg, aspecte din viața și activitatea oamenilor legați prin jurământ de destinele marinei militare. Ajunsă la maturitate, *Marina Română* dorește să fie percepută ca un important vector de imagine al Forțelor Navale, o oglindă fidelă a realităților, fie că ne place, fie că nu. La imaginea reflectată de oglindă, contribuim și trebuie să o îmbunătățim, noi toți, cei care ne-am legat destinul de Dunăre și mare.

De 14 ani, emisiunea de televiziune *Scutul Dobrogei*, aduce în atenția constănțenilor și de trei ani și în atenția publicului din întreaga țară, aspecte din viața și activitatea marinarilor militari, cu realizările, neîmplinirile și frământările oamenilor legați de Dunăre și mare.

Și tot de 14 ani, emisiunea de radio *Scutul Dobrogei*, intră în casele ascultătorilor din județele Tulcea și Constanța cu informații din Forțele Navale, aducând pe calea undelor, spiritul marinarilor dar și rigoarea și frumusețea acestei categorii de forțe armate.

Prin fiecare din aceste produse mediatice, Grupul Mass-Media contribuie la promovarea imaginii Forțelor Navale, informarea factorilor de decizie din cadrul insti-

tuțiilor militare și civile despre activitățile Forțelor Navale, informarea personalului pe timpul desfășurării exercițiilor sau altor activități speciale și asigurarea materialelor media necesare pentru reprezentarea Forțelor Navale, dezvoltarea spiritului marinăresc și a respectului față de tradițiile Forțelor Navale, creșterea încrederii personalului unității, a familiilor acestora, în instituția militară, în acțiunile pe care acestea le desfășoară, prin informarea corectă și oportună a acestora, promovarea imaginii Forțelor Navale în cadrul absolvenților de liceu care doresc să urmeze o carieră în Forțele Navale.

În urmă cu 20 de ani, colectivul redacției revistei *Marina Română*, le adresa cititorilor invitația și îndemnul să fie alături de marină, militară sau comercială, de marina care intra în viețile noastre și prin intermediul revistei *Marina Română*. Conștienți de faptul că fiecare din cei care fac parte din marea familie a Forțelor Navale contribuie prin activitatea și prestanța sa la efortul de promovare a imaginii Forțelor Navale, noi, personalul Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, asemeni colectivului redacțional al revistei *Marina Română* de acum 20 de ani, de acum, vă (re)lansăm dumneavoastră, celor legați profesional de marină, celor care iubiți marina, celor care îndrăgiți croazierele pe Dunăre sau prin Delta Dunării și uneori poate vedeți marea într-un concediu, dar și vouă, tinerilor, care vă gândiți dacă merită sau nu să vă alegeți o carieră în Forțele Navale, îndemnul de a sprijini Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, *Marina Română*, și eforturile pe care le face pentru promovarea imaginii Forțelor Navale Române.

Pentru că – de ce nu – *Marina Română* suntem, de fapt, noi toți, cei pentru care Dunărea și Marea cea mare, au reprezentat și reprezintă încă idealuri, profesie, viață și sacrificii, deopotrivă.

DUPĂ 20 DE ANI...

Rânduri pe marginea unei aniversări anunțate

Bogdan DINU

Pentru o publicație, un ziar sau o revistă, născută imediat după Revoluție în peisajul efervescent al presei anilor 90 și mai ales în presa militară postdecembristă, 20 de ani de apariție neîntreruptă reprezintă, cu certitudine și fără nici o falsă modestie, o performanță în sine. Privind retrospectiv încep să cred tot mai mult că meritul revistei *Marina Română* este acela că a rezistat în timp. Iar celor care se vor grăbi să spună că supraviețuirea nu reprezintă neapărat o calitate sau virtute fac precizarea că procesul a fost însoțit permanent și de evoluție. O evoluție calitativă al cărei vârf a fost atins acum câțiva ani (și nu vorbesc doar de tehnoredactarea modernă, calitatea fotografiilor, aspectul grafic sau calitatea hârtiei) când putea și încă (mai) poate să concureze de la egal produsele similare din marile marine militare ale lumii cu resurse incomparabile. Și credeți-mă că știu ceea ce scriu acum și aici. În ultimii aproape 15 ani am fost martor și actor principal, ultimul din „vechea gardă” (dar nu și membru fondator!) în viața revistei. Iar procesul amintit mai sus a fost și unul al compromisurilor: al liniei editoriale, al calității textelor, al bugetelor... Iar dacă acesta a fost prețul, atunci el a fost plătit.

Dar, iată-ne la 20 de ani sau după 20 de ani, depinde cum privim lucrurile. Poate că vă așteptați la un număr aniversar. Nu a fost să fie. Îmi amintesc că la 10 ani, 15 ani sau la numărul 100 am avut pagini consistente dedicate revistei și oamenilor ei și nu doar din orgoliu. Era singura dată când cititorii aflau cine se afla în spatele semnăturii, cine au fost și cine sunt cei care „fac” revista. Și nu e puțin lucru. Poate că e vorba și de ghinion (2010 un an plin de aniversări care a epuizat bugetul), poate că e vorba de criza din presă în general și din cea militară în special,

de alte lucruri la care nu vreau să mă gândesc și cu atât mai puțin să le scriu. Cred că e mai bine să încerc o abordare plină de umor, așa cum face umoristul Ananie Gagniuc (un fost redactor-șef al revistei, și asta nu e o glumă), asta ca să nu fiu luat prea în serios. Așadar nu mai enumerăm toți redactorii șefi, că sunt deja prea mulți și bate la ochi, ca să nu mai zic că poate le dau idei unora. Nu îi mai amintesc pe toți cei care au lucrat, o perioadă mai lungă sau mai scurtă, la revistă. Dacă vor veni la aniversare ne vom bucura împreună, dacă nu... îi înțelegem, unii au plecat chiar supărați din redacție. Despre tirajul revistei în vremuri de criză ce să mai spunem, a ajuns la trei cifre și continuă să scadă. Noroc cu internetul, așa trebuie să facem doar una și o vede tot poporul online. Are chiar și o parte bună, am scăpat de

veșnicele probleme cu difuzarea! Cât despre impactul revistei la cititori, aici chiar că am rezolvat definitiv problema. Revista intră în gestiunea celor de la depozite (biblioteci) cu număr de intrare și nu mai iese decât la casare. Gestionarul cu siguranță nu o va împrumuta nimănui, nu de alta dar iese lipsă în gestiune. Și la cât se citește în ziua de azi în biblioteci... Dar ce te faci cu oamenii care încep să plece, sastișiți de tăieri de salarii sau mai știu eu ce (ultimul plecat, fără glumă, a fost Ștefan Ciocan, fotografu nostru, nu a rezistat decât doi ani, și încă unul - sperăm noi să fie doar unul - se pregătește). Ce mare scofală ar spune unii, doi oameni din „echipaj” ... Așa o fi, dar dacă la o fregată nu e decât 1% la noi este deja 25%! Bine măcar că am scăpat de responsabilități. Acum bunul de tipar se dă pe Șoseaua București-Ploiești kilometrul 10,5.

La aniversări numai de bine sau cel puțin așa ar trebui. Nu sunt un pesimist dar este evident că toate lucrurile bune sunt amintite la o aniversare iar cele mai puțin plăcute „băgate sub preș” sau dacă vreți sub diplomele oferite invitaților pentru că, nu-i așa, nu se face să strici bucuria omului. Festivismul, bată-l vina, de care nu mai scăpăm. Oricum, pentru a nu fi acuzat acum că stric eu bucuria cuiva redau în continuare câteva fragmente din articole mai vechi tipărite de-a lungul timpului în revistă, scrise de sus-semnatul sau alții cu promisiunea că nu voi mai reveni decât atunci când problemele semnalate vor fi rezolvate. Și chiar dacă vârsta de pensionare a fost urcată la 65 de ani, presupunând că voi ieși la pensie de aici, am mari îndoieli că se vor rezolva vreodată. Lectură plăcută!

De exemplu iată ce aflăm despre noi, cu plăcere trebuie să recunosc - mai ales că e vorba de un articol care nu a fost cerut autorului - din editorialul „Revista din ziua de mâine”, semnat de dr.Ioan Deac de la Universitatea Națională de Apărare, în numărul 4 (89) din 2003: „... revista *Marina Română* a atins formula unei maturități despre care se poate vorbi cu încredere... revista se remarcă printr-o concepție și o ținută grafică ce fac din ea unul din cele mai izbutite produse de presă militară tipărită, dacă nu cumva chiar cel mai bun. ... fără să renunțe la vechea concepție mediatică, dar adăugându-i notele înnoitoare ale unei elaborări și machetări care rezistă la orice critică și care se poate compara cu orice revistă de probitate de pe piață, echipa de redactori a reușit să propună cititorilor o nouă imagine a presei militare și a profesionalismului oamenilor care înțeleg să lucreze pentru presă dominați de pasiune ... De aceea, jurnaliștii Forțelor Navale (care nu sunt toți marinari, deși dimineața îi trezește o sirenă pe fiecare în parte!) merită cu atât mai mult admirația celor care le înțeleg și le apreciază munca ... Mai ales că astfel, principalul lor reușită devine aceea de a fi demonstrat că atunci când activitatea de presă se face cu pasiune de către jurnaliști, când responsabilitatea editorilor este asumată cu înțelegere, când nu se inventează piedici finanțiste sau

birocratice și, mai ales, atunci când se gândește cu temeritate împotriva clișeeilor, succesul nu așteaptă să-și dea mâna cu lumina de la capătul restructurării, putând să i-o ia înainte”.

„...Revista este rezultatul unor eforturi - fizice și intelectuale - susținute prin care o mână de oameni au știut să-și exprime respectul față de cuvântul tipărit ...Valurile succesive ale restructurării au făcut ca, în momentul de față (n.n. era anul 2004), enumerarea să fie mult mai scurtă, formată fiind din doar două persoane - sus-semnatul și redactorul Bogdan Dinu. Cu precizarea că acum revista este unul din produsele mediatiche ale Grupului Mass-Media, de asemenea o structură unicat în presă, în care șapte oameni sunt angajați în furnizarea a trei produse mediatiche diferite - revistă, emisiune radio și emisiune TV, asumându-și, fiecare dintre ei, și nenumărate sarcini administrative sau colaterale care trebuie suplinite”, scria și Costel Susanu în articolul „Revista *Marina Română* numărul 100”, numărul 3 (100) 2004. Unele lucruri însă nu se schimbă niciodată așa cum se vede mai jos din articolul meu „Pentru cine scriem” scris un an mai târziu, în 2005.

„...Orice ruptură cu realitatea și izolarea față de cititori este fatală. În presa civilă dar și în cea militară. Adevăr valabil pentru cei care realizează acest lucru și nu îl confundă cu programul de opt ore de la birou ... trebuie să răspundem anumitor întrebări, pentru că cititorii noștri au dreptul să afle cine sunt și ce fac cei din spatele semnăturilor ...Cititorii noștri trebuie să afle că fiecare dintre noi, atunci când pleacă în documentare, trebuie să fie redactor, reporter, fotograf și uneori, unii dintre noi chiar și cameramani. Jurnalistul universal nu există, chiar dacă unii din Armată continuă să creadă asta, iar scrisul „la trei mâini”, adică folosirea aceluiași text pentru revistă, televiziune sau radio nu se practică decât cu riscul unor rezultate neprofesioniste. Epoca romantică în care căram cu brațele revista la poșta sau cu geamantanul la București a apus. A rămas însă birocrăția difuzării, tabelele de repartii, documentația

de contractare, dotarea precară în condițiile în care au dispărut fotografii, corectorii, redactorii, administratorii iar pentru orice coleg de breaslă care știe cum funcționează o redacție nu mai este nevoie de detalii. Fiecare dintre noi trebuie să realizeze materiale de presă scrisă, de televiziune și radio, să fie realizator de emisiune TV, cap limpede, să dea bun de tipar sau să fie realizator la radio. Pe bună dreptate, un coleg din București ne întreba: „Cum reușiți?” Îi răspundem acum: greu, uneori făcând compromisuri și visând la resursele și mijloacele pe care le au alte structuri din presa militară. Și cu mulțumirea că revista *Marina Română* se aliniază unei presei moderne, reușind, în ciuda unor sincope, să reunească o comunitate mică și să țină trează ideea de Marină. De unde ne vin recunoașterile? Din unele locuri de unde nu ne-am așteptat. Din țară, de la oameni îndrăgostiți de marină, din străinătate chiar, de la atașatii militari străini (mulți dintre ei surprinși sincer de calitatea revistei și de faptul că Forțele Navale editează o astfel de publicație), de la colegii de breaslă, de la marinarii de la nave. Pentru cine scriem? Scriem pentru Forțele Navale, editorul nostru și, într-un sens mai larg, pentru ideea de Marină. Scriem pentru toți ofițerii și maiștrii militari din Forțele Navale care continuă să creadă în meseria pe care și-au ales-o. Mai scriem pentru SGV care ne-a trecut timid pragul redacției pentru a ne cere o revistă. O revistă unde el, colegii lui, unitatea sau nava apăreau ca personaje, individuale sau colective. O pagină sau poate doar un rând din istoria Forțelor Navale rămâne imortalizată în acea revistă, marcând în destinul fiecăruia trecerea prin Marină, pentru ei și pentru familiile lor. Faptul că Forțele Navale reușesc acest lucru prin intermediul revistei *Marina Română* rămâne una din satisfacțiile noastre profesionale. Una din marile insatisfacții rămâne eșecul, determinat de birocrație și dezinteres, în realizarea unui sistem de abonamente... Dar mai ales scriem pentru toți cititorii noștri care nu ajung la redacție să ne cunoască. Fără ei renunțările și compromisurile ne-ar fi copleșit. Tuturor, un an bun.” ■

Contraamiral de flotilă (r) Marian IOAN

Nu știu cum vor primi cei de la redacție intenția mea, dar eu vreau să abordez diferit problematica serviciilor de informații și, mai ales, pe cea a atașaturii militare, în acest episod. Când zic „diferit”, am în vedere modalitatea de prezentare. Adică, nu voi mai spune eu, cursiv, ceea ce vreau a spune, ci voi lăsa cititorii să înțeleagă singuri, prezentând o înșiruire de întrebări care mi-au fost puse de-a lungul timpului, sau le-am pus eu unor interlocutori, sau pe care mi le-am pus eu însumi, și răspunsurile care consider că lămuresc suficient de limpede aspectele rezultate din întrebări. Desigur, faptul că întrebările au fost puse „de-a lungul timpului” face posibil ca, la nivelul detaliilor, anumite răspunsuri să nu mai corespundă într-un totu realității de azi, realitate de care m-am desprins de ceva vreme, dar rămân absolut valabile în esența lor. Sper ca aceste răspunsuri să ajute la corecta înțelegere atât a problematicii specifice serviciilor de informații ale structurilor militare cât și a unor aspecte referitoare la atașatura militară. Zic „servicii de informații”, deși eu am vorbit în episoadele anterioare despre „intelligence” și chiar am explicat care ar fi diferențele între „informații” și „intelligence”, deoarece asta este denumirea împănănită în limbajul comun.

- Oare mai este nevoie ca și în viitor - ținând seama de evoluția amenințărilor la adresa securității naționale - armata să aibă o sursă de informații de sine-stătătoare?

- Sunt convins că armata trebuie să aibă un serviciu de informații propriu. Argumentul istoric este doar unul dintre argumente. În măsura în care se apelează la armată și i se cere să acționeze, este obligatoriu ca informațiile pe baza cărora aceasta își concepă și-și desfășoare acțiunile să fie obținute și prelucrate de oameni care cunosc foarte bine ce înseamnă o acțiune militară, care știu posibilitățile, dar și nevoile forțelor proprii, pe scurt: de profesioniști militari. Niciun serviciu de informații civil, oricât de bine pregătit și de bine intenționat ar fi specialiștii respectivi, nu poate oferi toate informațiile care să-i permită unui comandant să-și trimită, încrezător, subordonații la luptă. Între cei care conduc acțiunea militară și cei ce oferă informații necesare trebuie să existe o legătură permanentă, pe anumite porțiuni de timp și spațiu lucrători serviciilor de informații militare acționând direct în subordinea comandanților din teatrele de operații. Cum s-ar putea realiza așa ceva cu un serviciu de informații civil, care nu s-ar afla în subordinea armatei? Cum ar putea un comandant să riște viețile celor pe care îi consideră ca pe copii lui, fără să aibă deplină încredere în acuratețea profesională a informațiilor pe baza cărora acționează? Căci există o mare diferență, așa spune chiar uriașă, între ceea ce este leadershipul civil și cel militar. Diferența a fost descrisă formidabil, după opinia mea, într-o formulare pe care am găsit-o într-o lucrare a

Intelligence, între James Bond și realitate (V)

comandorului Filaret Sinton: „Niciun lider civil nu va fi nevoit să ceară subalternilor lui să-și dea viața pentru a spori profilul companiei sau pentru a eficientiza activitatea instituției în care lucrează. Un lider militar, DA!”. Aș adăuga că această diferență este pregnantă mai ales în contextul actual, în care spectrul amenințărilor a depășit posibilitățile de reacție tradiționale, apelul la armate pentru a le face față devenind un laitmotiv al zilelor noastre.

- De fapt, care este misiunea esențială a unui atașat militar?

- Voi cita din lucrarea „Dicționarul diplomatului”, apărută sub egida Institutului pentru Studii de Strategie Națională, din S.U.A. Redau modul în care sunt definite misiunile atașatului militar în această lucrare pentru că sintetizează, mai bine decât aș fi făcut-o eu, o concepție care se regăsește și în gândirea mea. „În prezent - se precizează în acel dicționar - funcția de atașat militar înglobează patru misiuni. Prima este culegerea și transmiterea de informații. A doua constă în consilierea ambasadorului în probleme militare. A treia este aceea de a se implica direct sau de a sprijini vânzările de armament provenit din țara sa. A patra misiune - o voi cita exact, pentru că îmi place foarte mult formularea ei - este aceea de reprezentare înțeleaptă și de legătură cu țara de acreditare, de la participarea în ținută militară la diferite ceremonii până la perfectarea schimburilor de personal militar, inclusiv să se asigure că generali săi primesc tratamentul corespunzător”.

Ordinea acestor misiuni nu este întâmplătoare, căci de ea se leagă și locul în care sunt așezați atașatii militari în organigramele ministerului de care aparțin, în cazul nostru M.Ap.N. Tot în funcție de ponderea acestor misiuni, precum și de interesele față de zona unde este trimis un atașat militar, se stabilește și specialitatea militară a acestuia, precum și a însoțitorilor săi, dacă este cazul. Mă refer la cellați membri ai biroului atașatului militar, nu la însoțitorii personali. Prima misiune

definită în lucrarea amintită este tot prima și în concepția mea și a celor cu care eu am avut contacte profesionale. În ceea ce privește consilierea ambasadorului pe probleme militare, aceasta este o misiune, așa zice, firească și care s-ar fi îndeplinit chiar dacă nu ar fi figurat în nicio lucrare, cu o singură condiție: atât ambasadorul cât și atașatul militar să-și fi înțeles corect rosturile acolo unde se află. Ambasadorul este reprezentantul suprem al țării și este firesc ca atașatul militar, să îl țină la curent cu evoluția relațiilor bilaterale în plan militar precum și cu evoluțiile militare din zona respectivă. Sunt țări în care se acordă mai multă importanță faptului că ministrul apărării este membru al guvernului și, în această calitate, pretinde ca discuțiile despre relațiile bilaterale să le poarte cu ambasadorul, chiar dacă este vorba despre relațiile militare. Cine să îl consilieze pe ambasador? Cine să îl însoțească? Cine să urmărească modul de implementare a celor discutate? Atașatul militar, firește! Referitor la comerțul cu armament și tehnica militară, chestiunea este tratată diferit de la țară la țară. Există atașatii militari care se ocupă și de comerț cu tehnică militară, dar există și țări care, pentru asemenea probleme, au reprezentant separat. Depinde de volumul schimburilor comerciale cu tehnică militară cu zona sau țara respectivă. Pentru primele prospecțiuni, însă, se ține seama întotdeauna de informațiile trimise de atașatul militar. Dar, să nu uităm că el nu este specialist în comerț și nici în finanțe. Dacă lucrurile se amplifică și se dezvoltă în planul relațiilor dintre firme, care implică cunoștințe de natură comercială sau financiară, nu le mai poți rezolva cu atașatul militar. Pregătirea lui de bază este militară și este o eroare să se încerce militarizarea unor civili numai pentru a fi trimiși în misiuni de acest gen. În sfârșit, ultima misiune nu necesită explicații. Aș adăuga, totuși, că atașatul militar trebuie să se asigure că toți militarii din țara sa, care vin în țara de acreditare, primesc tratamentul ce li se cuvine, nu numai generali. ■

Ce se mai construiește în Forțele Navale?

Cămin de locuințe în garnizoana București

Căpitan ing. Cosmin OCHEȘEL

Construcțiile, reparațiile sau reamenajările clădirilor sau infrastructurii existente în unitățile Forțelor Navale sunt câteva din domeniile logisticii navale. Deși anul 2010 a fost un an dificil din punct de vedere al resurselor, Forțele Navale au putut trece la capitolul realizării câteva proiecte finalizate pe parcursul anului trecut. Astfel s-a reușit amenajarea infrastructurii pentru implementarea sistemului SCOMAR în Forțele Navale, finalizarea căminului de garnizoană din București, reabilitarea rețelei de apă-canal din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, îmbunătățirea sistemului de iluminat în unitățile Forțelor Navale, consolidarea și reabilitarea unei construcții a Forțelor Navale din garnizoana Constanța. De asemenea, mai sunt în derulare două investiții care se prelungesc în acest an și vor avea ca termen de finalizare mijlocul anului 2011: consolidarea și modernizarea căminului de garnizoană IGAF din Mangalia, precum și consolidarea și reabilitarea unor spații de depozitare din unități ale Forțelor Navale.

Responsabil pentru execuția și reușita acestor lucrări este Serviciul

Capabilități și Sprijinul Națiunii Gazdă (HNS), din cadrul Serviciului Logistic al Statului Major al Forțelor Navale al cărui șef este colonelul Ionuț Bianu.

Așa cum v-am prezentat, una din investițiile finalizate este căminul de locuințe din garnizoana București. Acesta se află situat în sectorul 5, pe Șoseaua Antiaeriană și conform

destinației sale este un cămin de garnizoană de categoria I pentru cadrele militare ale Statului Major al Forțelor Navale (cu regim de permanență) și pentru cadrele militare ale Forțelor Navale (cu regim de tranzit). Ca orice investiție a necesitat o implicare deosebită din toate punctele de vedere. Lucrările au

început în trimestrul III al anului 2008 și au fost finalizate în trimestrul II din 2010. Durata destul de mare, necesară pentru darea în folosință a căminului, este pe deplin justificată prin volumul mare și laborios de lucrări. Transformarea unei clădiri de comandament în spațiu de locuit nu a fost o sarcină ușoară așa cum pare la o primă vedere.

Lucrările au constat în elaborarea proiectului de execuție, lucrări de consolidare, lucrări de refacere a instalațiilor interioare de alimentare cu apă, alimentare cu gaze, amenajarea unei centrale termice proprii și a unui hidrofor, precum și reconfigurarea. La finalul acestor operațiuni au fost edificate 26 de unități de cazare, garsoniere și apartamente de două camere mobilate și utilate, pregătite să primească personalul Forțelor Navale. Astfel, în a doua jumătate a lunii ianuarie se vor putea muta aici primii locatari.

Odată cu finalizarea acestui proiect, atenția se va canaliza spre finalizarea procesului de modernizare de la căminul de garnizoană IGAF din Mangalia, activitate în desfășurare, dar și spre amenajarea unor locuințe de intervenție în unele pavilioane preluate de la Comandamentul Logistic Întrunit în garnizoana Mangalia, construcția unor locuințe de intervenție, în clădirile

unor foste unități dezafectate din Constanța, precum și construirea unui mic cămin de garnizoană la Tulcea.

Chiar dacă nici 2011 nu se anunță un an generos cu resursele bugetare ale Forțelor Navale, pe parcursul acestui an sunt planificate totuși pentru a fi executate și alte lucrări importante. Printre acestea putem aminti: amenajarea facilităților pentru implementarea proiectului SCOMAR, demararea lucrărilor de consolidare și modernizare a Cercului Militar

Constanța, lucrări complexe care se vor derula pe o durată mai mare de timp, lucrări de construire a locuințelor de intervenție la Constanța – estimate fiind aproape 60 de unități locative, lucrări de consolidare și modernizare a Serviciului Fluvial Brăila. Nu trebuie uitate nici lucrările de reparații și întreținere curentă a unor cazărmi, lucrări care vor continua și în acest an.

Acestea sunt proiecte îndrăznețe dar sperăm și realizabile, care cu siguranță nu se vor opri aici. ■

Asistența medicală primară

Olivia BUCIOACĂ

Sistemul medical din Forțele Navale cuprinde asistență medicală primară asigurată prin infirmeriile sau cabinetele medicale din unitățile militare și asistență medicală specializată prin Centrul de Medicină Navală și Spitalele Militare Teritoriale (Spitalul Militar de Urgență Constanța, Spitalul Militar Galați și Spitalul Clinic de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București), spitale aflate în subordinea Direcției Medicale. Paralel cu Centrul de Medicină Navală există o colaborare cu Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială București, INMAS, în ceea ce privește expertizarea personalului aeronavigant de la Grupul de Elicoptere din cadrul Forțelor Navale.

Dar mai multe informații despre asistența medicală de specialitate în articolul din numărul viitor al revistei, pentru că în articolul de față ne-am propus să vă prezentăm pe larg asistența medicală primară.

Rolul medicului de unitate

În infirmeriile sau cabinetele medicale din unitățile militare schema de încadrare prevede un asistent medical care poate să fie civil sau subofiter și un medic cu specialitate de medicină de familie care poate să fie în relație contractuală cu Casa de Asigurări de Sănătate a Armatei, CASA OPSNAJ.

Rolul medicului de unitate în sistemul Ministerului Apărării Naționale este reglementat de Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009 - Instrucțiuni privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace. Medicul de unitate organizează și conduce activitatea personalului din cadrul cabinetului medical al unității și acordă asistență medicală curentă la nivelul cabinetului medical de unitate/infirmerie, tuturor categoriilor de personal prevăzute în ordinul mai sus menționat.

De asemenea, medicul de unitate asigură asistența medicală primară, asistența

Aspect din timpul controlului medical periodic desfășurat la Statul Major al Forțelor Navale.

medicală de urgență, desfășoară acțiuni profilactice (servicii de promovare a sănătății prin educație medico-sanitară și consiliere pentru prevenirea și combaterea factorilor de risc, imunizări conform programului specific, activități de suport de eliberare a actelor medicale etc.), întocmește necesarul de aprovizionare cu medicamente și materiale sanitare-farmaceutice folosite pentru tratamentul urgențelor medico-chirurgicale, al șocului, precum și în timpul activităților specifice unității militare, ține evidența pe documente medicale specifice cu respectarea deontologiei medicale, raportează eșalonului superior situațiile statistice medicale specifice și interacționează cu celelalte instituții de profil din cadrul MAPN. Medicul de unitate este în același timp și medic de familie pentru parte din categoriile de personal (înscrie pe lista de capacitate a acestuia), conform contractului cadru anual și normelor metodologice de aplicare a acestuia. Medicul de unitate nu este obligat să facă medicină de familie. El poate să fie simplu medic de unitate, dar în

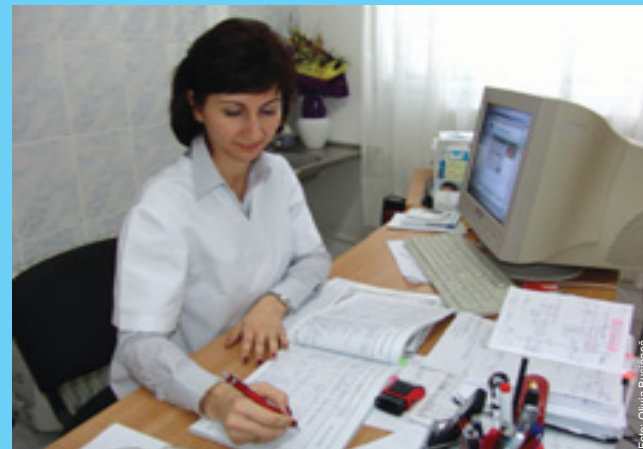
același timp are posibilitatea să intre în relație cu CASA OPSNAJ prin medicina de familie, iar acest lucru constituie un avantaj pentru că prin munca prestată cu CASA OPSNAJ aduce venituri unității din care se pot achiziționa medicamente.

Responsabilitățile cresc atunci când vine vorba de medicul șef al Statului Major al Forțelor Navale. În primul rând acesta răspunde de organizarea sistemului medical, îndeplinind mai mult funcția de manager: încadrează, asigurare cu materiale sanitare, medicamente, aparatură și autosanitare. Aprovizionarea cu medicamente se face prin contractele cu CASA OPSNAJ sau de la bugetul de stat: „*Avem o dublă înfățișare prin contractele cu CASA OPSNAJ și conform M110 care este regulamentul nostru pe linie medicală militară, trusa de urgență și antișoc se asigură de la bugetul de stat și atunci ceea ce nu avem asigurat prin trusa de urgență și antișoc se asigură prin medicamentele care se iau de la Spitalul Militar Teritorial aflat în relație cu CASA OPSNAJ*”, ne-a declarat medicul șef al SMFN, colonelul Emilia Edu.

Revenind la responsabilitățile medicului șef, acesta trebuie să centralizeze datele, să cunoască situația din teren pe baza căreia să realizeze un necesar și o prevedere de fonduri pe anul viitor. În afară de acestea, sunt tot felul de situații, rapoarte, statistici care trebuie întocmite la categoriile de forțe către Direcția Medicală și Direcția Logistică. Planificarea controlului medical periodic în colaborare cu Centrul de Medicină Navală și bineînțeles cu unitățile militare, în funcție de planul lor de instrucție anual, în așa fel încât să nu se supra-pună, intră tot în responsabilitatea medicului șef; de asemenea, planificarea activităților de dezinfecție, dezinsecție, deratizare la nivel de unitate și nave. Și peste toate acestea, medicul șef este și medic de unitate.

Controlul medical periodic și rolul medicului de unitate

Controlul medical periodic se acordă personalului angajat al unității militare și se execută, conform planificării medicului șef al

Medicul șef al Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale dr. Monica Ungureanu, medic specialist medicină de familie.

SMFN, aprobată de șeful SMFN, la Centrul de Medicină Navală. Controlul medical periodic include examene clinice și paraclinice complementare în scopul supravegherii și evaluării stării de sănătate a personalului angajat în relația cu condiția de muncă și factorii nocivi profesionali, iar rolul medicului de unitate este acela de a urmări efectuarea acestui examen medical periodic obligatoriu, conform precizărilor de profil. Dacă în timpul controlului medical periodic se depistează o boală, angajatul va primi indicațiile medicale individualizate, conștient în regim igienodietetic, rețetă sau investigații suplimentare (dacă este cazul), urmând ca în momentul în care fișa/ dosarul medical se întoarce în unitate, medicul să ia în evidență și să respecte recomandările de specialitate, să monitorizeze și să dispensarizeze afecțiunea respectivă.

Medicul șef al Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale dr. Monica Ungureanu, medic specialist medicină de familie: „*Rezultatele examinărilor sunt înscrise pe fișele medicale tip, respectiv dosarele medicale individuale, iar medicul de unitate va dispensariza ulterior afecțiunile cronice în conformitate cu precizările de profil, în scopul recuperării medicale a bolnavilor și reintegrării lor profesionale. În acest fel, medicul de unitate monitorizează starea de sănătate a întregului personal al unității și ulterior are obligația de a pune la dispoziția comandantului unității militare, precum și eșaloanelor medicale superioare date referitoare la starea de sănătate a efectivelor cu respectarea confidențialității prevăzute de actele normative în vigoare*”.

Ce se întâmplă în cazul în care un angajat se prezintă la cabinetul medical al unității cu o problemă de sănătate sau o afecțiune apărută înainte sau după efectuarea controlului medical periodic? Medicul șef al Batalionului de Sprijin dr. Monica Ungureanu, ne-a răspuns: „*Unul din rolurile medicului de unitate este asigurarea medicală, deci asistența medicală. În cazul prezentat de dumneavoastră, problemele pot fi multiple. Medicul de unitate va consulta pacientul și în funcție de competența lui profesională îi va prescrie regimul igienodietetic individualizat, tratamentul și schema de dispensarizare. În cazul în care consideră*

că i se depășește competența profesională, pacientul va fi îndrumat pentru consult de specialitate la Centrul de Medicină Navală sau Spitalul Militar Constanța”.

Asistența medicală primară la nave și în misiuni internaționale

La nivelul Flotei, asistența medicală primară este asigurată prin cabinetul medical din cadrul Comandamentului Flotei și infirmeriile de la bordul navelor. Pe lângă asigurarea asistenței medicale, echipa medicală de comandă din cadrul Comandamentului Flotei, formată din medicul șef Alina Duțu, medic specialist medicină de familie și sanitarul șef, plutonierul adjutant Daniel Fluerau, verifică modul de desfășurare a activității medicale la nivelul unităților de nave și încearcă să soluționeze problemele care apar prin emiterea de ordine, de planuri de activitate pentru a îmbunătăți activitatea medicală de la nivelul unităților subordonate și de a trimite propunerile către eșalonul superior. Plutonierul adjutant Daniel Fluerau: „*La nivelul navelor aveam de făcut doar asigurare medicală, tratamente, consultații și mai puțină activitate de birou. La Comandamentul Flotei avem și funcție de cabinet medical în care asigurăm consultații membrilor unității militare, avem și cabinet de*

medicină de familie și în plus avem și situații medicale de adunat din teritoriu. Putem să spunem că aici facem trei lucruri. Avem mai mult muncă de birou, de întocmit planuri și strategii, dar nu putem neglija nici activitatea medicală propriu-zisă”.

Asistența medicală primară asigurată prin infirmeria constă în primul rând în identificarea problemei cu care pacientul se prezintă și încercarea de a se remedia la nivelul bordului, pentru că vorbim despre navele militare. În cazul în care problema de sănătate depășește posibilitățile bordului, iar pacientul necesită tratament de lungă durată și investigații suplimentare, atunci este îndrumat către medicul de familie sau instituțiile medicale specializate Spitalele Militare din Constanța și Galați sau Centrul de Medicină Navală, dar de cele mai multe ori cazurile au fost rezolvate la nivelul bordului, așa cum ne-a spus plutonierul adjutant Daniel Fluerau, sanitar șef la echipa de comandă din cadrul Comandamentului Flotei, fost sanitar șef la fregata Regina Maria. În cazul în care cadrele militare necesită tratamente de specialitate, acestea sunt gratuite. Conform reglementărilor în vigoare cadrele militare și SGV beneficiază de asistență medicală și medicamente gratuite, exceptând situațiile în care tratamentul prevăzut nu este compensat sau se folosesc medicamente alocate.

Care este situația pe timpul misiunilor internaționale în cazul în care apar probleme de sănătate? „*Pe timpul misiunilor internaționale nu am avut probleme. Dar în cazul în care apăreau probleme și depășeau capacitățile noastre, militarii erau îndrumați către o facilități medicală din zona în care ajungeam, pentru că există un protocol între Forțele Navale Române și statele cu care avem exerciții și aplicații, în care este prevăzută asigurarea medicală pentru situațiile în care posibilitățile bordului sunt depășite. Întotdeauna când acostam în porturi, venea cineva din staff-ul medical și ne spunea «dacă aveți probleme care vă depășesc luăți legătura cu noi și încercăm să le rezolvăm». Întotdeauna am găsit sprijin din partea țărilor în care am participat la misiuni. Și invers. Militarii din țările membre ale tuturor tratatelor la care am aderat primeau tot sprijinul din partea noastră când ajungeau în România și solicitau ajutor medical. A fost întotdeauna o reciprocitate și o relație strânsă între personalul medical român și personalul medical aparținând celorlalte*

Infirmeria Fregatei Regina Maria. Caporalul Mihai Desculțu, sanitar.

Foto: Olivia Bucioacă

forțe”, ne-a răspuns plutonierul adjutant Daniel Fluerau care a fost alături de militarii pe parcursul misiunilor internaționale de când a intrat fregata Regina Maria în dotarea Forțelor Navale.

Din experiența trăită pe mare a medicului șef al SMFN, colonelul Emilia Edu, la bordul Navei Școală Mircea, în timpul marșului din primăvara anului trecut, am aflat: „A fost o experiență inedită. Nu credeam să ajung la bordul navei vreodată, însă am luat-o ca pe o provocare și nu mi-a părut rău. E drept că fiind pentru prima dată la bordul navei, mi-a fost teamă în primul rând pentru mine, în situația în care voi avea rău de mare și nu voi putea fi aptă de a acorda primul ajutor celor pe care trebuia să-i ajut în astfel de situații. Însă am avut noroc de mare bună, liniștită și nu au fost probleme. Au fost câteva mici probleme de sănătate, dar am reușit să le trecem. Am avut și un asistent foarte bun, Daniel Fluerau, cu care am colaborat foarte bine, deși era prima dată când ne întâlneam în echipă și am trecut peste toate greutățile. Ce m-a impresionat foarte mult a fost faptul că eram practic ca o familie. Once problemă cât de mică de sănătate a unuia, de la elev până la comandant, toți participam pentru rezolvarea ei. Pur și simplu o întrebare: Ce face? Era mare lucru pe mare”.

Medicamentele și aparatura bordului au fost suficiente pentru rezolvarea tuturor problemelor care au apărut inevitabil într-un voiaj lung, cu multe zile pe mare: „În momentul în care facem o ieșire pentru o perioadă mai lungă de timp ne asigurăm cu tot ce este necesar: aparatură medicală, oxigen la bord, perfuzii, aparatură de resuscitare. În cazul în care un marș este mai lung de trei luni, atunci la bord se prevede și medic stomatolog, iar dacă voiajul este de șase luni și medic chirurg, așa prevăd instrucțiunile”, a precizat medicul șef al SMFN, colonelul Emilia Edu.

Așa cum spuneam există un protocol de colaborare între sistemul medical militar din Forțele Navale și sistemul medical din țările unde navele românești acostează. Conform acestui protocol, în cazul în care există probleme grave care nu pot fi rezolvate la nivelul bordului, acestea se pot rezolva în centrele medicale din țările respective și acest lucru a fost demonstrat. Medicul șef al SMFN, colonelul Emilia Edu: „Acum doi ani am avut o situație

Medicul șef al Flotei, Alina Duțu.

de genul acesta și a fost rezolvată. A fost vorba de o afecțiune chirurgicală. În portul în care am ajuns, unitatea militară care ar fi putut să ne acorde acest ajutor nu avea chirurgie și atunci s-a mers în sistemul civil contra cost, dar asta este o problemă de asigurări și pacientul nu a avut deloc de suferit, dimpotrivă. Referitor la voiajul la care am participat, am avut o problemă. Unul din pacienți trebuia să fie văzut de un medic specialist, iar în Italia am beneficiat de ajutorul colegilor de la baza navală Brindisi, acolo având o policlinică cu chirurgie, urgență, cardiologie, stomatologie, oftalmologie. În felul acesta am putut să mergem cu pacientul să-i facem o electrocardiogramă și să vedem care este starea lui. Din fericire nu au fost probleme, electrocardiograma a fost bună și n-am avut nevoie de ajutor, dar oamenii au fost foarte draguți și ne-au primit”.

Medicamente, consultații și rețete gratuite în funcție de caz

Gratuitatea este diferențiată în funcție de caz. În situația în care un angajat militar sau civil se prezintă în timpul programului de lucru la cabinetul unității cu o afecțiune considerată urgență medico-chirurgicală, atunci va primi medicamente și materiale sanitar-farmaceutice.

ce gratuite din trusa de urgență/antișoc. Prin cabinetul medical din unitățile militare se acordă primul ajutor în caz de urgență pentru tot personalul, indiferent de arondarea acestuia la medicul de familie, dacă acesta este din unitatea militară sau din mediul civil.

Astfel, prin cabinetul medical de unitate se eliberează gratuit medicamente și materiale sanitare-farmaceutice pentru situațiile de urgență medico-chirurgicală, atât în timpul programului, cât și pe timpul misiunilor unității, din trusa de urgență/antișoc, în vederea stabilizării bolnavului și realizării condițiilor optime de evacuare medicală la Spitalele Militare Teritoriale, camera de urgență pentru consultație de specialitate. În caz de urgență medico-chirurgicală pacientul va fi transportat la Spitalele Militare Teritoriale și nu la Centrul de Medicină Navală, întrucât cabinetele Centrului de Medicină Navală funcționează după sistemul de policlinică, iar în policlinică se asigură numai consultații de specialitate nu și intervenții chirurgicale sau internări.

Dacă pacientul, cadru militar, are bilet de trimitere de la medicul de familie sau de la medicul de unitate, beneficiază de consultație și tratament gratuite. Ne referim la tratamentul medicamentos pentru că există și tratamentele chirurgicale care sunt gratuite prin internare în spital. Asistența medicală prin internare este gratuită pentru toate categoriile de personal, fie militar, fie civil. În cazul personalului civil, acesta beneficiază de consultații gratuite pe baza biletului de trimitere de la medicul de familie și de rețete compensate.

Pentru personalul angajat în Forțele Navale se pot elibera rețete conform Ordinului ministrului Apărării Naționale, nr. M.110/2009, menționat anterior, rețete care pot fi rețete tip MAPN, rețete compensate tip CNAS sau rețete simple, după caz.

Pentru cadrele militare se eliberează rețete pentru medicamentele compensate aflate pe listele de compensate A, B prin medicul de familie. Partea necompensată a medicamentului se poate deconta prin serviciul financiar al unității, adică partea care este suportată de MAPN. De exemplu, dacă compensația e de 90% sau 50% prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau CASA OPSNAJ (Casa de Asigurări de Sănătate a Armatei), 10%, respectiv 50% suportă MAPN prin serviciul financiar.

Infirmeria fregatei Regele Ferdinand. Maiorul dr. Eduard Moise, medic și plutonierul adjutant Cristi Carp, sanitar șef.

Nu același lucru se poate spune despre personalul civil contractual pentru care nu se pot elibera rețete gratuite. Civilul din unitate va primi în urma consultației rețetă compensată (pentru medicamentele prevăzute în listele Ministerului Sănătății, listele cu contribuție personală 90%, respectiv 50%, sau după caz pe programele naționale) sau rețetă simplă (pentru celelalte medicamente sau produse farmaceutice necuprinse în aceste liste). Spre deosebire de cadrele militare, civilul beneficiază doar de rețete compensate, urmând să plătească acea parte necompensată de Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau CASA OPSNAJ de 10% sau 50% în funcție de tipul de rețetă.

Prin cabinetele din unitățile militare se eliberează și rețete simple pentru întreg personalul angajat în Forțele Navale. Rețetele simple sunt rețete MAPN care cuprind medicamentele necompensate, care nu se regăsesc pe listele de medicamente compensate, listele A și B. Medicamentele necompensate se pot deconta integral de serviciul financiar al unității pentru cadrele militare, dar cu condiția ca ele să se afle pe lista nomenclatorului național de medicamente. Suplimentele alimentare nu se suportă de la buget.

Neajunsuri în asistența medicală primară

Neajunsuri există în întreg sistemul medical. Care ar fi, însă, problemele cu care se confruntă un medic într-o unitate militară? Medicul șef al Batalionului de Sprijin dr. Monica Ungureanu: „Până acum nu m-am confruntat cu probleme deosebite, sunt probleme curente de zi cu zi, dar nu pot să vă enumăr niște probleme deosebite cu care m-am confruntat pentru că până la momentul acesta nu au fost.” Spitalele în ziua de azi se confruntă cu o problemă majoră, lipsa medicamentelor. A existat această problemă la bordul navelor? „La bordul navelor pe timpul misiunilor internaționale cât și a celor care sunt pe teritoriul României nu au fost probleme cu asigurarea cu materiale. Bine acum nu putem spune că au fost asigurate în proporție de 100%, dar în proporție de 80, 90% au fost asigurate materiale și medicamente pentru urgențe și pentru tratamentul ambulatoriu. Deci la capitolul acesta putem să spunem că suntem puțin mai bine decât spitalele. Bine, totdeauna ne dorim ceva în plus, dar pentru condițiile actuale putem spune că ne descurcăm și facem față destul de bine problemelor care apar”, ne-a

Infirmeria Fregatei Regina Maria. Sergentul major Bogdan Iacob, sanitar șef și caporalul Mihai Desculțu, sanitar.

răspuns plutonierul adjutant Dan Fluerau, din perspectiva sanitarului șef de la bordul fregatei Regina Maria. La fel stau lucrurile și la cabinetul medical al Comandamentului Flotei, unde plutonierul adjutant Dan Fluerau este, așa cum am mai spus, sanitar șef în echipa de comandă a Comandamentului Flotei din august 2010: „La cabinetul medical al Comandamentului Flotei nu avem probleme cu asigurarea medicală, întrucât avem medicamente pentru urgență pentru că asta deservim, medicina de urgență primară. Iar pentru celelalte cazuri, ne referim la medicina de familie, acestea se rezolvă prin emiterea de rețete și bilete de trimitere către unitățile specializate. Deci putem să spunem că se asigură destul de bine asistența medicală atât primară, cât și secundară”.

Atâta timp cât trăim în România, vrem nu vrem ceea ce se întâmplă la nivel național se răsfrânge și asupra sistemului medical militar și pot exista mici variații în bine sau în rău față de sistemul general sanitar. „Așa cum se întâmplă și în sistemul civil în ultima vreme avem probleme de încadrare. În primul rând lipsa de încadrare cu medici și chiar cu personal sanitar mediu. Sper să ne oprim aici, să nu începem ca și în sistemul civil. În al doilea rând aprovizionarea cu medicamente și materiale sanitare-farmaceutice, care se face în limita fondurilor alocate. Nu putem spune că nu am avut medicamente, dar știți cum este întotdeauna a loc și de mai bine. În al treilea

rând, dar la fel de importantă este aparatura medicală, unde cred că am putea să mai aducem ceva îmbunătățiri, dar fiind vorba de fonduri trebuie să o luăm progresiv pentru a ajunge la nivelul pe care ni-l dorim. Chiar anul acesta am avut bani alocați pentru achiziția a trei autosanitare, din păcate nu am reușit să le achiziționăm întrucât firmele nu s-au prezentat la licitație, sperăm totuși ca anul viitor dotarea cu autosanitare să fie posibilă. Sunt greutăți ca peste tot, dar nu insurmontabile. În momentul în care ne dorim să facem ceva, dar nu reușim din prima, asta nu înseamnă că cedăm. Azi ceva, mâine ceva și astfel punem la temelie în fiecare zi câte o cărămidă”, a precizat medicul șef al SMFN, colonelul Emilia Edu.

Pentru că mai sunt multe lucruri de spus cu privire la sistemul medical din Forțele Navale, vom reveni cu un material în numărul viitor al revistei în care vom aborda asistența medicală de specialitate prin Centrul de Medicină Navală (controlul medical periodic, afecțiunile care apar cel mai frecvent la personalul angajat militar sau civil în urma controlului medical periodic, ce se întâmplă atunci când un angajat suferă de o afecțiune care necesită o perioadă mai lungă de tratament, internare sau concedii medicale sau este declarat inapt pentru serviciul militar și alte subiecte care ne privesc în mod direct), dar și sistemul medical militar de urgență din Forțele Navale. ■

Plutonierul adjutant Daniel Fluerau, sanitar șef la echipa de comandă din cadrul Comandamentului Flotei.

Infirmeria fregatei Regina Maria. Sergentul major Bogdan Iacob, sanitar șef și caporalul Mihai Desculțu, sanitar.

Foto: Ștefan Ciocan

Un nou an universitar la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Luni, 4 octombrie, a avut loc la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” festivitatea de deschidere a anului universitar 2010-2011. La activitate au participat șeful Statului Major al Forțelor Navale domnul contraamiral dr. Aurel Popa, reprezentanți ai Statului Major General, reprezentanți ai autorităților publice locale, personalități ale vieții publice și universitare constănțene, cadre militare în activitate și retragere.

Festivitatea a început cu intonarea imnului de stat de către studenții academiei pe muzica fanfarei militare. În cuvântul de deschidere, comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, comandorul profesor universitar dr. ing. Vergil Chițac a menționat: „Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este cea mai veche și prestigioasă școală de

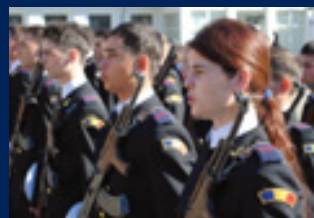
marină din România. Tradiția instituției noastre acumulată în cei 138 de ani, din care 56 de învățământ superior prin eforturile generațiilor de dascăli dar și ale generațiilor de studenți nu reprezintă singurul argument convingător. Academia Navală și-a adus o contribuție importantă la formarea elitelor marinei române, la dezvoltarea armatei și a industriei maritime. Astăzi instituția cunoaște un amplu proces de modernizare aflându-se într-un permanent dialog cu societatea românească, cu universități din țară și din lume de același profil sau asemănător”.

Un moment încărcat de emoție a fost reprezentat de cuvintele adresate în fața studenților de boboci academiei, aceștia exprimând cu tărie și convingere dorința de a nu dezamăgi și de a progresa pe parcursul anilor de studii. Cu siguranță

ca orice început nu le va fi ușor bobocilor, dar fiind sprijiniți de colegii mai mari și călăuziți de dascăli vor reuși să răzbată lungul drum al formării lor ca ofiteri, dar și ca oameni.

Le dorim studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” mult succes în instruire, precum și multe reușite în cariera aleasă. (C.O.)

Sâmbătă, 23 octombrie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat ceremonialul depunerii jurământului militar. În prezența invitaților oficiali, printre care s-au numărat contraamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, generalul de flotilă aeriană Dănilă Ștefan, locțiitorul șefului Statului Major General, contraamiralul dr. Nicolae Vălsan, locțiitorul pentru resurse al șefului Statului Major General dar și și a rectorului Academiei Navale, comandorul dr. Vergil Chițac, cei 38 de studenți ai anului I, dintre care 4 fete, au jurat credință patriei în aceeași atmosferă solemnă. Evenimentul are o rezonanță profundă în viața oricărui militar și marchează practic intrarea în marea familie a Armatei Române. Ceremonialul s-a încheiat cu defilarea efectivelor școlii prin fața tribunei oficiale. (B.D.) ■

Promovarea carierei în Forțele Navale la SAFAN

În cadrul festivităților prilejuite de sărbătorirea a 150 de ani de existență a Forțelor Navale Române, în garnizoana Mangalia s-au executat activități de promovare a imaginii Forțelor Navale și de configurare a bazei de recrutare a tinerilor pentru a urma o carieră militară. Astfel, la Cercul Militar Mangalia au avut loc un spectacol de muzică și poezie, concursuri de eseuri și pictură cu tema „Armia Română între ieri și mâine”, acțiuni la care au participat elevi de la liceele din localitate. În ziua depunerii jurământului militar de către soldații voluntari seria septembrie 2010, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” a fost organizată „Ziua porților deschise”,

o prezentare de filme documentare cu specific militar cu instantanee din activitățile de instrucție și a fost inaugurată sala de tradiții militare a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. De asemenea, în perioada 19-21 octombrie, s-au desfășurat activități de promovare a Armatei României și de recrutare a tinerilor elevi pentru instituțiile militare de învățământ de marină și pentru profesia de soldat gradat voluntar la școli și licee din județul Constanța. Promovarea a fost efectuată de ofițeri din cadrul Școlii de Aplicație Forțelor Navale și cursanți (aspiranți) de la cursul de bază prin prezentări și distribuirea de materiale informative având ca temă „Cariera în Forțele Navale Române”. (M.I.)

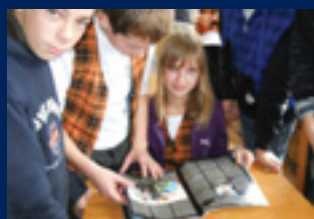

Foto: Ștefan Ciocan

Expoziția concurs la care au participat cu creații artistice studenții Facultății de Marină Militară.

Olivia BUCIOACĂ

Pe 17 noiembrie, s-au sărbătorit 138 de ani de la înființarea primei instituții de învățământ a Marinei Române, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Cu acest prilej, în perioada 12-17 noiembrie, în cadrul instituției de învățământ au fost organizate activități culturale, lansări de carte, expoziții și concursuri sportive. Astfel, pe 12 noiembrie, biblioteca Comandor Eugeniu Botez a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a găzduit lansarea mai multor lucrări în prezența profesorilor și studenților academiei. A fost lansată lucrarea „Elita Marinei Regale Române în rezistența anticomunistă”, apărută la Editura Militară, București sub semnătura comandoului dr. Marian Moșneagu, șeful Serviciului Istoric al Armatei, care ne-a și declarat: „«Elita Marinei Regale Române în rezistența anticomunistă» este dedicată personalităților Marinei Române, fiind o retrospectivă în documente de arhivă, din arhivele militare și C.N.S.A.S., a modului abuziv în care au fost epurate din armată după 1945 cadrele de valoare cele care au făcut fapte de glorie pe frontul maritim al Mării Negre și au fost înlăturate abuziv din armată pe criterii strict politice. Oamenii care au făcut pușcărie, care au pățit și au fost privați de drepturile elementare, inclusiv de pensie alimentară și acest act editorial constituie o reabilitare morală, postumă, în semn de respect pentru cei care au fost gloria Marinei Militare Române.”

Lucrarea se adresează în mod deosebit istoricilor și muzeografilor, dar și studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” care vor urma cariera de ofițer de marină.

Lansarea lucrării „Elita Marinei Regale Române în rezistența anticomunistă” semnată comandor dr. Marian Moșneagu, șeful Serviciului Istoric al Armatei.

Momente artistice prezentate de studenții de la Facultatea de Marină Militară.

Activitățile au continuat pe 16 noiembrie cu o întâlnire sugestiv intitulată „Prezent și viitor în domeniul naval” între studenții academiei și comandanți din Forțele Navale, comandanți de cursă lungă, reprezentanți ai Ligii Navale Române și Sindicatului Liber al Navigatorilor. În cadrul întâlnirii deloc formale s-a pus accent pe promovarea conștiinței marinărești atât la nivel de marină militară cât și comercială și s-au făcut aprecieri cu privire la rolul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în formarea profesională a viitorilor marinari. Poate cel mai important a fost faptul că prin dialogul cu specialiștii din domeniul maritim atât militar cât și comercial studenții au primit informații importante și sfaturi de urmat în cariera de marinari.

Seria manifestărilor ocazionate de aniversarea a 138 de ani de învățământ de marină a culminat pe 17 noiembrie cu o festivitate organizată de studenții Facultății de Marină Militară, în Aula Magna a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, prin care au încercat să prezinte câteva din aspectele vieții din academia navală și să ofere ocazia celor prezenți de a privi o parte din această lume prin ochii lor. În deschidere, comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, comandorul prof. univ.dr.ing. Vergil Chițac a transmis mesajul său membrilor comunității academice în care a vorbit despre trecutul, prezentul și viitorul instituției de învățământ, programe de studii, baza materială cu cele mai noi achiziții, simulatoarele, realizări și perspective. De asemenea, s-a dat citire mesajului șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Aurel Popa, urmat de alocuțiunile reprezentanților academice de la Facultățile de Marină Civilă și Marină Militară. Programul a continuat cu momente artistice, clipuri de prezentare a Forțelor Navale Române și academiei, filmele „Culori-culoare” și „Schimb de arme”, creații ale studenților Facultății de Marină Militară, care au fost și premiate. De asemenea, au fost premiate și cele mai bune lucrări din cadrul expoziției de creație artistică, iar studenții au fost recompensați cu diplome de excelență. În încheiere, au fost acordate diplome de merit studenților care au obținut rezultate deosebite în anul universitar 2009-2010.

Prioritățile Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru următoarea perioadă le-am aflat de la comandorul conf.univ.dr.ing. Vasile Dobref, decanul Facultății de Marină Militară: „Performanță, stabilitate, continuare, eficiență... În câțiva termeni așa putea să definească dorința de a răsplăti ceea ce s-a concretizat prin acordarea de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior a diplomei Grad de încredere ridicat ne obligă, trebuie să continuăm munca, trebuie să ne dezvoltăm, trebuie să creștem performanța educației.”

La mulți ani Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” la împlinirea vârstei de 138 de ani, viață lungă și plină de realizări. ■

Acordarea diplomelor de merit studenților care au obținut rezultate deosebite în anul universitar 2009-2010.

Programul sectorial ERASMUS la prezentul continuu

Interviu cu domnul comandor prof. univ. dr. ing. Vergil CHIȚAC, rectorul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV

- Domnule rector, acum trei ani revista noastră „lua pulsul” programului sectorial ERASMUS la care Academia Navală „Mircea cel Bătrân” tocmai începuse să participe. Care sunt noutățile, în acest moment, în derularea acestui program european?

- Mai întâi, aș dori să reamintesc succint cititorilor revistei „Marina Română” jaloanele temporale ale aderării școlii noastre la acest program. În anul 2007, în urma apelului Comisiei Europene pentru programul de învățare pe tot cuprinsul vieții (Lifelong Learning Programme), derulat pe perioada 2007 – 2013, Academia Navală a inițiat procesul de deschidere europeană prin aplicarea și obținerea Cartei Universitare Erasmus – Extinsă. După acest prim pas am putut solicita fonduri europene - pentru sub-programul sectorial ERASMUS, destinat învățământului superior - de la Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP), autoritatea care monitorizează desfășurarea programelor de învățare continuă la nivel național. De atunci și până azi am reușit să încheiem contracte de finanțare în fiecare an și suntem încrezători că vom participa la programul ERASMUS până la final, în anul universitar 2013-2014.

- Odată obținută Carta Erasmus, participarea la program nu este garantată pe întreaga perioadă?

- Nu, reînnoirea contractelor cu ANPCDEFP se face an de an, și doar în cazul în care respectă obiectivele de calitate declarate anterior și, bineînțeles, dacă desfășurarea mobilităților și managementul financiar sunt făcute „ca la carte”. Acest fapt ne determină să păstrăm procedurile dovedite a fi corecte și să folosim experiența acumulată până acum pentru îmbunătățirea continuă a derulării programului ERASMUS. Pe de altă parte, suntem auditați constant de către ANPCDEFP, cu care avem o relație specială, bazată pe profesionalism și încredere reciprocă. Iar cum Agenția

Națională ne-a aprobat participarea pentru al treilea an consecutiv, pe tot decât să fiu optimist pentru viitor.

- Să revenim la aspectele de actualitate. Care sunt coordonatele prezente și drumul pe care se află programul ERASMUS acum?

- Momentan derulăm numai mobilități cu studenții Facultății de Marină Civilă care execută practica în domeniu la companii de navigație europene, denumite „plasamente”. Numărul lor a continuat să crească de la an la an, astfel încât emulația dată de calitatea de a fi „student Erasmus” este tot mai mult prezentă în aspirațiile educaționale ale studenților civili. Să vă ofer niște cifre: În primul an, 2007-2008, am „spart gheața” cu 10 plasamente, urmând ca ulterior ele să fie în număr de 30, iar în anul universitar care s-a încheiat să avem 54 de studenți care au beneficiat de granturile Erasmus.

- Bănuiesc că „programele de cadete” ale companiilor de navigație au avut de suferit din cauza crizei economice globale pe care o traversăm. Cum ați reușit să măriți totuși numărul de plasamente, în aceste condiții foarte limitative?

- Aveți dreptate. Scăderea cererii de cadete de la fiecare companie ne-a impus să ne adaptăm, așa că am trecut de la o dezvoltare intensivă la una extensivă. Prin eforturile conducerii Academiei Navale și ale structurii destinate derulării

programului Erasmus – mă refer la Biroul de Programe Comunitare – am reușit să încheiem acorduri de colaborare cu mult mai multe companii. Dacă, în 2007, am început colaborarea cu 7 companii, acum există circa 30 de agenți economici europeni la care studenții noștri pot efectua plasamente.

- Spuneți că doriți să extindeți și paleta de mobilități. Care este strategia dumneavoastră, ca nou rector al unei universități care, în urma evaluării ARACIS de anul trecut, a primit calificativul „grad de încredere ridicat”?

- Într-adevăr, o direcție fundamentală de dezvoltare durabilă a oricărei universități este vizibilitatea sa pe plan internațional. De aceea, strategia de dezvoltare a învățământului în Academia Navală se referă și la intensificarea măsurilor de colaborare cu instituții de învățământ superior de marină din Europa. Deja în ultima lună am contactat academile navale ale Bulgariei, Greciei și Franței, cu care urmează să analizăm arile comune propice mobilităților de studenți, cadre didactice sau de cercetători și apoi să începem cooperarea educațională. Acordurile inter-instituționale ERASMUS previzionate vor aduce în plus o importantă resursă economică externă, fără de care toate planurile noastre ar rămâne doar niște intenții nobile. Vom putea extinde astfel plasamentele pe care le derulăm actualmente și la mobilități de studii pentru studenții Facultății de Marină Militară. În același timp, corpul profesoral va avea la dispoziție mediul universitar optim pentru dezvoltarea profesională. Am toată încrederea că vom fi capabili ca printr-o mai mare deschidere internațională să beneficiem, dar și să contribuim totodată, la un spațiu educațional naval comun, pe care-l evocăm mereu ca fiind o necesitate de prim rang. Este timpul ca adierea deschiderii internaționale să crească în tărie, să se transforme într-un alizeu. De aceea, programul sectorial ERASMUS, ca și toate mijloacele de cooperare pe linie de educație și instrucție navală, face parte neștirbită din „credo”-ul meu educațional pentru școala pe care o servesc de 25 de ani, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. ■

Master... cum laude

Căpitan-comandor Ion BURGHISAN
Comandamentul Flotei

Absolvirea masteratului Facultății de Comandă și Stat Major la Universitatea Națională de Apărare (UNAp) este considerat o veritabilă rampă de lansare către funcțiile de comandă și decizie în Armată.

Promoția cu numărul 113 a acestei forme de pregătire, promoție ce poartă denumirea „Henri Coandă-100”, a absolvit masterul în vara acestui an, iar acum aplică deja, în unitățile de marină, cele acumulate pe parcursul a doi ani de studii. Subliniem aceste ultime cuvinte pentru că istoria va consemna această promoție ca fiind ultima care parcurge masteratul, în conformitate cu legislația actuală, în doi ani. Începând cu anul universitar 2010-2011, succesorii promoției 113 își vor concentra pregătirea în cadrul UNAp pe durata unui singur an.

La capitolul „premiere” este necesar să adăugăm și totodată să subliniem (ca motiv de mândrie) apariția pe placa de onoare a UNAp a numelui primului ofițer de marină șef de promoție. Ministrul Apărării Naționale, Gabriel Oprea, a răsplătit eforturile depuse constant de căpitan-comandorul Cristian Lișman pe durata celor doi ani de studii prin acordarea, în cadrul festiv, a unui cadou simbolic, reprezentat de un stillet personalizat și o busolă.

Încheierea masteratului îi lansează pe ofițerii absolvenți în carieră, dar lasă în același timp în urmă amintirea a doi ani de veritabilă studenție, cu perioade agitate de examene, cu timp de calitate petrecut alături de colegi și de instructori (atât la cursuri

cât și în afara acestora), cu lungi perioade dedicate pregătirii teoretice, lucru aproape imposibil în perioadele de instrucție de la unitate.

Testul final, testul lucrării de disertație a scos în evidență lucrarea „Orientări și tendințe privind rolul Forțelor Navale Române în promovarea unui climat de securitate în zona Mării Negre”, prin actualitatea, aplicabilitatea și originalitatea acesteia. Autorul, căpitan-comandorul Liviu Coman a fost recompensat de către președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război, general (r) Marin Dragnea, cu diploma de excelență și placheta „Patrie, Onoare și Jertfă”. ■

La SMMMFN a avut loc

BALUL BOBOCILOR

Gabriela STANCIU
Școala Militară de Maiștri Militari
a Forțelor Navale

Vineri 5 noiembrie, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat cea de-a treia ediție a Balului Bobocilor pentru elevii din anul I de studii.

Alături de elevii Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale au participat eleve ale Colegiului Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, Grupului Școlar „Gheorghe Duca” și ale Colegiului Tehnic „Vasile Pârvan” din Constanța, cu care instituția militară desfășoară activități de colaborare de peste trei ani, în baza unui parteneriat benefic, atât din punct de vedere educațional, dar și formal, prin implicarea elevilor în activități comune culturale – sportive, de cunoaștere reciprocă și tematici diferite.

Din programul balului nu au lipsit muzica și dansul, dar și desemnarea câștigătorilor concursului de „Miss” și „Mister Boboc 2010”. Perechea serii, eleva Ionela Rusu și elevul Iuliu Octavian Burlacu, s-au bucurat împreună cu colegii și invitatele liceene de o seară frumoasă, fiindu-le alături comandantul școlii, comandorul Marian Bardon și profesorii însoțitori ai colegiilor partenere.

„Emoții și iar emoții de mai bine de trei luni, mai întâi examenul de admitere, apoi deschiderea anului de învățământ și, nu în ultimul rând, emoțiile depunerii jurământului militar. Pentru mine totul se leagă așa cum mi-am dorit pe plan profesional, mai ales ținând cont și de faptul că provin din rândurile soldaților și gradaților voluntari. Mi-am urmărit și realizat țelul – promovarea examenului de admitere - prin muncă multă, studiu la materiile de examen, seriozitate. Dar pregătirea în profesia de maistru militar nu se oprește aici. Asimilarea cunoștințelor specifice, teoretice și practice, îi vor permite inițierea și perfecționarea competențelor profesionale necesare maistrului militar de marină. Și acum alte emoții - Miss Boboc -, de data asta împărțite împreună cu colegii și colegile mele din școală”, au fost câteva din impresiile luate la cald domnișoarei boboc, Ionela Rusu printre zâmbete și flori. Nu mai puțin emoționat, „Mister Boboc”, cu o ținută fizică impecabilă, a încântat colegii și invitatele liceene cu prestația la proba de dans, confirmând anii de pregătire la dans sportiv. „Am legat pasiunea pentru dansul sportiv, de pregătire fizică în general, cu pasiunea pentru disciplină, rigoare și perseverență. Aceste deziderate ale personalității mele știu că mi le pot desăvârși numai în sistemul militar. Acum, elev în anul I de studii, îmi doresc să mă pregătesc cât mai temeinic, să profit de calitatea corpului profesoral din școală și de baza tehnico-materială și sportivă. Știu că am făcut alegerea potrivită firii mele și îmi voi păstra banderola „Mister Boboc” în cutia cu amintiri din timpul școlii”.

Amintiri plăcute, momente de neuitat din viața cazonă a elevilor - viitorii maiștri militari de marină -, o experiență ce se dorește a fi repetată de Dragobete. ■

Veliere de legendă

Foto: Gorch Fock

GORCH FOCH De ce *Gorch Fock II*?

Bogdan DINU

Dacă rubrica se referă la veliere de legendă atunci cu siguranță *Gorch Fock* se încadrează în această categorie. Cu atât mai mult cu cât este vorba nu de una, ci de două nave care poartă în prezent acest nume, ambele navigând pe mările și oceanele lumii. Oficial, *Gorch Fock* este nava școală cu vele a Marinei Militare germane, construită în anul 1958. Neoficial mai este cunoscută și drept *Gorch Fock II*, tocmai pentru a o deosebi de *Gorch Fock I*, nava-soră mai bătrână, construită în anul 1933, preluată de sovietici în anul 1945 ca despăgubiri de război și, ulterior, de ucrainenii care au redenumit-o *Tovarisch*, nume care l-a purtat până în 2003 când a fost cumpărată de către o asociație germană, transformată în navă muzeu la Stralsund unde a și revenit la vechiul nume; anul trecut, în 2009, după încheierea procesului de restaurare, a navigat din nou până în portul Belfast. Dar despre *Gorch Fock I* vom reveni poate într-un articol separat. Pentru a nu crea confuzii în rândul cititorilor noi vom continua să ne referim la actuala navă școală germană drept *Gorch Fock II* chiar dacă din punct de vedere oficial nu este chiar corect. Ambele nave au fost denumite în onoarea scriitorului german Johann Kinau care a scris sub pseudonimul Gorch Fock și care a murit pe mare în timpul bătăliei navale a Jutlandei în anul 1916.

Foto: Gorch Fock

Statistică germană

Nava a efectuat 146 de voaje de instrucție (statistica până în 2006), inclusiv un marș în care a realizat o circumnavigațiune a Terrei, în 1988. Raportate la cei 52 de ani de existență a navei, numărul marșurilor de instrucție pare impresionant și chiar este. Explicația constă în faptul că în fiecare an nava execută mai multe voaje de instrucție (și nu doar unul singur cum este cazul *NS Mircea*) cu durate diferite, de la câteva săptămâni la câteva luni, aproape pe tot parcursul anului. De asemenea, de foarte multe ori ceea ce noi denumim un marș complet în cazul germanilor se împarte în două, până la și de la destinația finală, și sunt numărate separat, poate și din cauza schimbării cadeților de la bord. A înconjurat

o singură dată Pământul, respectiv marșurile 80-83, între 23 iulie 1987 – 27 iunie 1988, cu o durată a marșului de 336 de zile, 33566 de mile marine, 20 de escale în 15 țări de pe cinci continente (al doilea ca durată, pe primul loc situându-se marșul din 18 aprilie 1996 – 26 martie 1997, în cronologia germană marșurile 105-108, de la Kiel la Bangkok și înapoi cu o durată de 342 de zile, 35884 de mile marine, 18 escale în 16 țări de pe patru continente), tocmai datorită existenței mai multor marșuri pe an cu o durată limitată și nevoilor de instruire ale Marinei Militare germane.

Din această cauză a ajuns și o singură dată în Marea Neagră, în anul 1999, inclusiv la Constanța (este vorba de marșul de instrucție cu numărul 118 desfășurat între 28 august și 28 octombrie 1999 pe itinerariul Kiel – Brunsbüttel – Cuxhaven – Lisabona – Tuzla (Turcia) – Constanța – Poti – Istanbul – Veneția). În luna august 2008, la Warnemünde, lângă Rostock, unde se aflau la cheu marile veliere participante la Hanse Sail 2008 din Germania, am avut ocazia să iau un interviu comandantului navei *Gorch Fock*, comandorul Norbert Schatz, unul dintre cei mai longevivi la comandă dacă ne gândim că a preluat nava în februarie 2006 și încă se afla la bord în toamna aceasta (ca o paranteză, nava a avut până în prezent 12 comandanți, cu o durată medie de aproximativ 4 ani iar ofițerul de relații publice de la bord ne spunea

că este singura navă din Marina Militară germană comandată de un comandor). Deși știam câte ceva despre motivele pentru care nava a ajuns o singură dată în Marea Neagră din interviul realizat în 1999 cu comandantul de atunci al navei, căpitan-comandorul John Schamong (vezi și revista *Marina Română* nr.64, decembrie 1999) am repetat întrebarea la o distanță de aproape zece ani. „Este adevărat, deși am fi vrut, nu ne-am putut ține promisiunea de a reveni în Marea Neagră. Explicația este că a fost redusă perioada în care noi avem cadeți la bord, deci aceasta este mai scurtă dar în același timp noi avem un itinerar de realizat într-un anumit interval de timp și este imposibil să ajung în Marea Neagră cu cadeții la bord și să mă și întorc în Germania. Putem spune că ce s-a întâmplat în 1999 a fost o excepție deoarece, dacă ne raportăm la acel moment, perioada în care cadeții se află la bord a fost redusă la jumătate în prezent.” ne-a declarat comandorul Norbert Schatz.

De regulă, nava participă vara la festivalurile maritime importante din Germania și din lume. În general, primăvara, cadeții de la școala de maștri de marină de la Parow se imbarcă pentru practică, în marșuri desfășurate între luna martie și sfârșitul lunii mai până în iunie iar de la

Foto: Daniela Chie

Comandorul Norbert Schatz, comandantul navei și Bogdan Dinu în timpul unui interviu la bordul navei în august 2008 la Warnemünde.

sfârșitul lui august până în decembrie, cam cu o săptămână înainte de Crăciun, sunt ambarcați pentru marșuri de instrucție cadeții de la Academia Navală germană de la Flensburg. 14.500 de cadeți s-au antrenat la bordul navei. În prezent nava desfășoară marșurile cu numerele 156-157, fiind plecată din data de 20 august din Kiel, cu un echipaj de 229 de marinari, cu următorul itinerar: Bremerhaven-Ponta Delgada (Portugalia)-Las Palmas (Spania)-San Salvador de Bahia (Brazilia)-Buenos Aires (Argentina)-Montevideo (Uruguay)-Ushuaia (Argentina)-Valparaiso (Chile)-Callao Lima (Peru)-Acapulco (Mexico)-Cartagena (Columbia)-Fort Lauderdale (SUA)-Hamilton (Bermude)-Ponta Delgada-Bremerhaven, unde urmează să ajungă în iunie 2011 (de notat că va naviga pentru prima dată în apele Capului Horn). Și dacă tot suntem la capitolul statistică vă putem oferi mai multe cifre așa cum le-am găsit pe site-ul oficial

al Marinei Militare germane: 439 de escale în 180 de porturi din 62 de țări de pe cinci continente; 741106 mile marine parcurse, dintre care 466645 cu vele și 274460 cu motor;

**De ce și cum a apărut
Gorch Fock II**

După cum se cunoaște, după cel de-al doilea război mondial Germania a pierdut toate navele școală în contul reparațiilor de război. În acest context apare firească decizia Marinei Militare germane (Bundesmarine) din 1957 de a construi o nouă navă școală utilizând planurile vechiului *Gorch Fock* din anul 1933. Ceea ce a rezultat a fost însă o versiune modernizată a navei *Albert Leo Schlageter*, o navă soră ușor modificată a vechiului *Gorch Fock*. Sunt cinci nave surori în această clasă de nave. În prezent acestea sunt: *Gorch Fock I* (ex. *Tovarisch* sau 1933 cum mai este în-

la 26 iulie 1932 în Marea Baltică) la cea de a doua navă au fost operate suplimentar pe ultima sută de metri câteva modificări în proiect după dezastrul navei *Pamir* din 1957, în ceea ce privește rezistența corpului și echipamentul de salvare de la bord.

Nava (ca toate celelalte ale seriei) a fost construită la șantierul Blohm&Voss din Hamburg. Chila a fost pusă pe data de 6 martie 1958, lansată pe 23 august 1958 și intrată în serviciu pe 17 decembrie același an. Portul de ataș este Kiel și este interesant de menționat că partea superioară a arborelui trinchet și a arborelui mare poate fi coborâtă pentru ca nava să poată trece pe sub podurile de peste canalul Kiel. Din punct de vedere tehnic nava este de tip barc cu trei catarge, cu un corp din oțel lung de 81,26 metri (la linia de plutire) sau 89,32 lungimea totală inclusiv cu bompresul, 12 metri lățime, 5,50 metri pescaj și un deplasament de 1860 de tone. Înălțimea arborelui mare

mai ales că nava ieșise din șantier de câteva luni. „Nu este adevărat că s-au cheltuit 20 de milioane de euro la ultima vizită în șantier. Acum opt ani (anul 2000, n.r.) am avut reparația capitală care s-a apropiat de această sumă. De regulă la fiecare doi ani intrăm în șantier pentru întreținere și reparații curente, un fel de facelift dacă vreți, și în astfel de cazuri în mod normal suma cheltuită este de aproximativ 3-4 milioane de euro.”

În timp nava a suferit mai multe modificări și modernizări care au ținut pasul cu tehnologia iar la bord întâlniști echipamente de navigație de ultimă generație. A fost schimbat inclusiv motorul în anul 1991 cu unul cu șase cilindri care produce 1660 de cai putere, bucătăria navei a fost redusă ceea ce a condus la mărirea spațiului din cazarma cadetilor. Oficial *Gorch Fock II* este o navă din clasa Tip 441 și are numărul de bordaj A60 (evident nu îi veți găsi piturat pe bordajul navei!).

Gorch Fock în navigație cu vele.

țălnită, tocmai pentru a evita confuzia cu actualul *Gorch Fock*), *Gorch Fock* (II sau 1958), *Eagle* (ex *Horst Wessel*), *Mircea*, *Sagres III* (ex *Albert Leo Schlageter*). Mai poate fi menționat și *Herbert Norkus* (o altă navă a seriei, lansată prematur la apă în 1939 pentru a elibera docul necesar construcției de submarine, neterminată, avariata de un bombardament aerian la Hamburg și deși vândută până la urmă Braziliei după război a fost umplută cu grenade și bombe cu gaz și scufundată intenționat, în final, considerată terminată, în strâmtoarea Skagerrak în 1947; interesant este faptul că o parte din piese, cum ar fi vergile și alte componente ale arboradei care nu fuseseră montate deja au fost folosite mai târziu la construcția lui *Gorch Fock II*).

O altă informație prezentă pe mai toate site-urile de pe internet, perfect adevărată de altfel, se referă la cât de sigură este nava. Atât prima cât și a doua navă au fost construite, coincidență sau nu, după două dezastru maritime de răsunet. Deși vechiul proiect din 1933 era considerat foarte sigur încă de la vremea respectivă (după dezastrul navei-școală *Niobe* când au murit 69 de oameni, scufundată

este de 45,30 metri. Inițial avea o suprafață velică de 1952 m² din vele vegetale. Mai târziu au fost înlocuite cu vele sintetice din dacron iar suprafața velică a crescut la 2080 m². Velele sunt în număr de 24. Viteza maximă este de 13 noduri cu motor și de 15 noduri cu vele. La bord pot fi ambarcate maxim 230 de persoane (de regulă la bord se află 120 de cadeti). Ca peste tot în ultimele decenii în echipajul permanent, ca și printre cadeti evident, se află și femei. De exemplu în 2008 în echipajul permanent se aflau șase femei maiștri militari.

Cât costă o astfel de navă?

De pe site-ul oficial al Marinei Militare germane aflăm că, la momentul construcției adică în 1958 nava a costat 8,5 milioane de mărci germane iar în prezent, din aceeași sursă, suma este evaluată la 50 de milioane de euro. Și pentru că printre iubitorii marilor veliere circulă destul de multe zvonuri legate de sumele alocate pentru repararea și întreținerea unor astfel de nave l-am întrebat pe comandorul Norbert Schatz care este adevărul în cazul *Gorch Fock*,

Să mai menționăm că nava s-a aflat pe bancnota de 10 mărci din a treia serie (1960-1990) devenind astfel una dintre cele mai cunoscute și „portretizate” nave. O întâlnim în toate albumele Tall Ships și chiar și în catalogul firmelor de machete statice, uneori în mai multe variante și la scări diferite ceea ce spune aproape totul despre cât de cunoscută și populară este în întreaga lume. Doar enumerarea voiajelor și marșurilor de instrucție sau evenimentele nautice majore la care a fost prezentă s-ar întinde pe câteva pagini bune din revista noastră. În anul 2008 când a sărbătorit 50 de ani de la intrarea în serviciu (vezi și revista Marina Română, nr.6 (128) pe 2008, p.41 și nr.3 (133) pe 2009, p.47) au fost realizate, pe lângă un album al navei, o emisiune numismatică reprezentată de o monedă omagială cu valoarea de 10 euro dar și una filatelică specială cu totul deosebită. Se adaugă o revistă dedicată împlinirii a 50 de ani de la intrarea în serviciu.

Galion și tragedii

Privind galionul navei care reprezintă un albatros stilizat ai impresia că este realizat din bronz, datorită culorii, sau cel

Gorch Fock la cheu la Warnemünde în timpul festivalului Hanse Sail Rostock 2008 din Germania.

„Spațiul de noapte” din cazarma cadetilor.

Clopotul navei de la puntea centru în anul 2008, înainte de a fi înlocuit în 2010.

puțin din metal. Nici vorbă de așa ceva. În istoria de 52 de ani a navei galionul a fost pierdut, deteriorat și înlocuit de mai multe ori (mai exact de șase ori) și chiar refăcut din materiale diferite. Primul albatros, cel din 1958, a fost pierdut câțiva ani mai târziu și înlocuit cu unul din lemn, la fel ca și primul. În 1969 a fost înlocuit cu unul realizat din poliester pentru reducerea greutateii. În timpul reparațiilor din anul 2000 galionul s-a spart și a fost înlocuit cu unul din lemn. Și acesta a fost pierdut în furtuna din 11 decembrie 2002 și înlocuit cu unul tot din lemn care a rezistat însă doar până

Instantaneu cu timona.

ales că, după cum am văzut din fotografii, *Gorch Fock II* chiar a navigat alături de navele-surori cum ar fi *Eagle* sau *Sagres III*.

Un tur virtual

Un simplu tur al navei este de natură să ducă inevitabil la comparații cu propria noastră navă-școală. Înainte de a urca pe navă este imposibil să nu remarci schela dublă, cu două senzuri, care facilitează extraordinar ambarcarea și debarcarea personalului dar mai ales a vizitatorilor și turiștilor și care reduce semnificativ timpul de așteptare și cozile din porturi, fluidizând practic circuitul de vizitare. Iar cine crede că acesta este un aspect minor înseamnă că nu a văzut niciodată cozile de sute de vizitatori care se formează la marile festivaluri maritime. Probabil că aceasta ar fi cea mai bună soluție și pentru *NS Mircea* deoarece nu ar strica aspectul marinăresc tradițional al navei (cum ar fi o a doua schelă în prova) și ar putea fi amarată și

Consola navalizată de pe duneta tribord care afișează toate informațiile și indicatorii necesari navigației și conducerii navei.

fixată pe timpul navigației în același loc ca și acum (ca și la *Gorch Fock II* de altfel). Puntea centru pare și chiar este mai mare dar ceea ce ne-a atras atenția este ceea ce noi numim cazarma cadetilor. Aici întâlnim două secțiuni transversale pe axul navei separate complet de un perete cu o singură intrare. Prima secțiune este cea dedicată „spațiului de zi”, studiului și serviciului mesei, cu un culoar central și și două spații simetrice în fiecare bord cu mese și bănci fixe (acces la internet wireless, automate de ceai, cafea, etc.) iar a doua „spațiului de noapte” cu hamace care nu diferă de cea de pe *NS Mircea*. La o trecere rapidă observăm în borduri nișe speciale cu mașini de spălat și uscătoare „navalizate” din inox, cu acces liber. Chiar la urcarea pe dunetă, în ambele borduri, acolo unde la noi se află alidadele, întâlnim console navalizate care afișează toate informațiile și indicatorii necesari navigației și conducerii navei. În locul timonei mici de la noi întâlnim nu una ci trei timone de mari dimensiuni (asemănătoare celei care se află în camera cârmei de pe *NS Mircea*) manevrate de 4, 6 sau chiar 8 timonieri. Cabina de comandă este asemănătoare dar compartimentarea de sub dunetă și chiar la sala mașini este diferită. Ca o pată de culoare să mai spunem că în aprilie 2010 clopotul original al navei de la puntea centru a fost înlocuit cu unul nou care, după cum sustine șeful de echipaj are aceeași tonalitate! ■

AVIZOUL „ROMÂNIA”

România, prima navă cu vapori a MMR (1864).

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Unirea Moldovei și a Țării Românești în anul 1859 și domnia lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) au reprezentat pentru noua entitate statală românească o etapă importantă în amplul proces de reformare și modernizare instituțională și legislativă, cu implicații benefice și în plan social, economic și militar, respectiv pentru dezvoltarea Marinei militare și comerciale.

Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a semnat mai multe ordine privitoare la organizarea și la dezvoltarea Flotei, prin Înaltul Ordin de zi nr. 173 din 22 octombrie 1860 privind definitivă unificare a flotilelor celor două principate formându-se nucleul Flotei militare române moderne.

Concomitent cu fundamentarea noilor structuri ale organismului mliar, au fost jalonate coordonatele viitoarei dezvoltări a porturilor, înnoirii și consolidării parcului de nave, dotării, echipării și pregătirii cadrelor, instruirii trupelor etc.

Un nume simbol

În contextul punerii în operă a primului program naval al României, un eveniment memorabil l-a constituit lansarea, la 2 august 1864, a primei nave cu mașini cu abur, cu care a fost dotată tânăra Flotilă a Principatelor. La dorința domnitorului, acest bastiment a fost botezat *România*, în memoria zilei de 24 ianuarie 1862, când s-a desăvârșit unificarea Moldovei și Valahiei și când țara noastră a primit oficial numele de România.

Bastimentul *România* a fost amenajat din fosta navă de comerț *Ceocan*, rebotezată *Prințul Văgăre* (denumire atribuită în onoarea caimacamului Moldovei, principele ultraconservator Nicolae Gheorghe-Văgăre), a negustorului bucu-reștean postelnicul Nicolae Ciocan, care

fusese sechestrată în anul 1861 pentru comerț clandestin cu sare în Serbia, Bulgaria și Turcia. Sosit în țară în 1857, acest vaporăș cu zbatuiri de 1,5 metri lătime fusese construit de firma Neuburg-Kloster, lângă Viena, iar mașina la Florisdorf, în Boemia și era destinat pentru a remorca șlepurile cu sare pe Siret și pe Dunăre.

În jurul anului 1857, navigația și comerțul pe Siret erau destul de intense. Bastimente cu vapori, remorchere și șlepurile formate din șeici și bărci cu acoperiș transportau neîncetat grâne și sare din Moldova de sus. Transportul sării se efectua de la Târgu Ocna cu carele până la Bacău, iar de aici, cu plutele, pe Bistrița și Siret, până la Cosmești. Când apele erau scăzute, transportul fluvial cu plutele se executa până la Cuslea, Suroaia sau Nămești, unde erau amenajate debarcadere pentru facilitarea operațiunilor de încărcare-descărcare.

Înainte de unirea Principatelor Române, vaporul *Prințul Văgăre* remorca șlepurile de

Maiorul Anton Barbieri.

pe Siret, transportând sare atât în porturile moldovenești Galați, Reni, Ismail, Chilia, cât și în cele turcești Isaccea, Tulcea, Sulina și Chilia Veche.

Prima cursă pe Siret, sub comanda căpitanului Ignatz Stolz, a efectuat-o în primăvara anului 1858. Până în anul 1861 a transportat sare, cărbuni de lemn, cereale ș.a. „*La Colieni și Vadu Roșca erau făcute magazii de sare din garduri de nuiile acoperite cu stuf și paie, având vreo 30 metri lungime și 3 metri lătime. După ce încărcau șlepurile cu sare se duceau la Galați, unde o încărcau în ceamuri cu pânze pentru Rusciuk, Rahova, Vidin, Severin sau în corăbii turcești. De la Colieni plecau dimineața cu două șlepurile și ajungeau la 2 p.m. la Gura Siretului. Vaporășul ducea un șlep la ureche și unul la remorcă. Când Dunărea era mare, navigația se făcea admirabil, când însă Siretul era mare, de multe ori vaporășul bătea pe loc, căci nici rațele, nici găștele nu mai puteau să iasă la mal, deoarece le fura curentul... Cu toate aceste dificultăți, în primul an s-au transportat 3.000.000 ocale vechi de sare.*”

Oprită și sechestrată la Gura Siretului pentru contrabandă, și proprietarul neachitând amenda, nava a fost scoasă la vânzare pentru suma de 19.000 lei și „*statul, ca creditor, luă asupra sa, în 1861, acest bastiment, pe care-l dete Flotei*”. După reparații succesive și modernizări – i s-au schimbat punțile și suprastructura, s-au amenajat instalații pentru montarea artileriei la bord, s-au amenajat cabine pentru ofițeri și trupă ș.a. - executate între 1862 - 1864 la Șantierul „Mayer” din Linz-Austria, contra sumei de 134.000 lei vechi, la care s-au adăugat 47.300 lei pentru înlocuirea căldării și Giurgiului, nava a fost armată cu patru falconete (tunuri) aduse în anul 1844 în Moldova din Piemont, cu care fusese armată goeleta *Emma*, echipajul avizoului fiind dotat cu puști cu capse, care

se încărcau în 12 timpi. Ulterior nava a fost armată cu două mitraliere tip Hotchkiss, care flanchează astăzi intrarea Muzeului Marinei Române din Constanța.

Nava a sosit în țară în iulie 1864. Măria Sa Domnul Alexandru Ioan I Cuza voind să comemoreze prin acest bastiment de război amintirea zilei de 11 Decembrie 1858, când ambele adunări ale Moldovei și Munteniei au proclamat unirea definitivă a celor două țări surori și care s-a adus la îndeplinire la 24 ianuarie 1859 și să facă cunoscut vecinilor și popoarelor depărtate numele ce și-au dat cele două țări unite, care arătau prin el originea neamului nostru, M.S. i-a dat numele *România*.

Ceremonia lansării a avut loc la Giurgiu, la 2 august 1864, ora 10.00, în prezența unui numeros public „*entuziasmat până la lacrimi, care privea cu bucurie întâiul din bastimentele noastre de război cu vapori. Fiecare dorea să aibă fericirea de a atinge cu piciorul această părticică plutitoare din teritoriul țării, destinat de a forma marinari români și a împinge departe proprietatea teritorială a României. După sfîșierea bastimentului de către protoiereul jud. Vlașca, preotul Mirsil, reprezentantul M.S. Domnului, generalul Savel Manu, ministru*”

Danubiu, străbate-i undele care încing țara de la un cap la altul, și spune tuturor, că de azi înainte țara a adăugat o nouă părticică la teritoriul său”. Costache Negri, agentul diplomatic al României la Constantinopol, a conchis: „O, Doamne, Doamne Sfinte, fă ca această «România» să nască pui bravi, pentru stăpânirea țărilor și mărilor”.

Nava avea următoarele caracteristici: deplasamentul – 130 tone, lungimea – 35 metri, lătimea – 4,80 metri, pescajul – 1,10 metri, cârma – 2 metri, puterea mașinii – 240 C.P., viteza – 14 km/h în apă stătătoare, armament ușor de artilerie și un echipaj compus din 33 de marinari, comandat inițial de căpitanul Anton Barbieri. Costul navei era de 99.000 lei.

Preferata regelui Carol I

Inițial, nava a fost folosită pentru călătoriile suveranului Carol I și ale familiei acestuia. Astfel, la 11 octombrie 1866, Carol I s-a imbarcat la bordul bastimentului *România*, acompaniat de Dimitrie Brătianu, generalul principe Ghica, B. Boerescu, Gheorghe Costa-Foru, ofițeri superiori din toate armele, toți adjutanții domnești, G. Filipescu, mareșalul Curții Regale, precum și de căpitanul de Locquenghien,

La ora 20.00, nava a plecat spre Giurgiu, „lăsând în urmă jocurile de artificii și înălțimile fortăreței de la Rusciuk acoperite de lumini”.

La 31 octombrie 1866, Carol I s-a deplasat cu *România* de la Oltenița, la Călărași, Brăila și Galați, iar de aici, imbarcat pe canoniera franceză *Le Magicien*, până la Ismail, aceasta fiind însoțită în prova de *România* și escortată de canonierele celorlalte puteri. La 6 noiembrie, suveranul s-a debarcat la Ismail, iar *România* s-a înapoiat la Galați, așteptând sosirea principelui, de la Cahul, pe uscat. La 9 noiembrie, Carol s-a imbarcat pe *România* și după 12 ore de navigație, a debarcat la Giurgiu. Cu această ocazie, Suveranul i-a mulțumit căpitanului Anton Barbieri, comandantul navei, pentru călătoria plăcută de care a beneficiat, felicitându-l pentru ținuta ofițerilor și a echipajului, precum și pentru maniera profesionistă în care a comandat nava.

La 5 mai 1967, Carol I a călătorit cu bastimentul *România* de la Turnu Severin la Calafat. Toate navele comerciale aflate la Turnu Severin au arborat marile pavoz și l-au acompaniat pe suveran pe tot traseul. La 6 mai, acesta s-a reambarcat pe *România* la Turnu Măgurele și în aceeași zi a debarcat la Giurgiu.

Vizita familiei regale la Tulcea.

de Război în perioada 12 aprilie 1864 – 29 ianuarie 1866, ținut de pe comandă o cuvântare călduroasă, prin care arăta răvna ce simte poporul și guvernul de a reintra în strămoșeștile puteri maritime, pentru care marina de război a deveni în viitor o școală spre a lumina pe fiii poporului în arta nouă a navigației, a le arăta calea avuției și civilizației și a-i îndemna să conlucreze la recăpătarea dominațiunii pierdute și înălțarea numelui de Român”. El a încheiat, spunând: „*Acum, scumpă «România», mergi pe bătrânul nostru*”

adjutantul principelui Carol Anton de Hohenzolem. Astfel, *România* a fost prima navă de război românească pe care a urcat principele României, în marș de la Giurgiu la Rusciuk, unde s-a întâlnit cu Midhat Pașa. De aici, *România* s-a înapoiat la Giurgiu, cu primul ministru I. Ghica la bord.

La 18 octombrie 1866, *România* s-a deplasat cu primul ministru de la Giurgiu la Rusciuk, unde l-a așteptat pe principele Carol până pe 20 octombrie, imobilizat la Buiuc Dere, la bordul yachtului *Izzedin*, din cauza furtunii din Marea Neagră.

La 5 iunie, după o călătorie cu trăsura până la Galați, principele, însoțit de profesorul francez Desjardins, s-a imbarcat pe canoniera *Le Magicien* care, escortată de *România*, s-a deplasat de la Tulcea la Sulina, apoi la 7 iulie pe Canalul Chilia, brațul Gâștelor, până aproape de lacul Jibreni. De aici s-a deplasat la Ismail, unde a debarcat și a plecat la Iași, cu trăsura.

Din vara anului 1868, suveranul a preferat și utilizat pentru călătoriile sale yachtul regal *Ștefan cel Mare*. La începutul anului 1868, nava a fost trimisă la Pesta

pentru reparații la corp și mașină, de unde s-a întors la Galați în luna martie, la comanda sa fiind numit locotenentul Constantin Dumitrescu-Maică, avându-l ca secund pe sublocotenentul Vasile Urseanu și ca ofițer de bord pe sublocotenentul Constantin Negulescu. În această perioadă, din echipajul navei mai făceau parte un sergent-major, doi sergenți, patru caporal și 40 de marinari.

În zilele de 22 și 23 noiembrie 1869, nava a escortat, împreună cu yachtul regal Ștefan cel Mare, vaporul austriac Franz Joseph, la bordul căruia se afla domnitorul Carol I cu soția, principesa de Wied, care venea pentru prima dată în România.

În anul 1871 comanda navei a fost preluată de locotenentul Ioan Murgescu, înlocuit, la 19 aprilie 1874, de căpitanul Vasile Urseanu.

În 1875, Ministerul de Război a acordat o atenție sporită pregătirii pentru luptă a echipajelor. Astfel, sub conducerea tinerilor ofițeri de marină, trupele ambarcate au executat diferite exerciții din domeniul timoneriei, matelotajului, manevrei bărcilor cu vele și cu rame și tragerilor de artilerie. România, împreună cu Ștefan cel Mare și Fulgerul, a format prima divizie navală românească, menită să asigure formarea deprinderii ofițerilor în conducerea navigației în grup și familiarizarea timonierilor cu exercițiile de semnalizare.

Între 21 - 24 octombrie 1875 navele Flotei au executat trageri pe Canalul Oceacov din Delta Dunării.

În campanie

Pe timpul Războiului de Independență, avizoul România (comandat de căpitanul Mihail Drăghicescu, avându-l ca secund pe locotenentul Gheorghe Ionescu), împreună cu Ștefan cel Mare, Rândunica și Fulgerul, a fost pusă la dispoziția guvernului rus, fiind armată cu ofițeri și marinari ruși, la bordul navei fiind opriți doar mecanicii, care cunoșteau foarte bine mașinile. Aceste nave au participat la apărarea țărmlui românesc al Dunării, transport rapid, escortă, susținerea trecerii fluviului de către trupele rusești, executarea recunoașterilor, a transporturilor de trupe, alimente și materiale de răz-

boi, construirea podului de vase rusec de la Ghecet și plantarea barajelor de mine, în scopul izolării mijloacelor de navigație turcești de pe Dunăre. Principalele baraje au fost instalate la Reni, Gura Prutului și gura Siretului, întrerupând orice legătură a navelor turcești cu Marea Neagră.

Pentru o mai bună protecție a echipajului și a trupelor de debarcare transportate împotriva tirului inamic, în borduri i s-au montat plăci de metal susținute cu bărne, care înălțau parapetul cu 1,6 – 1,8 metri peste nivelul punții. Acest blindaj era prevăzut cu orificii prin care se putea trage cu pușca. În plus, în prova navei a fost instalat un tun de calibru 75 mm.

La 9 iunie 1877, bastimentele Ștefan cel Mare și România au transportat cu șlepurile românești nr. 1, 2, 3 și 4 o parte din trupele generalului Iucov peste Dunăre, în fața Galațiului. Aceste trupe aveau misiunea de a cucerii înălțimile de la Bugeac. A doua zi, România împreună cu canoniera Fulgerul a transportat pe ceamuri trupele Regimentului rus „Borodino”, de la Brăila la Ghecet, transbordare la care a asistat însuși țarul Rusiei, sosit în acea zi la Brăila: „Astăzi pe la 9 ore a.m. Majestatea Sa Imperatorul Alexandru... a început a trece trupele imperiale ... gata pentru Măcin și cu transporturile făcute cu vapoarele românești «Fulgerul» și «România»”.

În luna septembrie 1878, nava România a transportat de la Calafat la Galați ultimele efective și materialul Flotei Române.

Misiuni complexe

După Războiul de Independență, Marina Militară a României independente trebuia să facă față misiunilor sale specifice legate de apărarea granițelor pe apă ale țării, asigurarea poliției pe Dunăre și pe coasta vest-pontică a Mării Negre și asigurarea legăturii cu Dobrogea, revenită în noul cadru statal național. Solicitată la maximum în timpul războiului, România, ca și celelalte nave militare era uzată și necesita reparații capitale. Pentru reparația navelor românești pe care le-a utilizat în Războiul de Independență, guvernul rus a despăgubit statul român cu 165.065 lei. Comandamentul Flotei a utilizat și această sumă

pentru extinderea Atelierului de reparații și dotarea acestuia cu mașini moderne. Astfel, atelierele constituite în Arsenalul Flotei au executat reparațiile navelor România și Fulgerul. După efectuarea reparațiilor, navele au fost utilizate pentru transporturi de materiale și trupe, efectuarea poștei de la un țărm la altul al Dunării, precum și pentru alte servicii.

România a reintrat în serviciu în anul 1880. Pentru scurt timp, sub comanda căpitanului Emanoil Hăcek a fost utilizată pentru transporturi de trupe și materiale militare de la Giurgiu la Cernavodă, de la Brăila și Galați la Hârșova, Măcin, Isaccea, Chilia, Tulcea și Sulina, iar în 1882 ca navă de legătură, efectuând curse regulate între Giurgiu și Cernavodă. În anii următori a participat alături de celelalte nave fluviiale la exerciții de debarcare și atac, la comanda sa perindându-se căpitanii Petre Ponici, Alexandru Cătuneanu și Sebastian Eustațiu. Odată cu reorganizarea Flotei pe corpuri și servicii, prin Înaltul Decret nr. 1247/1896, bastimentul „România” a fost încadrat în Divizia de Dunăre, fiind ulterior transferat Serviciului Hidraulic pentru lucrări hidrografice fluviiale și măsurători necesare corecției Rutierei de navigație fluviială, precum și pentru distrugerea cu mine a obstacolelor în vederea degajării șenalului navigabil al Dunării.

Pe timpul inundațiilor catastrofale din 1897, România, sub comanda căpitanului Constantin Ciuchi și torpilor Alexandru cel Bun au participat la salvarea de oameni și vite din satele riverane Dunării. Ulterior și-a reluat campaniile hidrografice, participând la sondarea fluviului între Brăila și Turnu Severin pentru ridicarea hărții Dunării și la lucrările executate sub coordonarea locotenent-comandorului Cezar Boerescu.

După 1900, nava a executat diverse misiuni de poliție fluviială și transporturi pe Dunăre. Între 1900-1901, nava a fost comandată de căpitanul Gheorghe Ionescu.

În timpul Primului Război Mondial, România a făcut parte din navele de servitudine din cadrul Convoifului de Aprovizionare, fiind utilizată ca tanc cu benzină și remorcher fluvial, în compunerea Serviciului pe Prut, comandat de căpitanul Ion Adam, alături de remorcherele Pormbița, Cuza Vodă, Borcea și Frații Ghenciul. ■

Ordinul St. Sava în grad de comandor acordat comandorului Eugeniu Botez, comandantul avizoului Romania.

Navomodelismul - ca mod de viață

O VIAȚĂ DEDICATĂ UNEI PASIUNI

Cpt. cdor Octavian TĂRĂBUȚĂ
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

31 de ani de navomodelism. 150 de machete de nave realizate în tot acest răstimp. 15 clase de nave militare - care au fost și care mai sunt în serviciul Forțelor Navale Romane - modelate. 65 de machete ale navei școlă Mircea și 30 de machete ale pânzarului moldovenesc. 40 de medalii obținute la diferite concursuri naționale de navomodelism. Un titlu de campion național pe echipă. Zeci de elevi și studenți marinari îndrumați în tainele acestei migăloase arte.

Așa s-ar reduce sec, în cifre, bilanțul impresionant al activității de navomodelist a maistrului militar principal Nicolae Cicirmă, șef de cabinet Pregătire Marinărească în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În spatele evidenței statistice se află însă calitățile sale profesionale și pedagogice, dublate de perseverența și ardoarea pe care un hobby adevărat îi le însușă. Toate rezultatele sale vizibile – machetele de nave la care sunt reproduse aidaoma detaliile cele mai mici de construcție și armare – cât și cele invizibile, dar la fel de rezistente în timp - mă refer acum la deprinderile și interesul pentru marinărie transmise tinerilor învățacei din Școala de Maiștri și din Academie, cadre active acum, fac din blajinul „nea Cici” un personaj special, binecunoscut în întreaga marină militară.

Născut în Delta Dunării, la Murighiol, pe 19 martie 1957, M.m.p. Nicolae Cicirmă a crescut în mediul pescarilor dunăreni, de la care a prins dragostea pentru ambarcațiuni. Dorința de a se educa temeinic ca marinar militar l-a făcut să urmeze cursurile Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, între anii 1977-1980. După absolvire, prima funcție îndeplinită în Forțele Navale a fost aceea de „specialist AEN” la bordul navei de cercetări hidrografice Eugen Stîlhi, ca mai apoi să devină tot aici șef de echipaj.

În episodul de carieră petrecut între 1980-1994 pe Stîlhi - fostă canonieră franceză din Primul Război Mondial, achiziționată în 1918 de statul român – pasiunea pentru navomodelism a M.m.p. Cicirmă a fost aprinsă. Autodidact, nea Cici a început cu perseverență să caute planuri de nave, să deprindă secretele acestei meserii de rigurozitate meticuloasă, să găsească materialele și tehnologiile necesare realizării unor machete frumoase, dar și durabile în timp.

Odată cu mutarea sa, în 1994, la Școala de Maiștri, microbul care îi intrase în sânge a găsit aici și condițiile de dezvoltare. În paralel cu activitatea de instructor de aparate de navigație și pregătire marinărească, el a revigorat cercul de

Foto: Bogdan Dîru

navomodelism cu participarea elevilor cu înclinații spre marinărie și curioși față de construcția la scară redusă a diverselor nave, veliere sau cu elice. Cum orice cerc profesional oferă ocazia aprofundării unor cunoștințe și deprinderi căpătate în școală, între 1994-2000, elevii care au fost îndrumați în această perioadă de către M.m.p. Nicolae Cicirmă au rămas cu amintiri plăcute, dar și folositoare ulterior în carieră.

Din anul 2000, M.m.p. Cicirmă a fost cooptat în Catedra de Științe Nautice din Facultatea de Marină Militară a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Ca șef al cabinetelor și laboratoarelor de pregătire marinărească, sute de studenți militari și civili ai Academiei, bărbați și femei, au beneficiat de bogata sa experiență, de tactul pedagogic și de apropierea sufletească cu care îi atrăgea în deslușirea tuturor necunoscutelor acestei discipline de bază pentru orice marinar. Totodată, cercul de navomodelism, al cărui promotor de suflet este, a început să se desfășoare în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

„Dislocarea” cercului de navomodelism în noua casa nu a fost facilă. Nea Cici își amintește: „Reutilizarea atelierului de navomodelism a durat aproximativ un an. În tot acest timp, prin eforturi proprii de identificare a mașinilor și dispozitivelor necesare și cu sprijinul determinant al conducerii A.N.M.B. am reușit să achiziționăm logistica specifică confecționării reperelor și asamblării lor. Astfel s-a realizat dotarea cu strunguri de mecanică fină, aparate de traforaj, fierăstrău pendular, rindea electrică, bormașini, etc”.

Materialele de construcție sunt la fel de exotice: lemn de tei, cireș, nuc, dud, buxus, și altele stau la baza construirii unor machete de calitate, care să reproducă fidel detaliile originalelor. În

consecință, activitatea de navomodelism a sporit în ceea ce privește numărul de machete realizate, iar experiența în continuă creștere a mentorului și-a pus amprenta și asupra calității din ce în ce mai bune a acestor nave în miniatură.

Navomodelele construite în ultimii 16 ani de nea Cici se regăsesc acum în vitrinele multor oaspeți de onoare ai Academiei Navale. Șefi de delegații militare din țări europene sau de peste ocean, miniștri ai Apărării Naționale, primarul orașului francez Brest, înfrățit cu Constanța, toți președinții României post-revoluționare, regele Mihai și chiar ex-președintele Statelor Unite ale Americii, George W. Bush, posedă câte o replică la scară 1:200 a navei școlă Mircea sau a pânzarului moldovenesc, simboluri ale tradițiilor marinărești de secole ale poporului român.

Pasiunea este un sentiment extrem, iar pasiunea M.m.p. Nicolae Cicirmă pentru estetica marinărească documentată istoric, pentru păstrarea replicilor fidele, imagini tridimensionale ale unor nave care au servit cu credință odinioară Forțele Navale, chiar după decomisionarea lor, are o finalitate care încântă. Încântă pe cei care ucenicesc în cadrul cercului de navomodelism, încântă admiratorii acestei arte, încântă chiar pe novicii care întâmplător dau ochii cu migăloasele machete, rod al sutelor de ore de muncă investite în această preocupare cu totul inedită.

În lumea super-tehnologizată de astăzi, biografii de acest gen, ale artizanilor care pun tot sufletul în micile lor opere de artă, sunt din ce în ce mai greu de întâlnit. Nostalgia aceasta este însă compensată de speranța că „nea Cici” va preda ștafeta unui discipol cel puțin la fel de priceput și de dedicat. Noi, marinarii, vom avea nevoie mereu de talentul și pasiunea lor. ■

55 de ani de luptă antisubmarin în România

Foto: Mihai Egorov

Locotenent-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Pe data de 10 noiembrie, Divizionul 50 Corvete a sărbătorit 55 de ani de la înființarea primei unități din România specializată în lupta antisubmarin. Evenimentul a fost marcat sâmbătă, 6 noiembrie, printr-o ceremonie militară desfășurată pe dana militară a portului Mangalia, la care au participat locuitorul pentru Resurse al șefului Statului Major General, contraamiralul dr. Nicolae Vălsan, șeful Resurse-lor Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, reprezentanți ai autorităților militare și civile, militari în rezervă care au activat de-a lungul timpului în cadrul unității.

Înființat în anul 1955 prin Ordinul ministrului Forțelor Armate CL 0060 sub denumirea de DN 1061 VSm cu baza la Mangalia, unitatea avea în componență trei nave: VSm 1, VSm 2, VSm 3 cu principala misiune de căutare, descoperire, urmărire și atac al submarinelor. În anul 1959 unitatea și-a schimbat denumirea în Dn 50 VSm dar structura și misiunile au rămas aceleași. În anul 1974, VSm 1,2,3 s-au constituit în Secția 1 VSm iar unitatea a fost înzestrată cu 4 noi nave construite în Santerul Naval Mangalia cu nr. 41, 42, 43, 44, mărind

astfel capacitatea combativă a unității. În perioada 1986-1990 divizionul a fost redislocat la Sulina; la revenirea în Mangalia, unitatea își reia denumirea de Divizionul 50 Vânătoare de submarine. Între anii 1998 și 2004 au loc mai multe restructurări, iar corvetele 261, 262 precum și vedetele torpiloare pe aripi portante au ieșit din serviciu. În anul 2003, unitatea a revenit la denumirea de Divizionul 50 Corvete. În prezent, unitatea are în componență patru corvete: *Amiral Petre Bărbuneanu* (260); *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263); *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264); *Contraamiral Horia Macellariu* (265) și trei vedete torpiloare *Smeul* (202); *Vijelia* (204); *Vulcanul* (209). De la intrarea în serviciu, corvetele au participat la numeroase misiuni naționale și internaționale.

„La a 55-a aniversare, Divizionul de corvete se prezintă cu toate navele operative, cu echipaje instruite, gata să îndeplinească orice misiune primită, pregătite să încheie anul 2010 cu rezultate foarte bune și să înceapă noul an cu misiuni naționale și internaționale în care să obțină rezultate maxime. Pentru toți cei care au slujit cu credință și dragoste în această unitate sub faldurile tricolore, le doresc sănătate și viață lungă, mă închin pios spre cei care nu mai sunt, iar echipajelor actuale ale navelor le

doresc sănătate, să obțină succese remarcabile astfel încât înaintașii noștri să fie mândri de această unitate”, ne-a declarat comandorul Ion Condur, comandantul Divizionului 50 corvete.

La cea de-a 55-a aniversare a Divizionului au participat și toți foștii comandanți ai acestora. Cum era viața la Divizionul de vânătoare de submarine în urmă cu aproape 30 de ani? „Am comandat acest Divizion în perioada 1980-1988, cu perioada Sulina, 1986 – 1988. Mi-am desfășurat activitatea în acest divizion din 1963, trecând prin toate treptele de comandă de la comandant unitate de luptă la comandant de divizion. Mi-a plăcut misiunea principală a acestor nave, căutarea, urmărirea, atacul și distrugerea submarinelor inamice. Am participat la numeroase aplicații internaționale unde am obținut rezultate foarte bune. Erau multe misiuni atunci pentru corvete. În primii ani aveam și 90-100 de zile de ieșire pe mare, anual”, ne-a declarat comandorul (rtg.) Gheorghe Bureștea.

În cei 55 de ani de activitate, la bordul acestei unități de elită a Marinei Române, s-au instruit numeroase generații de ofițeri, maiștri militari și soldați care au navigat ziua și noaptea, antrenându-se în căutarea, descoperirea, urmărirea și atacul submarinelor împreună cu navele altor flote. ■

LMMM a împlinit 20 de ani

Foto: Ștefan Clocan

Sâmbătă 16 octombrie, Liga Maistrilor Militari de Marină a sărbătorit 20 de ani de când entitatea cunoscută sub denumirea de Corpul Maistrilor Militari de Marină și-a reluat tradiția de asociere începută în anul 1922 la Galați, continuată în anul 1928 la Constanța și desființată abuziv în anul 1948. Reluarea tradiției de organizare profesional-spirituală a devenit posibilă după anul 1989. Noua formă, în fază de idee, a fost discutată și aprobată la 16 octombrie 1990, iar prin sentința civilă nr. 10 pronunțată de Tribunalul Constanța, la data de 23 ianuarie 1991, Liga Maistrilor Militari de Marină a fost recunoscută ca persoană juridică. La momentul aniversar desfășurat în aula Școlii Militare de Maștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au participat comandanți de unități din garnizoana Constanța, membri ai Ligii Maistrilor Militari de Marină, ai Ligii Navale Române, cadre militare active, în rezervă și retragere. Au fost citite mesaje, s-au prezentat realizările și perspectivele acestei organizații și toți cei prezenți au aplaudat spectacolul artistic prezentat de Cercul Militar Constanța. Scopul asociației este acela de a desfășura activități menite să contribuie la stimularea motivației profesionale, dezvoltarea dorinței de performanță și competitivitate dar și de ajutorare interumană între maistrii militari de marină. (M.E.)

istorie
navala

Grigore Antipa și Marina Militară Română

Crucișătorul Elisabeta.

Dr. **Andreea
ATANASIU-CROITORU**
Muzeul Marinei Române

Nu multă lume știe că primele nave românești care au participat la cercetarea apelor Mării Negre au fost navele Marinei Militare, iar factorul determinant al acestei întreprinderi a fost savantul român Grigore Antipa.

Impresiile sale despre experiența trăită la bord și despre ofițerii de marină care i-au devenit prieteni și colaboratori apropiați, consemnate în scrierile de mai târziu, conturează caractere, valori profesionale, atmosferă de lucru, realizând un tablou veridic și pitoresc, cu certă valoare documentară.

Într-una din zilele verii anului 1892, pe când lucra în laboratorul său din Stațiunea Zoologică Marină din Neapole, centru științific internațional, pe atunci de importanță unică, tânărul oceanolog român aude o serie de salve de tun. Aflând de la colegi că este vorba despre salutul unui vapor de război românesc care intra în port „fără să mai aștept un minut – scrie el – am lăsat microscopul și preparatele pe masă și am plecat imediat în port, unde am văzut drapelul nostru făl-făind pe crucișătorul român „Elisabeta”. Acesta mergea să reprezinte țara la serbările lui Cristofor Columb de la Genova și se opriese pentru câteva zile la Neapoli. „Am sărit dar în prima barcă pe care am găsit-o – povestește Grigore Antipa - și am pornit spre vapor. Ce bucurie când, eu, care nu fusesem în țară de mulți ani m-am trezit deodată ca în povestea lui Mohamed cu muntele, pe o bucată din teritoriul țării venit el la mine și înconjurat de vreo sută de compatrioți marinari

români. Comandantul, colonelul Ilie Irimescu (comandant al crucișătorului între anii 1892-1894 n.a.) și secundul său, maiorul Ion Coandă, bucuros surprins și ei de a vedea un român, m-au îmbrățișat cu mare simpatie”. (Grigore Antipa indică gradele eronate: Ilie Irimescu – maior (1887-1898); Ioan Coandă-căpitan (1888-1893), n.a.)

Cu mare bucurie, Antipa le-a explicat ce face el la Neapole și i-a invitat să viziteze Stațiunea și Aquariul ei „pe atunci cel mai frumos din lume”. Timp de trei zile a condus și a explicat întregului echipaj împărțit în grupe, cât și corpului de ofițeri, aquariul din Neapole „făcându-i să se intereseze de vietățile care trăiesc în apa pe care navigă. Colegii săi de la Stațiune „admirau și ei viciocina și inteligența soldaților noștri și se bucurau să vadă cât de repede se împrieteniseră cu napolitanii cu care se înțelegeau foarte ușor, spunând că limba lor este o limbă românească stricată”.

Dacă în marinari a găsit calitățile „atât de simpatice ale rasei noastre: veselie, blândețe și inteligență, apoi în ofițerii de la bord am găsit un corp de elită, care putea face onoare marinei oricărei alte țări vechi în cultură”. Mulți dintre ei erau

Bricul Mircea, 1895.

elevi ai Școlii Navale de la Brest sau a celei de la Livorno și toți fără excepție, apreciază savantul român, erau oameni veseli și expansivi la petrecere și capabili și serioși la treabă. Pe vas domnea cea mai mare ordine și curățenie și între toți „o frumoasă camaraderie, cu intimitatea specific românească”.

Văzând interesul colegilor ofițeri pentru cercetările sale oceanografice, Antipa i-a pus la curent cu proiectele studiilor sale asupra Mării Negre, interesându-se, în același timp, asupra ajutorului pe care l-ar fi putut primi din partea Marinei. Fără a sta pe gânduri, comandantul Ilie Irimescu l-a sfătuit să facă o cerere oficială, să adreseze o cerere Ministerului de Război prin care să solicite ca în campania din anul viitor a crucișătorului Elisabeta, să fie imbarcat în cercul ofițerilor pentru a face studii asupra Mării Negre. Sfatul a devenit pentru Grigore Antipa obiectiv

Întors în țară în toamna anului 1892, cercetătorul s-a dus imediat la protectorul său Dimitrie Sturdza, cel care a făcut posibile studiile sale în străinătate și la miniștri P.P. Carp și Take Ionescu, spre a-i pune la curent cu planurile sale și a le cere sprijinul. În același timp, a cerut o audiență Regelui Carol I pentru a-i prezenta un memoriu „asupra nevoei introducerii unei pisciculturi naționale în apele României”. Regele l-a ascultat cu bună-tate și bunăvoință „În capul său - scria Grigore Antipa - chestiunea economică a pescăriilor ca ramură principală a avuției țării era perfect studiată și formulată și nu aștepta decât omul cu pregătirea necesară ca să o poată organiza”. Luând cunoștință de planurile oceanografului român regele i-a răspuns că „viitorul este la Mare, acolo trebuie să ne afirmăm

prin studii serioase" și a cerut imediat lui Take Ionescu - invitat și el la dejun - să facă intervenția necesară la Ministerul de Război.

În primăvara anului 1893 Grigore Antipa a plecat la Galați pentru a se imbarca pe crucișătorul *Elisabeta* care, armată la începutul lunii aprilie, se pregătea să plece în călătoria sa de nouă luni în apele Mării Negre.

Conform planului de pregătire aprobat, crucișătorul trebuia să navigheze între 15 mai și 1 august în Marea Neagră între Constanța, Sulina, Burgas Constantinopol și Odessa, fără să intre în aceste porturi decât în situații deosebite. Scopul perioadei de pregătire era acela de a naviga cu vele un număr dublu de zile decât cele de staționare.

Cu aprobarea ministrului de Război, generalul Iacob Lahovari, Grigore Antipa s-a imbarcat pe crucișător la 13 mai,

rad, timp de nouă luni, a căror amintire mi-a rămas neștersă".

Grigore Antipa a fost ajutat în cercetările sale de trei ofițeri specialiști din echipaj: un hidrofizician, un hidrochimist și un astronom, în acest ultim domeniu este vorba despre căpitanul Pavel Popovăț.

Cercetările s-au efectuat de la Constanța spre sud până la frontiera cu Bulgaria după care crucișătorul a navigat spre nord, punând cap compas Sulina. Cu ajutorul gruiului din babord era lansat și ridicat batometrul cu care se scotea apă de la diferite adâncimi, precum și fileurile de capturare a faunei planctonice. Cu celălalt grui, instalat în tribord, s-a manevrat sonda de măsurare a adâncimii, curentometrul și bodengreiferul (apucătorul de fund), pentru colectarea faunei bentonice de pe fundul mării. La pupa navei, Antipa a solicitat comandan-

Constantinopol, Iamboli, Sinope, Trebizonda, Ialta, Sevastopol și Odessa.

Expediția a durat 42 de zile (20 iulie - 31 august) care au permis lui Grigore Antipa să studieze „repartiția spațială a faunei planctonice și bentonice pe întregul întregii zone litorale a Mării Negre”. *Elisabeta* a navigat în acest marș singură ori împreună cu *Mircea* și canoniera *Grivița*.

Campania din vara anului 1893 a durat 118 zile, fiind una din cele mai complexe. Pe lângă pregătirea specifică a echipajului crucișătorului *Elisabeta* a contribuit la prima cercetare oceanografică românească în Marea Neagră.

Cu sprijinul Marinei Militare, Grigore Antipa a mai efectuat o expediție științifică de două luni în anul 1894 și în 1895 cu canoniera *Grivița*.

Primind în anul 1892, din ordinul Regelui Carol I, însărcinarea oficială de a face cercetări oceanologice în Marea

Căpitanul Pavel Popovăț și Grigore Antipa.

Canoniera Grivița (1880).

pentru efectuarea unui studiu asupra faunei Mării Negre.

Comandantul marșului era maiorul Ilie Irimescu „un adevărat lup de mare - scria Antipa - om de ordine și disciplină și neîntrecut prin iscusința sa ca navigator, mai cu seamă pentru navigația cu pânze”. Comandant secund era locotenentul - comandor Pavel Popovăț (Căpitan, 1889-1896) „om de știință desăvârșit - aprecia savantul român - care putea fi profesor de matematici la orice universitate și despre care, în urmă, cunoscutul Amiral german Barandon mi-a spus că acest ofițer ar putea ocupa locul de cinste și în cea mai mare marină din lume”.

Statul major era alcătuit din căpitani: Paul Rădulescu, locotenenți: Petre Săvescu, Vasile Toescu, Constantin Boțan, Dimitrie Lupașcu; ofițeri mecanici: Petre Dunarițiu, Nicolae Gheorghiu, Constantin Ștefănescu. Despre corpul de ofițeri ai navei Grigore Antipa spunea că erau „numai elemente de elită, cu o pregătire profesională superioară și cu preocupări culturale cu mult înaintea de gradul pe care îl purtau. În această societate am trăit, ducând viața de bord ca bun cama-

tului să fie montată o dragă primită de la Napoli cu care aducea la bord o bogată faună bentală.

S-au efectuat mai multe opriri la diferite latitudini și longitudini. Materialul cules era selectat, analizat la microscopul instalat în laboratorul din cabina pusă la dispoziția cercetătorului, după care era introdus în borcane, depozitate în lăzi.

În timpul marșului, în dreptul Tuzlei, *Elisabeta* a fost surprinsă de o puternică furtună de gradul opt pe scara Beaufort ceea ce a provocat, cu toate precauțiile luate, spargerea multor recipiente cu probe de plancton și bentos. Ajuns la gura canalului Sulina, crucișătorul a navigat spre portul Sulina, unde s-a făcut aprovizionarea cu apă, carburanți și alimente. Terminând aprovizionarea nava a ieșit din nou în Marea Neagră.

Cercetările au durat până la 15 iulie 1893, când *Elisabeta* a intrat în portul Constanța, încheind prima etapă a campaniei de vară. Staționarea în portul Constanța a durat numai cinci zile, crucișătorul având misiunea ca în a doua parte a campaniei să execute o călătorie în jurul Mării Negre, vizitând porturile Balci,

Neagră, imbarcat pe nave ale Marinei Regale de Război, Grigore Antipa a avut surpriza și încântarea de a constata că ofițerii din marina militară, aflați alături de el, s-au arătat deosebit de interesați în acest domeniu de cercetare, unii reușind chiar, mai târziu, fie prin activități proprii, fie în colaborare cu oceanologi de renume, să aducă o contribuție meritorie la evoluția cercetărilor marine în România.

Privind retrospectiv aceste începuturi, marele savant scria: „mă gândesc la acei bravi ofițeri de marină de la bordul vaselor «*Elisabeta*», «*Mircea*», «*Grivița*», în tovărășia cărora la începutul cercetărilor mele, am petrecut timpuri atât de plăcute în călătoriile de studiu în vara anilor 1893, 1894, 1895. În special, păstrez o duioasă și recunoscătoare amintire în veci regretaților mei prieteni: amiralul Ilie Irimescu și comandorul Pavel Popovăț, care în calitate, unul de comandat și altul de secund ai crucișătorului *Elisabeta*», mi-au dat ajutor atât de prețios pentru a-mi face cercetările ce mi-au făcut viața pe bord atât de plăcută în compania lor atât de interesantă și instructivă”.

NAȘTEREA DOMNULUI - CRĂCIUNUL

„Privește iubitorule de înțelepciune, Ce lucrează Domnul pentru tine, Se naște din Fecioara, mai presus de fire, Spre a noastră, a tuturor înnoire Că alt mai mare lucru nou, făptura n-a văzut, Că Fecioara Maria pe Dumnezeu l-a născut” (Proloage, vol. I, Craiova, 1991, pag. 368-369)

Nicolae ARGATU

Preotul garnizoanei Constanța

În ziua cea mai mare a omenirii, astăzi, când prăznuim Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos din Fecioara Maria, se cuvine să înălțăm gândul fiecăruia dintre noi, la „Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”. Fără să vrem, ne aducem aminte de Psalmul XVIII: „*Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria. Ziua zilei spune cuvânt și noaptea nopții vestește știință*”. (Psalmul 18, 1-2).

De atâtea cînte așezată peste firea omului, ne-am bucurat noi toți de la zidirea lumii. Această mare cinste ne-a dus cu gândul, că noi putem să devenim mici dumnezei, sau chiar să dorim să ne substituim lui Dumnezeu, așa cum a gândit Lucifer: „*Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineții! Cum ai fost aruncat la pământ, tu, biruitor, de neamuri! Tu care ziceai în cugetul tău: Ridica-mă-voi în ceruri și mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi așeza jilțul meu! În muntele cel sfânt voi pune sălașul meu, în fundurile laturei celei de miazănoapte. Sui-mă-voi deasupra norilor și asemenea cu Cel Preainalt voi fi. Și acum te pogori în iad, în cele mai de jos ale adâncului*” (Isaia 14, 12-15).

Tot așa a căzut și omul, Adam, fiind ispitit de cel ce a căzut la rândul lui și nu suferea ca altă zidire să se bucure de iubirea părintească a Dumnezeului Celui Viu, de-a pururi! Învățat de ispititorul diavol să calce porunca, spunându-i că va fi mai mare ca Dumnezeu, omul a căzut în păcat de moarte. Omul singur, cu ale sale puteri n-a putut să repare ruptura de comuniune și iubire cu Părintele Luminilor. De aceea se aștepta un Mântuitor, un Izbăvitor din păcatul morții. Sfântul Apostol Pavel, cel călătorit în al treilea cer, ne spune din tainele lui Dumnezeu: „*Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-l răscumpere, ca să dobândim înfierea*” (Galateni, 4, 4-5). Iisus Hristos, Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu s-a orânduit în sânul Sfintei Treimi, ca să coboare pe Pământ, între noi oamenii și să aducă jertfă de ispășire pentru păcate.

Crăciun numim noi, în fiecare an, Întruparea lui Iisus Hristos ca jertfă de răscumpărare din robia păcatului strămoșesc. Adică Creația din nou, repararea legăturilor stricate și înfierea, devenirea din nou a ceea ce am fost, adică fii: „*Și pentru că sunteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile noastre, care strigă: Avva, Părinte*” (Galateni, 4, 6).

De aceea, colindele noastre, pline de credință, nădejde și dragoste, pe care le rostim sau le cântăm așa de frumos și cu multă râvnă, în vremea sărbătorilor Nașterii Domnului Iisus Hristos, reprezintă marea sensibilitate a creștinilor ortodocși români. Ei mărturisesc, cu dinamism plin de sfințenie, marea taină a Întrupării lui Iisus Hristos din Fecioara Maria, adică, Ziditorul a toate se înzidește în zidirea Sa, atât de generos răspândită pe fața întregului pământ. De aceea s-a spus, că Întruparea lui Iisus Hristos este o mare taină. „*Dumnezeu S-a arătat în trup prin Iisus Hristos. S-a îndreptat în Duhul, fiind adumbrată Fecioara Maria de către Duhul Sfânt, la vestirea Zămislirii lui Iisus, a fost văzut*

de îngeri și de oameni, S-a propovăduit și se propovăduiește între neamuri, a fost și este crezut în lume, a suferit moarte pe cruce ca să spele păcatele omenirii cu sfânt Sângele Său”. Așadar, Cel nevăzut, ca Dumnezeu, S-a făcut văzut, ascuns în trup de om. Fiul lui Dumnezeu se face Fiul Omului. Fără să se schimbe ca Dumnezeu, Om cu trupul se face, Dumnezeu și Om desăvârșit. Încă și mai mult, trupul fiecăruia dintre noi îl face trup din Trupul Lui și os din oasele Lui. Împrumutată de la noi trupul nostru omenesc și ne aduce, în schimb, împărțirea din viața firi lui de Dumnezeu Cel Veșnic.

Binecuvântarea lui Dumnezeu s-a pogorât peste noi pentru că El a venit în căutarea noastră. Cum spun Sfinții Părinți: la Crăciun, Dumnezeu s-a făcut prunc de om, ca pe om să-l facă Dumnezeu. Datori suntem, așadar, lui Dumnezeu Cel mult milostiv, să-l mulțumim mereu, câte zile vom mai avea, de atâtea milă și atâtea bunătate. Când pășim în peștera din Betleem, la locul unde S-a născut Iisus Hristos, stă scris: „*Aici S-a născut Iisus Hristos, Dumnezeu, Care S-a făcut Om pentru mântuirea lumii*”.

Cuvine-se cu adevărat, ca glasul inimii noastre să cânte într-un mulțumire și închinare către Dumnezeu pentru venirea Lui la noi, în trup omenesc, venirea cea plină de daruri, pe care o prăznuim astăzi: „*Taină străină văd astăzi și preamărită. Cer se face peștera din Betleem, scaun de Heruvimi, Fecioara Maria,*

ieslea sălășluire întru care S-a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe Care, lăudându-L Îl mărim". (Minei, Catavasiile de Crăciun). La ceas de taină, fiecare dintre noi putem zice: „Îți mulțumesc, Doamne, că Te-ai gândit și la mine și la mântuirea mea și a fiecăruia dintre noi, în ziua când Te-ai născut prunc și Te-ai făcut om, în peștera din Betleem". Pierzania omenirii a încetat odată cu venirea lui Iisus la noi în bățătură. El ne cheamă la bucuria Lui: „Bucurați-vă împreună cu Mine, că am aflat oia cea pierdută". (Luca 15, 6).

Această supremă dragoste a lui Dumnezeu arătată nouă, ne cheamă și pe noi să cinstim pogorârea Lui la noi și prin păzirea poruncilor Lui, pentru că poruncile Lui sunt căi trainice de sfântă împărțășire din viața cea dumnezeiască și fără de moarte. Să nu uităm, de asemenea, ca pe cei care sunt flămânzi să-i hrănim, pe cei străini să-i primim, pe cei goi să-i îmbrăcăm, pe slujitorii lui Dumnezeu, în cinste să-i avem, de Biserică să nu ne înstrăinăm și acolo să ne curățim de păcate și să ne trezim din lenevia trupului și a sufletului. Să avem grijă de spovedania curată către Dumnezeu și să împlinim poruncile duhovnicilor, apropiindu-ne de dumnezeiasca împărțășanie cu Trupul și Sângele lui Hristos, drept garanție a sfințirii vieții noastre și a înnoirii mereu proaspete, chemare pe care ne-o face Iisus Hristos, Fiul al lui Dumnezeu; Dumnezeu adevărat și Om adevărat.

Ca o adevărată înclinare a vieții noastre, grija de căpetenie a fiecăruia dintre noi este să lucrăm asupra inimii noastre. Curăția inimii, sau curățenia în casa inimii, ne va aduce bucuria mare de a auzi mereu fericirea rostită de Iisus Hristos: „*Feriți-vă cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu*" (Matei 5, 8). Iar o fericire, asemenea acesteia este: „*Feriți-vă făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*" (Matei, 5, 9).

Aceste două celebre fericiri, ne ajută să lucrăm, cu mare atenție asupra vieții noastre. Nu vom putea ajunge fiii lui Dumnezeu dacă nu zidim în noi înșine și în jurul nostru pacea cea adevărată, care nu poate răsări decât dintr-o inimă, cu adevărat curată. Să ne îndreptăm bucuria inimii către Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și să-i cântăm din prea plinul inimii: Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul!

Vă întâmpinăm, pe toți, militarii marinari români din toate locurile, iubiți de Maica Sfântă ocrotitoare tuturor, cu dorirea de a ne bucura de mângâierea adusă prin Nașterea lui Iisus Hristos Domnul și Mântuitorul nostru. De ziua Nașterii lui Iisus, să ne bucurăm și să fim veseli în Duhul Sfânt cum cântăm în colindă. ■

**Aspiranții de azi,
comandanții de mâine**

Crăciunul - bucuria de a dăru

Foto: Ștefan Cătan

Aspirant ing. Diana CUCOȘEL

Ne petrecem cea mai mare parte a timpului, aproape tot anul, făcându-ne griji și preocupându-ne de cele mai mărunte lucruri. Ne limităm acțiunile la ceea ce trebuie făcut și adesea uităm să ne îngăduim momente de fericire. Apoi brusc, ca la un semn al cuiva, se dezlănțuie această nebulie generală, această dorință coplesitoare de a ne înconjura de bucurie. Și așa începe Crăciunul.

De ce iubesc eu Crăciunul? Pentru că îmi dă ocazia să împodobesc bradul, să fac bunătați, să dăruiesc și să îmi fac viața mai frumoasă. Pentru că se cântă colinde iar casele și străzile se împodobesc în culori și lumini minunate, pentru că de cele mai multe ori ninge și atunci când nu se întâmplă asta toți devenim copii în așteptarea zăpezii și pentru că nicidecum de-a lungul anului nu suntem atât de hotărâți să fim fericiti cum suntem de Crăciun.

Dintre toate acestea cel mai mult îmi plac cadourile. Poate că sună superficial dar cadourile sunt pentru mine esența Crăciunului. Nu e nimic mai frumos și mai personal decât dorința de a dăru cuiva; și nimic nu ne apropie mai mult de cineva decât întreaga experiență prin care trecem pentru a le face un cadou.

Deși în orice alt moment acceptăm că fericirea noastră sau a altora nu depinde de noi ci de o serie de factori pe care nu avem cum să îi controlăm, când ne hotărâm să dăruim, lucrurile se schimbă. Ne dăm seama că putem

avem asupra fericirii celor dragi și cât de simplu ne e să fim chiar noi motiv de bucurie. E fascinantă dorința aceasta care ne cuprinde pe toți în preajma Crăciunului, de a dăru, de a aduce veselie, de a ne înconjura de fericirea pe care noi o putem crea. Și e minunat cum toți simțim această dorință în același timp, cum lumea devine brusc mai bună și mai frumoasă mulțumită fiecăruia dintre noi.

Cadourile ne fac mai buni, mai puțin egoiști, mai frumoși și mai fericiti. Asta pentru că ne arată bucuria de a dăru și astfel învățăm că fericirea noastră e multiplicată de a celor din jurul nostru. Când dăruim se schimbă ceva esențial în noi. Încetăm să fim preocupați de problemele noastre, de viețile noastre și ne dedicăm persoanei căreia îi dăruim, ne oferim lor în cel mai altruist mod posibil. Astfel devenim mai buni și mai bogați sufletește pentru că lumina de pe chipul cuiva drag în clipa în care ne primește darul e ceva ce rămâne cu noi, ceva ce ne aparține și către care ne putem întoarce când rămăneam fără motive de a fi fericiti.

E adevărat că nu e nevoie să fie Crăciun pentru a ne face cadouri, dar ceea ce e frumos și înduioșător e că de Crăciun toți suntem cuprinși de această dorință și atunci există un aer de fericire generală care e inconfundabil și minunat. Dăruind facem lumea mai frumoasă și mai bună iar Crăciunul capătă o semnificație fermecată, devine acea perioadă din an în care toți suntem mai buni. ■

Contraamiral Raymond-Albert Stănescu (1920-2010)

S-a născut la 21 aprilie 1920, fiind fiul Henriettei și al generalului Emil Stănescu. După absolvirea Colegiului Național „Mihai Viteazul” din București, a urmat cariera armelor, optând pentru Marina Regală Română. Astfel, în vara anului 1939, a devenit elev al Școlii Navale „Mircea” din Constanța. După doi ani a primit gradul de aspirant. Specialist în artilerie, a fost repartizat la bordul distrugătorului *Regele Ferdinand*, ca șef al centralei de tragere pentru artileria navală. Aici a servit în primii doi ani de război, după care a fost mutat într-o funcție similară la bordul navei-bază *Constanța*, pentru ca ultima parte a războiului să fie ofițer cu artileria A.A., succesiv, pe puitorul de mine *Amiral Murgescu* și distrugătorul *Mărășești*. După

dezarmarea navelor militare maritime de către noul aliat, îl găsim acționând acolo unde numai curajul tinereții îi făcea imbatabili pe el și camarazii săi, Flotila de Dragaj. Atras de munca la catedră, fiind un tânăr ofițer studios și meticolos, cu metodă de predare deosebită, va servi pe nava-școală *Mircea*, ca ofițer cu manevrele și șef al practicii, și în anul 1947 a fost numit secund al navei. În următorii ani, a ocupat funcții de stat-majorist în cadrul Forțelor Maritime. Apoi a trecut din nou în învățământ, fiind șeful Catedrei de Tactica Flotei, Istorie și Geografie Maritimă Militară în cadrul Școlii Militare Superioare de Marină. În anul 1957 a fost detașat în Marina Comercială, unde a fost brevetat comandant de lungă cursă, comandant-instructor, șef al Dispeceratului Exploatare Nave, inspector șef al Navigației Civile în Comandamentul Marinei Civile (1974-1980) expert naval în cadrul Registrului Naval Român (1980-1984), dată la care s-a pensionat.

Urmat o etapă la fel de laborioasă, deoarece împreună cu colegul de promoție, comandorul Niculae Koslinki, au adunat mărturi ale ofițerilor de marină veterani de război. Așa se face că la puțin timp după 1989, a dat publicității o lucrare în trei volume intitulată „Marina Română în al Doilea Război Mondial”, apoi o monografie privind marina în Primul Război Mondial, iar volumul intitulat „Oțel, aburi, torpile. Marina Română în Războiul de Independență” a venit să încheie trilogia războaielor. Pentru modul exemplar cum și-a slujit Tara și Neamul atât la război cât și la pace, a fost decorat cu ordinele Steaua României și Coroana României cu spade și panglica de Virtute Militară, Medalia Comemorativă a Campaniei din Est, Crucea Comemorativă 1941-1943. S-a stins în zorii zilei de 22 octombrie. Dumnezeu să-l odihnească în pace! ■

Gest umanitar la Batalionul 110 Comunicații și Informatică

Martți, 23 noiembrie, am fost prezenți la Batalionul 110 Comunicații și Informatică pentru a surprinde o acțiune umanitară care avea loc în cadrul unității. Sensibilitatea acestui gest inițiat în aceste vremuri în care fiecare bănuț este mai important ca niciodată poate părea cu atât mai mult ieșit din comun. Dar de unde a plecat această idee de a strânge fonduri pentru copii abandonați din Spitalul Municipal Constanța? Bineînțeles dintr-o întâmplare cât se poate de reală prin care a trecut sergentul major Oancea Vlad Dinu Ionuț, șef stație radio în cadrul unității, care nevoit fiind a ajuns cu copilul său la spital. Imaginea acelor copii lipsiți de ajutor dar și părăsiți de părinți, dacă îi putem numi așa, a trezit în sufletul militarului dorința de a-i ajuta. Câți dintre noi nu am fost în aceeași situație și câți am făcut ceva? Dar sergentul major Oancea Vlad Dinu Ionuț, așa cum s-a recomandat, a avut inițiativa de a porni o campanie de ajutorare la nivelul unității. Sprijinit de comandant, locotenent-colonelul Ionel Tigănuș, ideea a prins contur și prin entuziasmul colegilor de serviciu a fost pusă în practică. Acum nu le rămâne decât să doneze suma strânsă și să speră că acest gest va aduce o bucurie încă neînțeleasă în sufletele nou-născuților de la Spitalul Municipal Constanța. (C.O.)

Cercul Militar Mangalia

„Lumea de sub navă”

Liana NAUM

Şeful Cercului Militar Mangalia

Ziua internațională a mediului marin, 25 septembrie, a oferit o oportunitate de prezentare a „lumii de sub navă” de către reprezentanții Corpului Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu, care au pregătit un amplu material legat de biodiversitatea Mării Negre.

Astfel, în fața unui auditoriu extrem de eterogen, format din soldați voluntari, cadre militare active, aspiranți și elevi, doamna lector universitar Simona Ghiță a expus o interesantă călătorie până la 200 de metri în adâncurile Mării Negre, prezentându-i pe toți „cunoscuții săi marini” celor prezenți în Sala Coloanelor a Cercului Militar Mangalia. În continuare, Cătălin Stanciu de la „Oceanic Club” le-a făcut cunoscut celor prezenți preocupările și realizările cercetătorilor clubului în domeniul marin.

Mesajul transmis de organizatori către tinerii care vor munci pe navele Forțelor Navale a fost acela de a avea permanent în vedere și a proteja calea apelor și lumea complexă de sub navele lor.

Spectacole, concursuri și eseuri...

Luna octombrie a fost bogată în evenimente pentru Forțele Navale Române, iar Cercul Militar Mangalia, participă de suflet a acestei familii, și-a dorit să fie alături printr-o gamă largă de evenimente.

Astfel, pe 1 octombrie a fost lansat concursul de desene și eseuri „Armia română - între ieri și mâine”, dedicat Zilei Armatei Române și adresat elevilor școlilor și liceelor din Mangalia. Juriile formate din profesori, jurnaliști, ofițeri și aspiranți au avut o misiune deosebit de dificilă pentru departajarea lucrărilor și premiile tinerilor talente.

Pe 4 octombrie, sala de spectacole a Cercului Militar a fost gazda unei prezentări legate de împlinirea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române, susținută de reprezentanți ai Muzeului Marinei din Constanța.

Pe 22 octombrie a avut loc spectacolul „În cinstea ta, armie română”, manifestare ce a reunit peste 100 de interpreți, de la dansuri populare la „street dance”, de la formații muzicale la corala psaltică, răspunzând așteptărilor și gusturilor unui public variat. Prezentatorii spectacolului au fost aspiranții Silviu Baicu și Ionuț Agachi, alături de Valeria Rusnac, studentă la Facultatea de Arte din cadrul Universității „Ovidius” Constanța, sub îndrumarea doamnei conf. univ. Dana Enache. Voia bună a sporit în momentul în care a avut loc festivitatea de înmănare a premiilor de la concursul de desene și eseuri „Armia română - între ieri și mâine”, când rând pe rând au urcat pe scenă toți câștigătorii. Finalul a aparținut coralei „Sf. Apostol Andrei” de la Mănăstirea Dervent, care a ridicat sala în picioare urând pe note „La mulți ani!” armatei române și

Balul promoției de aspiranți de marină 2010 la care au fost invitați și membrii Corpului Voluntarilor Gărzii de Mediu.

Foto: Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu

Ziua internațională a mediului marin.

participanților la spectacol. „Cupa de șah” a reunit, în perioada 23-24 octombrie, jucători din județul Constanța, care au concurat pe grupe de vârstă în cadrul unui concurs echilibrat, angajant și corect, finalizat cu numeroase premii. Manifestarea l-a avut ca inițiator și organizator pe domnul comandor Andrei Furcă.

Balul aspiranților

Tineretea e la ea acasă la Cercul Militar Mangalia, promoția de aspiranți de marină 2010 luând cu asalt, la propriu, locul destinat lor pentru petrecerea timpului liber. Iar ideea „Balului aspiranților” a plecat de la dorința reînvierii unei tradiții pierdute, care ca orice lucru util, frumos și plăcut trebuie continuată. Ideea a devenit inițiativă - s-a constituit un Comitet de organizare - iar inițiativa s-a transformat în acțiune pe 22 octombrie. Aflșul balului a fost conceput de aspiranții Cosmin Bărzan și Sorin Coadă, iar în organizare s-au implicat toți aspiranții.

Dar pe cine să invite? Dilema a fost rezolvată apelând chiar la cei pe care i-au cunoscut la acțiunile anterioare - echipa Corpului Voluntarilor Gărzii de Mediu, formată din studenți de la Universitatea Maritimă și Universitatea „Ovidius” Constanța.

Referitor la atmosferă vă spunem doar atât: balul a debutat pe ritmuri de vals cântat „live” la pian de doamna profesor Adina Lazinschi, în acordurile căruia aspiranții îmbrăcați în uniformă au plutit în „Sala Coloanelor”, luând în zbor câte o invitată în ținuta clasică.

Concursul de karaoke, recitalul de chitară al aspirantului Răzvan Vinț, tombola balului au fost câteva din reperele acestei manifestări, care a reînviat pentru câteva ore parfumul anilor când Mangalia era o tânăra garnizoană de marină.

Aspiranți voluntari

Ziua Internațională a Mării Negre s-a sărbătorit pe 31 octombrie. Această zi importantă pentru toți marinarii, a fost cinstită de tinerii aspiranți într-un mod inedit. Pentru câteva ore au devenit și ei voluntari alăturându-se demersului noilor prieteni din Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu de a planta 170 de arbuști și arbori într-un spațiu urban înnoibilând orașul port Constanța cu trei spații verzi. O inițiativă demnă de laudă ce precede Anul European al Voluntariatului, 2011.

Ziua Internațională a Mării Negre. Aspiranți alături de prietenii din Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu plantând voluntar arbuști într-un spațiu urban.

Foto: Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu

Elita Marinei Regale Române în rezistența anticomunistă, Marian Moșneagu, Editura Militară, 2010, 547 p. După cum ne spune chiar autorul în Nota asupra ediției, „*Lucrarea*

este dedicată amiralilor și ofițerilor de marină angrenați în lupta anticomunistă și se constituie într-o încercare de rememorare a represaliilor și a umilințelor la care au fost supuși, ei și familiile lor, în timpul anchetelor și al detenției, precum și a tributului plătit și tenacitatea cu care s-au opus regimului totalitar instaurat în România după 1947.” Lucrarea se bazează pe documentele originale existente în Arhivele C.N.S.A.S., Arhiva S.R.I. și Arhivele Militare Române. Parcurgând cele 11 capitole ale lucrării, intrăm în lumea anilor 1945-1965, când mulți ofițeri români s-au opus „*strategiei de impunere samavolnică a noii ideologii a proletariatului*”, au fost anchetați, arestați, țărâți prin procese, au suferit condamnări care le-au schimbat destinul. (M.E.)

Dicționar Enciclopedic de Marină, c.dor (rtg.) Anton Bejan (coordonator), Editura Semne, 2010, 817 p. Cea de-a treia ediție a acestei lucrări, include mulți termeni

noi, față de precedentele ediții, iar termenele de strictă specialitate sunt cei folosiți de secole de către marinarii români, navigatori sau iubitori ai sporturilor nautice în activitatea lor practică. Din „Cuvânt înainte”, autorii ne precizează că „*Lucrarea de față înregistrează cea mai mare parte a lexicului de specialitate actual și din trecut, cât și date succinte din domeniul geografiei, istoriei (inclusiv biografia unor personalități) și tehnicii navale, precum și din alte domenii ale științei și culturii marinărești.*” Dicționarul Enciclopedic de Marină este un instrument de lucru deosebit de util atât specialiștilor din domeniul maritim, ofițerilor de marină militară sau comercială, dar și studenților și elevilor școlilor militare de ofițeri și maștri de marină. (M.E.)

La început de an, vă adresăm dumneavoastră, celor care v-ați legat destinul de mare și marină, colaboratorilor noștri fideli, cititorilor revistei **Marina Română**, ascultătorilor și telespectatorilor emisiunilor de radio și televiziune **Scutul Dobrogei**, precum, și celor care vă sunt dragi, multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor aspirațiilor. Vă dorim un an 2011 plin de noroc și bucurii, satisfacții și împliniri în activitatea profesională și în viața de familie.

LA MULȚI ANI!

CĂLĂTORIE... CU PLUTA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

ORIZONTAL (Călătorie...): 1) Căutător de plăceri sau într-un scop științific, în abisurile mării sau oceanului. 2) Vas plutitor, de mici dimensiuni cu motor sau fără. 3) Punctul de unde vine lumina - Călătorie marginalizată! - Indicator de bord. 4) Tăia la catamaran! - Căruș la urmă! - Nebun! 5) Piesă cu care se acționează până cârmei - Ambarcații mici din lemn, acționate cu motor sau manual, cu pânze și bompres. 6) Pală de curent - Nave mari cu pânze, pentru transport și scopuri militare. 7) Mică ambarcație cu motor ce servește la transport persoane sau alte mijloace - Plimbăreț la urmă! 8) Get! - În cart, la mare! - Tec! - Rame în dreapta! 9) Acționau vechile nave la înaintare. 10) Călători de plăcere. 11) Întindere delimitată considerată în raport cu lungimea și lățimea.

VERTICAL (... cu pluta): 1) Plină cu aer, de plastic, plutește pe apa mării, în piscină - Greul plutei. 2) Centimetru (abr.) - Ăsta - Vuie! la început! 3) Oraș și port japonez în insula Honshu - Abreviație pentru „Honorary Royal Academician” - Dop. 4) Fericite - A spăla la... șalandă! - Navigație Română. 5) „Centru în toponomia tătară și uzbekă - A „purifica” o plută de alge, melci, pe uscat. 6) Nelu Corăbieru - Tel - Interjecție la căderea unui obiect. 7) Vechi călător cu pluta pe fluviile noastre: Dunărea, Olt - „Vânt bun din pupa”. 8) Vigilență - Sat în județul Brașov (comuna Bunești). 9) Tina la pilotină! - Copil mic - Siglă pentru „International Economic Association”. 10) Oraș antic în Libia (Africa) - Tact de mână pluta. 11) Loc de acostare a plutei - Lansat pe calea undelor.

Dicționar: UBE, URTA, CRIT, OEA

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, MAREA...:

Orizontal: 1) ETERNITATE. 2) NAMILA - PRAM. 3) OU - T - SOLIDA. 4) R - O - ACRILAT. 5) MASIVA - CU - I. 6) AD - CA - TARUS. 7) AZURIE - IRE. 8) INOT - S - B - IA. 9) ACR - MARESA. 10) MAIL - IMENSA. 11) A - TITANICA.

Vertical: 1) ENORMA - IAMA. 2) TAU - ADANCA. 3) EM - OS - ZORIT. 4) RIT - ICUT - LI. 5) NL - AVAR - M - T. 6) IASCA - ISAIA. 7) T - OR - TE - RMN. 8) APLICA - BEEI. 9) TRILURI - SNC. 10) EADA - URIASA. 11) MATISEALA.

Ochiul Flotei

▲ 22 octombrie 2010, faleză din fața Comandamentului Flotei, Constanța.

Instantaneu din timpul activităților organizate la aniversarea a 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române.

Foto: Ștefan Ciocan

◀ 3 noiembrie 2010, poligonul Babadag, județul Tulcea.

Tragerile de artilerie cu tunurile-obuzier de calibrul 152 mm ale Batalionului 345 Artilerie „Tomis” în cadrul exercițiului DACIA 10.

Foto: Bogdan Dinu

▲ 4 octombrie 2010, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Constanța.

Deschiderea anului universitar 2010-2011.

Foto: Ștefan Ciocan

► 6 noiembrie 2010, Portul Militar Mangalia.

Contraamiralul dr. Nicolae Vâlsan, locțiitorul șefului Statului Major General pentru resurse, primind de la comandorul Ioan Condur, comandantul Divizionului de corvete, „placheta omagială”, la aniversarea a 55 de ani de la înființarea unității.

Foto: Mihai Egorov

► 24 noiembrie 2010, Portul Militar Constanța.

Exercițiu comun al Forțelor Navale și ISU, de intervenție în caz de calamitate în dana militară a Portului Constanța.

Foto: Ștefan Ciocan

